

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA KOMISJI MIESZANEJ WE-EFTA „WSPÓLNY TRANZYT” NR 1/2008

z dnia 16 czerwca 2008 r.

zmieniająca Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej

(2008/786/WE)

KOMISJA MIESZANA,

uwzględniając Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 3 lit. a) i c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją nr 4/2005 Komisji Mieszanej WE-EFTA w sprawie wspólnego tranzytu z dnia 15 sierpnia 2005 r. zmieniającą Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej ⁽²⁾ (zwaną dalej „Konwencją”), począwszy od dnia 1 lipca 2005 r., podmioty powinny wykorzystywać skomputeryzowany system wspólnego tranzytu w celu składania zgłoszeń tranzytowych z zachowaniem okresu przejściowego umożliwiającego składanie właściwym organom pisemnych zgłoszeń tranzytowych do dnia 31 grudnia 2006 r.
- (2) W ramach standardowej procedury zgłoszenia tranzytowe powinny być składane, przy wykorzystaniu środków komputerowych zamiast pisemnych zgłoszeń, a dane tranzytowe wymieniane przez właściwe organy za pośrednictwem technologii informatycznych i sieci komputerowych.
- (3) Przepisy dotyczące wspólnej procedury tranzytowej wymagają dostosowania do sposobu stosowania procedury wykorzystującej technikę elektronicznego przetwarzania danych.

- (4) Podróźni niemający bezpośredniego dostępu do skomputeryzowanego celnego systemu tranzytowego powinni mieć możliwość składania właściwym organom pisemnych zgłoszeń tranzytowych w ramach procedury standardowej. Właściwe organy celne powinny wymieniać dane dotyczące tranzytu za pośrednictwem technologii informatycznych i sieci komputerowych.
- (5) Ponadto należy wdrożyć procedurę awaryjną opartą na składaniu pisemnego zgłoszenia tranzytowego w celu umożliwienia podmiotom wykonywania operacji tranzytowych, w przypadku gdy celny system komputerowy lub aplikacja głównego zobowiązanego, w tym upoważnionego nadawcy, nie działają, bądź w przypadku gdy sieć łączności nie działa.
- (6) Zważywszy na fakt, że procedura skomputeryzowanego tranzytu jest procedurą standardową, a pisemne zgłoszenie tranzytowe jest co do zasady wykorzystywane w procedurze awaryjnej, treść i porządek załączników do Konwencji dotyczących wymienionych procedur powinny zostać zmienione. Ponadto, dla uproszczenia, załączniki do Konwencji dotyczące wzorów jednolitego dokumentu administracyjnego ich zastosowania powinny zostać zlikwidowane i zastąpione odniesieniami do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym ⁽³⁾, zwanej dalej „konwencją SAD”. Pozwoli to w przypadku przyszłych zmian w konwencji SAD uniknąć zmian w Konwencji.

- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić Konwencję,

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 225 z 31.8.2005, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 134 z 22.5.1987, s. 2.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 11 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Urząd wyjścia może odstąpić od nałożenia zamknięć, jeżeli tożsamość towarów może być stwierdzona przez ich opis w zgłoszeniu tranzytowym lub w załączonych dokumentach, z uwzględnieniem ewentualnych innych środków służących zapewnieniu tożsamości towarów.”;
- 2) w art. 12 ust. 1 słowa „karta 4” zastępuje się słowami:

„karta 4 lub tranzytowy dokument towarzyszący”;
- 3) załącznik I zastępuje się tekstem zawartym w załączniku I do niniejszej decyzji;
- 4) dodatki I–V do załącznika I zastępuje się tekstem zawartym w załączniku II do niniejszej decyzji;
- 5) załącznik II zastępuje się tekstem zawartym w załączniku III do niniejszej decyzji;

- 6) załącznik III zastępuje się tekstem zawartym w załączniku IV do niniejszej decyzji;
- 7) dodatki A1–A13, B1–B7, C1 i C2, oraz D1–D6 do załącznika III zastępuje się tekstem zawartym w załączniku V do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2008 r.

2. Przepisy niniejszej decyzji nie mają zastosowania do towarów objętych wspólną procedurą tranzytową przed datą wejścia w życie decyzji.

3. Artykuły 41, 41a, 116, art. 118 ust. 2 i art. 119 załącznika I do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej zmienione niniejszą decyzją wchodzi w życie od dnia 1 lipca 2009 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji Mieszanej

Robert VERRUE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

PROCEDURY WSPÓLNEGO TRANZYTU

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

1. Niniejszy załącznik ustanawia niektóre szczegółowe zasady wspólnej procedury tranzytowej, zgodnie z art. 1 ust. 3 Konwencji.

2. Przepisy niniejszego załącznika stosuje się do przewozu towarów w ramach wspólnej procedury tranzytowej, niezależnie od tego, czy stosowana jest procedura T1 czy T2, o ile nie określono inaczej.

3. Wykaz towarów o podwyższonym stopniu ryzyka nadużyć finansowych znajduje się w załączniku I. Jeżeli postanowienia niniejszej Konwencji odwołują się do tego załącznika, środki odnoszące się do wymienionych w nim towarów stosuje się tylko wtedy, kiedy ilość tych towarów jest wyższa od odpowiedniej minimalnej ilości. Załącznik I podlega przeglądowi co najmniej raz do roku.

DZIAŁ I

Zakres stosowania i definicje

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Wspólnej procedury tranzytowej nie stosuje się do przesyłek pocztowych (w tym paczek pocztowych) realizowanych zgodnie ze statutami Światowego Związku Pocztowego, jeżeli towary przewożone są przez osoby posiadające prawa i obowiązki wynikające z tych statutów lub działające w ich imieniu.

2. Umawiająca się Strona może zdecydować o niestosowaniu wspólnej procedury tranzytowej do transportu towarów rurociągami. Decyzja ta jest przekazywana Komisji, która informuje o niej pozostałe kraje.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej Konwencji stosuje się następujące definicje:

a) »właściwe organy«:

organy celne lub każdy inny organ, odpowiedzialne za stosowanie niniejszej Konwencji;

b) »zgłoszenie tranzytowe«:

czynność, poprzez którą dana osoba w określony sposób i w określonej formie wyraża wolę objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową;

c) »tranzytowy dokument towarzyszący«:

dokument, który jest drukowany z systemu komputerowego, oparty na danych ze zgłoszenia tranzytowego, który ma towarzyszyć towarom;

d) »procedura T2«:

procedura T2, o której mowa w art. 2 Konwencji, określona w zgłoszeniu tranzytowym symbolem »T2« lub »T2F«;

e) »główny zobowiązany«:

osoba, która zgłasza towary do wspólnej procedury tranzytowej, bądź osoba, w której imieniu zgłoszenie jest dokonywane;

f) »urząd wyjścia«:

urząd celny, w którym przyjmowane są zgłoszenia o objęcie towarów w wspólną procedurą tranzytową;

g) »urząd tranzytowy«:

— urząd celny w miejscu wprowadzenia na terytorium jednej z Umawiających się Stron, lub

— urząd celny w miejscu wyprowadzenia z terytorium jednej z Umawiających się Stron, jeżeli przesyłka w trakcie procedury tranzytowej opuszcza obszar celny tej Umawiającej się Strony przez granicę między tą Umawiającą się Stroną a krajem trzecim;

h) »urząd przeznaczenia«:

urząd celny, w którym towary objęte wspólną procedurą tranzytową muszą zostać przedstawione w celu zakończenia procedury;

i) »urząd składania gwarancji«:

wyznaczony przez właściwe organy każdego kraju urząd, w którym gwarant składa gwarancję;

j) »gwarant«:

każda osoba trzecia, fizyczna bądź prawna, która pisemnie zobowiązuje się zapłacić, solidarnie z głównym zobowiązanym, każdy ewentualny dług, do wysokości gwarantowanej kwoty;

k) »kod HS«:

kody cyfrowe dla tytułów i podtytułów Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów, ustanowione Konwencją z dnia 14 czerwca 1983 r.;

l) »dług«:
 należności przywózowe lub wywózowe oraz inne opłaty odnoszące się do towarów objętych wspólną procedurą tranzytową;

m) »dłużnik«:
 osoba fizyczna lub prawna, odpowiedzialna za zapłacenie długu;

n) »Komisja«:
 Komisja Wspólnot Europejskich;

o) »zwolnienie towarów«:
 działanie, poprzez które właściwe organy dopuszczają towary do celów przewidzianych we wspólnej procedurze tranzytowej;

p) »osoba mająca swoją siedzibę w Umawiającej się Stronie«:
 — w przypadku osoby fizycznej, każda osoba tam zamieszkała,
 — w przypadku osoby prawnej lub stowarzyszenia osób, każda osoba która ma na obszarze Umawiającej się Strony siedzibę, centralny zarząd lub prowadzi na jej obszarze działalność gospodarczą w sposób stały,

q) »techniki przetwarzania danych«:
 — wymiana z właściwymi organami standardowego komunikatu EDI, lub
 — wprowadzenie do systemów przetwarzania danych właściwych organów informacji wymaganych do dopełnienia odpowiednich formalności;

r) »EDI« (*Electronic Data Interchange*):
 przesyłanie danych zgodnie z uzgodnionymi standardami dla komunikatów, między jednym a drugim systemem komputerowym, z zastosowaniem urządzeń elektronicznych;

s) »standardowy komunikat«:
 określona struktura do przesłania danych z użyciem systemu elektronicznego;

t) »dane osobowe«:
 każda informacja odnosząca się do określonej lub możliwej do określenia osoby fizycznej albo prawnej;

u) »procedura awaryjna«:
 procedura oparta na wykorzystaniu pisemnych dokumentów, w celu umożliwienia złożenia i skontrolowania zgłoszenia tranzytowego oraz monitorowania przebiegu operacji tranzytowej, jeżeli nie może zostać zastosowana procedura standardowa drogą elektroniczną;

v) »konwencja SAD«:
 Konwencja z dnia 20 maja 1987 r. o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym.

DZIAŁ II

Procedura standardowa

Artykuł 4

1. Formalności związane z zastosowaniem procedury T1 lub T2 są dopełniane za pomocą komputerowych technik przetwarzania danych w warunkach i w sposób określony przez właściwe organy, z poszanowaniem zasad ustanowionych przez przepisy celne.

2. Umawiające się Strony określają za obopólnym porozumieniem środki ustanawiające:

a) zasady określające i zarządzające komunikatami, wymienianymi przez urzędy celne i które są niezbędne do stosowania wspólnej procedury tranzytowej;

b) wspólny zestaw danych oraz format komunikatów przekazywanych w ramach wspólnej procedury tranzytowej.

Artykuł 5

Zakres stosowania

1. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek szczególnych okoliczności, wymiana informacji pomiędzy właściwymi organami, opisana w niniejszym załączniku, wykonywana jest przy wykorzystaniu cyfrowych technik przetwarzania danych i sieci komputerowych.

2. Wszystkie Umawiające się Strony używają wspólnotowego systemu CCN/CSI (Wspólna sieć komunikacyjna/Wspólny interfejs systemów) do wymiany komunikatów, o których mowa w ust. 1. Udział finansowy krajów EFTA, jak również inne zagadnienia związane ze stosowaniem systemu, będą ustalone między Wspólnotą a każdym z krajów EFTA.

3. Przepisów niniejszego działu nie stosuje się do uproszczonych procedur określonych w art. 44 ust. 1 lit. f) i g), chyba że ustalono inaczej.

Artykuł 6

Środki bezpieczeństwa

1. Warunki określone dla przeprowadzania formalności dokonywanych przy użyciu techniki przetwarzania danych powinny zawierać, między innymi, środki do sprawdzania źródeł danych i do ochrony przed przypadkowym lub niezgodnym z prawem zniszczeniem, przypadkową utratą, zmianą lub dostępem do nich przez osoby nieuprawnione.

2. Poza wymogami bezpieczeństwa, określonymi w ust. 1, właściwe organy powinny wprowadzić i utrzymywać odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu skutecznego, niezawodnego i bezpiecznego funkcjonowania całego systemu tranzytowego.

3. W celu zapewnienia poziomu bezpieczeństwa, o którym mowa powyżej, każde wprowadzenie, zmiana lub usunięcie danych powinno być odnotowane wraz ze wskazaniem celu takiego działania, jego czasu i osoby, która tego dokonała. Ponadto oryginalne dane lub każde dane,

które były przedmiotem takiego działania, powinny być przechowywane przez okres co najmniej trzech lat kalendarzowych, licząc od zakończenia roku, którego te dane dotyczą, lub przez okres dłuższy, jeżeli przepisy odrębne tak stanowią.

4. Właściwe organy systematycznie nadzorują stosowanie środków bezpieczeństwa.

5. Właściwe zainteresowane organy informują się wzajemnie o wszystkich podejrzeniach dotyczących naruszenia środków bezpieczeństwa.

Artykuł 7

Ochrona danych osobowych

1. Umawiające się Strony wykorzystują otrzymane informacje dotyczące danych osobowych, wymagane przez przepisy Konwencji, wyłącznie do celów stosowania tej Konwencji i do innych przeznaczeń celnych następujących po wspólnej procedurze tranzytowej. To ograniczenie nie powinno jednak uniemożliwić wykorzystania tych danych dla celów analizy ryzyka lub postępowania wyjaśniającego lub innego zgodnego z prawem postępowania, wszczynanego w związku ze wspólną procedurą tranzytową. W takim wypadku właściwe organy, które przekazały informację, powinny zostać bezzwłocznie powiadomione o jej wykorzystaniu.

2. Jeżeli przepisy Konwencji przewidują przekazywanie informacji dotyczących danych osobowych, Umawiające się Strony zobowiązują się do zastosowania koniecznych środków dla zapewnienia ochrony danych osobowych, co najmniej w sposób określony w Konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych o charakterze osobowym.

3. Każda Umawiająca się Strona podejmie odpowiednie środki, poprzez przeprowadzenie skutecznych działań kontrolnych, dla zapewnienia przestrzegania przepisów niniejszego artykułu.

DZIAŁ III

Obowiązki głównego zobowiązanego, przewoźnika i odbiorcy

Artykuł 8

1. Główny zobowiązany odpowiedzialny jest za:

- a) przedstawienie w niezmiennym stanie towarów oraz wymaganych dokumentów w urzędzie przeznaczenia w wyznaczonym terminie i z zachowaniem środków podjętych przez właściwe organy w celu zapewnienia tożsamości towarów;
- b) przestrzeganie innych przepisów odnoszących się do wspólnej procedury tranzytowej;
- c) przedstawianie właściwym organom odpowiedzialnym za kontrolę, na ich żądanie i w ewentualnie wyznaczonym terminie, wszystkich wymaganych dokumentów i informacji, niezależnie od zastosowanego nośnika, oraz zapewnienie wszelkiej niezbędnej pomocy.

2. Niezależnie od obowiązków głównego zobowiązanego określonych w ust. 1, przewoźnik lub odbiorca towarów, który przyjmuje towary i wie, że podlegają one wspólnej procedurze tranzytowej, jest także obowiązany przedstawić je w niezmiennym stanie wraz z wymaganymi dokumentami w urzędzie przeznaczenia, w wyznaczonym terminie i z zachowaniem środków podjętych przez właściwe władze w celu zapewnienia tożsamości towarów.

DZIAŁ IV

Gwarancje

Artykuł 9

Obowiązek złożenia gwarancji

1. Główny zobowiązany składa gwarancję w celu zapewnienia płatności długu mogącego powstać w odniesieniu do danego towaru.

2. Gwarancja może być:

- a) gwarancją pojedynczą, zabezpieczającą jedną procedurę wspólnego tranzytu;
- b) w wypadku stosowania uproszczenia, o którym mowa w art. 48, gwarancją generalną zabezpieczającą kilka operacji tranzytowych.

Artykuł 10

Złożenie gwarancji

1. Gwarancja może zostać złożona :

- a) w formie depozytu gotówkowego w urzędzie wyjścia;
- b) albo w formie gwarancji złożonej przez gwaranta w urzędzie składania gwarancji;

2. Niemniej jednak właściwe organy mogą odmówić przyjęcia zaproponowanego rodzaju gwarancji, jeżeli nie jest on odpowiedni dla zapewnienia prawidłowej realizacji wspólnej procedury tranzytowej.

Artykuł 10a

Depozyt gotówkowy

Depozyty w gotówce składa się w walucie kraju wyjścia albo w innej formie uznawanej przez właściwe organy tego kraju.

Zabezpieczenie w postaci depozytu gotówkowego lub równoważnej formy płatności musi być zgodne z obowiązującymi przepisami w kraju wyjścia.

Artykuł 10b

Gwarant

1. Gwarant musi mieć miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającej się Stronie, w której składana jest gwarancja, i musi być uznany przez właściwe organy. Gwarant powinien podać adres dla doręczeń lub wyznaczyć przedstawiciela w każdej z Umawiających się Stron związanej z daną procedurą tranzytową. W przypadku gdy jedną z Umawiających się Stron jest państwo członkowskie Wspólnoty, gwarant podaje adres dla doręczeń lub wyznacza przedstawiciela w każdym z tych państw członkowskich.

2. Zobowiązanie gwaranta obejmuje także, w granicach udzielonej gwarancji, kwotę należności celnych wymaganych w wyniku kontroli wykonanych po zwolnieniu towarów.

3. Właściwe organy odmawiają uznania gwaranta, który nie daje pewności uiszczenia w wyznaczonym terminie płatności długu, do maksymalnej kwoty gwarancji.

4. Jeżeli gwarancja składana jest przez gwaranta w urzędzie składania gwarancji:

- a) głównemu zobowiązanemu przydziela się »numer referencyjny gwarancji«, służący korzystaniu z gwarancji i identyfikacji każdego zobowiązania gwaranta;
- b) głównemu zobowiązanemu przydziela się kod dostępu towarzyszący »numerowi referencyjnemu gwarancji«.

Artykuł 11

Zwolnienie ze złożenia gwarancji

1. Z wyjątkiem przypadków, gdy to konieczne, nie należy składać gwarancji dla:

- a) przewozów towarów drogą powietrzną;
- b) przewozów towarów po Renie i dopływach Renu;
- c) transportu rurociągami;
- d) przewozów we wspólnej procedurze tranzytowej, dokonywanych zgodnie z art. 48 ust. 1 lit. g) pkt (i).

2. Każdy kraj może zrezygnować z wymogu składania gwarancji przy przewozach towarów po innych niż wymienione w ust. 1 lit. b) trasach wodnych położonych na swoim obszarze. Kraje powiadamiają o podjętych w tym zakresie postanowieniach Komisję, która informuje o tym inne kraje.

DZIAŁ V

Inne postanowienia

Artykuł 12

Moc prawna dokumentów i rejestrów

1. Niezależnie od nośnika, dokumenty wystawione prawidłowo i środki podjęte lub akceptowane przez właściwe organy jednego kraju mają w innych krajach ten sam skutek prawny, jaki tego rodzaju dokumentom i środkom nadają ich właściwe organy.
2. Ustalenia właściwych organów jednego kraju, dokonane podczas kontroli przeprowadzonych w ramach wspólnej procedury tranzytowej, mają w innych krajach taką samą moc prawną co ustalenia właściwych organów tych krajów

Artykuł 13

Wykaz urzędów celnych właściwych w zakresie wspólnej procedury tranzytu

Każdy kraj wprowadza do systemu komputerowego wykaz urzędów celnych właściwych dla operacji we wspólnej procedurze tranzytowej, ze wskazaniem ich numerów identyfikacyjnych i zakresu obowiązków, a także dni i godzin urzędowania. Zmiany tych danych należy również wprowadzić do systemu komputerowego.

Komisja przekazuje te informacje innym krajom za pomocą systemu komputerowego.

Artykuł 14

Urząd centralny

Każdy kraj informuje w razie potrzeby Komisję o stworzeniu urzędów centralnych i ich uprawnieniach w zakresie zarządzania i monitorowania wspólnej procedury tranzytowej oraz otrzymywania i przesyłania dokumentów oraz jakich rodzajów dokumentów to dotyczy.

Komisja powiadamia o tym inne kraje.

Artykuł 15

Przestępstwa i kary

Kraje podejmą wszelkie konieczne działania w celu zwalczania przestępstw i naruszeń przepisów oraz nałożą kary skuteczne, proporcjonalne i odstraszcające.

TYTUŁ II

REALIZACJA PROCEDURY

DZIAŁ I

Gwarancja pojedyncza

Artykuł 16

Forma gwarancji pojedynczej

1. Gwarancja pojedyncza musi pokrywać całość kwoty mogącego powstać długu celnego, obliczonej na podstawie najwyższych stawek, w tym stawek należności przywózowych mających zastosowanie w kraju wyjścia dla tego rodzaju towarów, w przypadku ich wprowadzenia do obrotu. Dla celów tego obliczenia towary wspólnotowe przewożone zgodnie z Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej są traktowane jako towary niewspólnotowe.

Jednakże stawki uwzględniane przy obliczaniu gwarancji pojedynczej nie mogą być niższe od stawki minimalnej, jeżeli taka stawka podana jest w piątej kolumnie załącznika I.

2. Gwarancja pojedyncza w formie depozytu gotówkowego jest ważna we wszystkich Umawiających się Stronach, a zwracana jest po zamknięciu procedury.

3. Gwarancja pojedyncza składana przez gwaranta może mieć formę karnetów gwarancji pojedynczej na kwotę 7 000 EUR, wydawanych przez gwaranta osobom, które zamierzają występować jako główny zobowiązany, i jest ważna we wszystkich Umawiających się Stronach.

Gwarant odpowiada do wysokości 7 000 EUR z tytułu każdego karnetu.

4. Jeżeli gwarancja pojedyncza jest składana przez gwaranta, główny zobowiązany nie może zmienić kodu dostępu towarzyszącego »numerowi referencyjnemu gwarancji«, chyba że ma zastosowanie załącznik IV pkt 3.

Artykuł 17

Składanie gwarancji pojedynczej przez gwaranta

1. Gwarancja pojedyncza złożona przez gwaranta odpowiada wzorowi określonymu w dodatku C1 do załącznika III. Dokument gwarancyjny przechowywany jest przez urząd składania gwarancji.

2. Jeżeli wymaga tego prawo krajowe, regulacje lub przepisy administracyjne, albo istnieje przyjęta praktyka, kraj może pozwolić, aby zobowiązanie gwaranta, o którym mowa w ust. 1, było sporządzone w innej formie, pod warunkiem że dokument ten posiada taką samą moc prawną, jak dokument określony we wzorze.

Artykuł 18

Gwarancja pojedyncza w formie karnetów

1. W przypadku określonym w art. 16 ust. 3 dokument gwarancji pojedynczej odpowiada wzorowi znajdującym się w dodatku C2 do załącznika III.

Artykuł 17 ust. 2 stosuje się *mutatis mutandis*.

2. Gwarant dostarcza urzędowi składania gwarancji wszelkich wymaganych danych szczegółowych dotyczących wydanych przez niego karnetów gwarancji pojedynczej, zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi przez właściwe organy. Ostateczny termin ich wykorzystania nie może być późniejszy niż jeden rok, licząc od dnia ich wydania.

3. Dla każdego wydanego mu karnetu gwarancji pojedynczej, gwarant podaje głównemu zobowiązanemu »numer referencyjny gwarancji«, przy czym towarzyszący numerowi kod dostępu nie może zostać zmieniony przez głównego zobowiązanego.

4. Do celów stosowania przepisów art. 22 ust. 1 lit. b) gwarant wydaje głównemu zobowiązanemu karnety gwarancji pojedynczej sporządzone na piśmie, zgodnie ze wzorem znajdującym się w załączniku C3. Numer identyfikacyjny wskazany jest na karnecie.

5. Gwarant może wydać karnety gwarancji pojedynczej, które nie są ważne dla operacji tranzytowych towarów określonych w wykazie zamieszczonym w załączniku I. W takim przypadku gwarant umieszcza ukośnie na wydawanym przez niego karnecie lub karnetach gwarancji pojedynczej sporządzonych na piśmie następujący zapis:

— Ograniczona ważność – 99200.

6. Główny zobowiązany, w celu pokrycia całej kwoty długu, który mógłby powstać, przekazuje do urzędu wyjścia taką liczbę karnetów gwarancji pojedynczej, która odpowiada wielokrotności kwoty 7 000 EUR, wymaganej do pokrycia całkowitej kwoty mogącej powstać długu. Do celów stosowania przepisów art. 22 ust. 1 lit. b) sporządzone na piśmie karnety muszą zostać przekazane do urzędu wyjścia i przez niego przechowywane; urząd powiadamia o numerze identyfikacyjnym każdego karnetu wskazany na karnecie urząd składania gwarancji.

Artykuł 19

Cofnięcie i unieważnienie dokumentu gwarancyjnego

1. W przypadku niespełnienia warunków określonych w dniu wydania gwarancji urząd składania gwarancji cofa swoje przyjęcie zobowiązania gwaranta.

Gwarant również może w każdej chwili unieważnić swoje zobowiązanie.

2. Cofnięcie lub unieważnienie wchodzi w życie szesnastego dnia następującego po dniu, w którym, odpowiednio, gwarant lub urząd składania gwarancji zostali powiadomieni.

Od tego dnia karnety gwarancji pojedynczej wydane wcześniej nie mogą być używane w celu objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową.

3. Informacje o cofnięciu lub unieważnieniu oraz o dniu, w którym stają się skuteczne, wprowadzane są bezzwłocznie do systemu komputerowego przez właściwe organy kraju, któremu podlega urząd składania gwarancji.

DZIAŁ II

Środki transportu i zgłoszenie tranzytowe

Artykuł 20

Załadunek

1. W jednym zgłoszeniu tranzytowym mogą być wyszczególnione tylko towary, które zostały lub mają zostać załadowane na jeden środek transportu w celu przewozu z jednego urzędu wyjścia do jednego urzędu przeznaczenia.

W rozumieniu niniejszego artykułu następujące środki transportu traktowane są jako jeden środek transportu, o ile przewożone nimi towary mają pozostawać razem:

- pojazd drogowy z jedną lub kilkoma przyczepami lub naczepami;
- zestaw wagonów lub platform kolejowych;
- statki, które tworzą jeden zestaw;
- kontenery, które zostały załadowane na jeden środek transportu w rozumieniu niniejszego artykułu.

2. Pojedynczy środek transportu może być wykorzystany do załadowania towarów w kilku urzędach wyjścia i wyładowania towarów w kilku urzędach przeznaczenia.

Artykuł 21

Zgłoszenia tranzytowe za pomocą technik przetwarzania danych

1. Elementy zgłoszenia określone w dodatku A1 do załącznika III są sporządzane w postaci zakodowanych danych lub w każdej innej postaci ustalonej przez organy celne, w celu ich elektronicznego przetworzenia, przy czym powinny odpowiadać wymaganym danym.

2. Zgłoszenie tranzytowe wykonane za pomocą EDI uznaje się za złożone w momencie odbioru komunikatu EDI przez właściwe organy.

O przyjęciu zgłoszenia tranzytowego wykonanego za pomocą EDI główny zobowiązany jest informowany komunikatem zawierającym przynajmniej identyfikację otrzymanego od niego komunikatu i/lub numer rejestracyjny zgłoszenia tranzytowego oraz datę jego przyjęcia.

3. Zgłoszenie tranzytowe złożone za pomocą wymiany komunikatów standardowych EDI powinno być zgodne ze strukturą i danymi szczegółowymi określonymi w załączniku III.

4. Zgłoszenie tranzytowe wypełniane jest zgodnie z dodatkiem III, w jednym z języków urzędowych Umawiających się Stron, uznanym przez właściwe organy kraju wyjścia. Właściwe organy kraju, którego dotyczy operacja tranzytowa, mogą zażądać przedstawienia tłumaczenia na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych tego kraju, o ile zaistnieje taka potrzeba.

5. W przypadku gdy wspólna procedura tranzytowa w kraju wyjścia następuje po innym przeznaczeniu celnym, urząd celny wyjścia może zażądać okazania stosownych dokumentów.

6. Towary przedstawia się wraz z dokumentem przewozowym. Urząd celny wyjścia może podjąć decyzję o zwolnieniu z obowiązku okazania tego dokumentu przy wypełnianiu formalności celnych, pod warunkiem że dokument pozostaje do jego dyspozycji.

Artykuł 22

Zgłoszenie tranzytowe w formie pisemnej

1. Towary mogą być objęte wspólną procedurą tranzytową poprzez pisemne zgłoszenie tranzytowe sporządzone na formularzu odpowiadającym wzorowi określonymu w dodatku 1 do załącznika I do konwencji SAD, w następujących przypadkach:

- kiedy towary są przewożone przez podróżnych niemających bezpośredniego dostępu do celnego systemu komputerowego, zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w art. 22a;
- kiedy stosowana jest procedura awaryjna, na warunkach i zgodnie z ze szczegółowymi zasadami określonymi w załączniku V;
- kiedy decyduje o tym Umawiająca się Strona.

2. W ramach zastosowania ust. 1 lit. a) i c) właściwe organy zapewniają, by dane tranzytowe były wymieniane pomiędzy właściwymi organami za pośrednictwem celnego systemu komputerowego.

3. Stosowanie pisemnego zgłoszenia tranzytowego, zgodnie z ust. 1 lit. b), wymaga zgody właściwych organów, w przypadku kiedy nie działa aplikacja głównego zobowiązanego i/lub sieć.

4. Zgłoszenie tranzytowe może być uzupełnione jednym lub kilkoma formularzami uzupełniającymi, odpowiadającymi wzorom określonym w dodatku 3 załącznika I do konwencji SAD. Formularze stanowią integralną część zgłoszenia.

5. Zamiast formularza uzupełniającego mogą być wykorzystywane listy towarowe sporządzone zgodnie ze wzorem znajdującym się w załączniku III, będące częścią opisową zgłoszenia tranzytowego, którego stanowią integralną część.

6. Formularze określone w ust. 1, 4 i 5 wypełniane są zgodnie z dodatkiem III.

7. Artykuł 21 ust. 4–6 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 22a

Zgłoszenie tranzytowe dla podróżnych

Do celów stosowania przepisów art. 22 ust. 1 lit. a) podróżny sporządza zgłoszenie tranzytowe zgodnie z art. 5 i 6 załącznika III oraz jego załącznikiem B6.

Artykuł 23

Przesyłki mieszane

W przypadku przesyłek zawierających jednocześnie towary, które muszą zostać objęte procedurą T1, i towary, które muszą zostać objęte procedurą T2, zgłoszenie tranzytowe zawierające symbol T uzupełnia się przy każdej pozycji towaru symbolem »T1«, »T2« lub »T2F«.

Artykuł 24

Podpisanie zgłoszenia tranzytowego i zobowiązanie głównego zobowiązanego

1. Zgłoszenie tranzytowe musi zawierać elektroniczny podpis lub inny sposób poświadczenia.

2. Złożenie zgłoszenia tranzytowego czyni głównego zobowiązanego odpowiedzialnym za:

- prawdziwość danych znajdujących się w zgłoszeniu tranzytowym;
- autentyczność przedstawionych dokumentów;
- przestrzeganie wszystkich obowiązków związanych z objęciem określonych towarów wspólną procedurą tranzytową.

DZIAŁ III

Formalności w urzędzie wyjścia

Artykuł 25

Złożenie zgłoszenia tranzytowego

Zgłoszenie tranzytowe jest składane, a towary przedstawiane urzędowi wyjścia w dniach i w godzinach ustalonych przez właściwe organy.

Urząd wyjścia może, na wniosek i na koszt głównego zobowiązanego, zezwolić na przedstawienie towarów w każdym innym miejscu.

Artykuł 26

Trasa przewozu

1. Towary objęte wspólną procedurą tranzytową muszą zostać dostarczone do urzędu przeznaczenia ekonomicznie uzasadnioną trasą.

2. Z zastrzeżeniem postanowień art. 59, dla towarów określonych w wykazie znajdującym się w załączniku I lub gdy właściwe organy albo główny zobowiązany uznają to za konieczne, urząd wyjścia wyznacza trasę przewozu i wpisuje w polu 44 zgłoszenia tranzytowego co najmniej kraje, przez które przewóz będzie dokonywany, biorąc pod uwagę wszelkie informacje zgłoszone przez głównego zobowiązanego.

Artykuł 27

Przyjęcie i rejestracja zgłoszenia tranzytowego

1. Urząd wyjścia przyjmuje i rejestruje zgłoszenie tranzytowe w dniach i w godzinach ustalonych przez właściwe organy, pod warunkiem że:
 - a) zawiera ono wszystkie informacje wymagane zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji;
 - b) dołączono wszystkie wymagane dokumenty; oraz że
 - c) przedstawiono organom celnym towary, których dotyczy to zgłoszenie.
2. Właściwe organy mogą zezwolić na nieprzedstawianie wymaganych dokumentów, określonych w ust. 1 lit. b), wraz ze zgłoszeniem. W takim przypadku dokumenty te są pozostawione do dyspozycji właściwych organów.
3. Datą obowiązującą dla zastosowania wszystkich przepisów regulujących wspólną procedurę tranzytową jest data przyjęcia zgłoszenia przez właściwe organy, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Artykuł 28

Sprostowanie zgłoszenia tranzytowego

1. Po przyjęciu przez właściwe organy zgłoszenia tranzytowego głównemu zobowiązanemu, na jego wniosek, można zezwolić na sprostowanie jednej lub większej liczby danych zawartych w tym zgłoszeniu. Sprostowanie nie może spowodować, że zgłoszenie tranzytowe będzie dotyczyć innych towarów niż zgłoszone uprzednio.
2. Jednakże żadne sprostowanie nie może zostać dokonane, jeżeli wniosek o sprostowanie zostanie złożony po tym, kiedy właściwe organy:
 - a) poinformowały głównego zobowiązanego, że zamierzają dokonać rewizji towarów;
 - b) ustaliły, że podano nieprawidłowe dane;
 - c) zwolniły towary.

Artykuł 29

Termin przedstawienia w urzędzie przeznaczenia

1. Urząd wyjścia, biorąc pod uwagę wyznaczoną trasę przewozu, obowiązujące przepisy dotyczące przewozu i inne przepisy oraz, jeśli uzna za stosowne, informacje przekazane przez głównego zobowiązanego, wyznacza termin, w ciągu którego należy przedstawić towary w urzędzie przeznaczenia.
2. Wyznaczony przez urząd wyjścia termin jest wiążący dla właściwych organów krajów, przez których obszar dokonywany jest przewóz towarów we wspólnej procedurze tranzytowej, i nie może być przez te organy zmieniony.

Artykuł 30

Weryfikacja zgłoszenia tranzytowego i towarów

1. Właściwe organy kraju wyjścia przeprowadzają kontrole wyrywkowe lub oparte na analizie ryzyka, polegające na:
 - a) sprawdzeniu zgłoszenia tranzytowego i załączonych dokumentów;
 - b) rewizji towarów i, jeżeli to konieczne, pobraniu próbek do analiz lub szczegółowego badania.
2. Rewizja towarów odbywa się w wyznaczonych miejscach i godzinach. Jednakże właściwe organy mogą, na wniosek głównego zobowiązanego i na jego koszt, przeprowadzić rewizję towarów w innych miejscach i innym czasie.

Artykuł 31

Środki służące do identyfikacji towarów

1. Urząd wyjścia stosuje środki, które uznaje za konieczne do identyfikacji towarów, i umieszcza odpowiednie dane w zgłoszeniu tranzytowym.
2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 11 ust. 4 Konwencji, odmawia się zwolnienia towarów objętych wspólną procedurą tranzytową, jeżeli nie można, zgodnie z art. 11 ust. 2 lub 3 Konwencji, nałożyć zamknięć celnych.
3. Jeżeli nakładane są zamknięcia celne na przestrzeń ładunkową, właściwe organy sprawdzają, czy środek transportu został uznany za odpowiedni do nałożenia zamknięć celnych lub czy spełnia wymogi do nałożenia zamknięć celnych.
4. W rozumieniu art. 11 ust. 2 lit. a) Konwencji każdy pojazd drogowy, przyczepa, naczepa lub kontener uznany za odpowiedni do nałożenia zamknięć celnych, zgodnie z umową międzynarodową, której stroną jest Wspólnota Europejska lub jedno z jej państw członkowskich lub kraje EFTA, uważa się za odpowiedni do nałożenia zamknięć celnych na podstawie innych przepisów.
5. Zamknięcia celne powinny być zgodne z opisem zawartym w załączniku II.
6. Zamknięcia celne nie mogą być zdejmowane bez pozwolenia właściwych organów.
7. Jeżeli opis towarów jest na tyle dokładny, że umożliwia łatwe stwierdzenie tożsamości w zakresie ilości i rodzaju towarów, uważa się go za wystarczający do stwierdzenia tożsamości towarów w rozumieniu postanowień art. 11 ust. 4 Konwencji.

Artykuł 32

Zwolnienie towarów

1. Urząd wyjścia wpisuje wyniki przeprowadzonej weryfikacji do zgłoszenia tranzytowego.
2. Jeżeli wyniki weryfikacji są zgodne ze zgłoszeniem, urząd wyjścia zwalnia towary i wpisuje do systemu komputerowego datę zwolnienia.
3. Zwalnając towary, urząd wyjścia powiadamia deklarowany urząd przeznaczenia o procedurze wspólnego tranzytu, stosując »Komunikat

informujący wyprzedzająco o dostarczeniu towaru», oraz każdy deklarowany urząd tranzytowy, stosując »Komunikat informujący wyprzedzająco o przewozie towaru przez granicę«. Komunikaty te są oparte na danych zgłoszenia tranzytowego, w razie konieczności sprostowanych.

Artykuł 33

Tranzytowy dokument towarzyszący

1. Tranzytowy dokument towarzyszący powinien być zgodny ze wzorem i danymi określonymi w załączniku III. Towarzyszy przewozowi towarów objętych wspólną procedurą tranzytową. W następstwie zwolnienia towarów jest on przekazany podmiotowi w następujący sposób:

- a) jest przekazany głównemu zobowiązanemu przez urząd wyjścia albo, za zgodą właściwych organów, wydrukowany z systemu komputerowego głównego zobowiązanego; lub
- b) jest drukowany z systemu komputerowego upoważnionego nadawcy, po otrzymaniu wysłanego przez urząd wyjścia komunikatu, zezwalającego na zwolnienie towarów.

2. W miarę potrzeby tranzytowy dokument towarzyszący zostaje uzupełniony wykazem pozycji, stanowiącym jego integralną część, i zgodnym ze wzorem określonym w załączniku III.

DZIAŁ IV

Formalności w trakcie przewozu

Artykuł 34

Przedstawienie tranzytowego dokumentu towarzyszącego

Tranzytowy dokument towarzyszący oraz inne dokumenty towarzyszące towarom przedstawiane są na każde żądanie właściwych organów.

Artykuł 35

Urząd tranzytowy

1. Towary i tranzytowy dokument towarzyszący należy przedstawić w każdym urzędzie tranzytowym.

2. Urząd tranzytowy rejestruje fakt przekroczenia granicy, o którym został uprzedzony przesłanym przez urząd wyjścia »Komunikatem informującym wyprzedzająco o przewozie towaru przez granicę«. Urząd wyjścia zostaje poinformowany o przekroczeniu granicy za pomocą »Komunikatu o przekroczeniu granicy«.

3. Urzędy tranzytowe dokonują kontroli towarów, jeżeli uznają to za stosowne. Ewentualna kontrola towarów wykonana jest w szczególności, w oparciu o: »Komunikat informujący wyprzedzająco o przewozie towaru przez granicę«.

4. Jeżeli przewozu dokonuje się poprzez inny urząd tranzytowy aniżeli urząd zadeklarowany w tranzytowym dokumencie towarzyszącym, urząd tranzytowy, przez który odbywa się przewóz, występuje do urzędu wyjścia o przekazanie »Komunikatu informującego wyprzedzająco o przewozie towaru przez granicę« i powiadamia o przewozie urząd wyjścia, wysyłając »Komunikat o przekroczeniu granicy«. W razie potrzeby zostaje powiadomiony przez urząd wyjścia o braku ważności gwarancji dla danego kraju.

5. Ustępy 1–4 nie mają zastosowania do przewozu towarów transportem kolejowym.

Artykuł 36

Zdarzenia podczas przewozu

1. W wypadkach wskazanych poniżej przewoźnik powinien dokonać wymaganych adnotacji na zgłoszeniu tranzytowym i przedstawić je razem z towarami właściwym organom kraju, na którego obszarze znajduje się środek transportu:

- a) jeżeli została zmieniona wyznaczona trasa przewozu i stosuje się przepisy art. 26 ust. 2;
- b) jeżeli podczas przewozu nastąpiło naruszenie zamknięć celnych, z powodów niezależnych od przewoźnika;
- c) jeżeli towary są przeładowywane na inny środek transportu; każdy tego rodzaju przeładunek musi odbywać się pod nadzorem właściwych organów, które mogą jednak zezwolić na dokonanie przeładunku bez ich nadzoru;
- d) w przypadku zaistnienia bezpośredniego niebezpieczeństwa uzasadniającego konieczność natychmiastowego, częściowego lub całkowitego wyładunku;
- e) w wypadku zaistnienia każdego rodzaju zdarzenia lub wypadku, mogących uniemożliwić przewoźnikowi lub głównemu zobowiązanemu wypełnienie zobowiązań.

2. Jeżeli właściwe organy stwierdzą, po podjęciu wszelkich niezbędnych kroków, że procedura wspólnego tranzytu może być kontynuowana w sposób normalny, dokonują poświadczenia tranzytowego dokumentu towarzyszącego. Istotne informacje dotyczące przeładunku lub innego wydarzenia zostają wprowadzone do celnego systemu komputerowego przez właściwe organy urzędu tranzytowego lub urzędu przeznaczenia.

DZIAŁ V

Formalności w urzędzie przeznaczenia

Artykuł 37

Przedstawienie w urzędzie przeznaczenia

1. Towary oraz wymagane dokumenty przedstawia się w urzędzie przeznaczenia w dniach i godzinach urzędowania. Jednakże urząd przeznaczenia może, na wniosek i koszt zainteresowanej strony, zezwolić na przedstawienie dokumentów i towarów poza ustalonymi dniami i godzinami urzędowania. Podobnie urząd przeznaczenia może, na wniosek i koszt zobowiązanego, zezwolić na przedstawienie towarów oraz wymaganych dokumentów w innym miejscu.

2. Jeżeli towary są zgłaszane w urzędzie przeznaczenia po upływie terminu wyznaczonego przez urząd wyjścia, a przekroczenie tego terminu spowodowane zostało okolicznościami, które zostały odpowiednio uzasadnione przez przewoźnika i zaakceptowane przez urząd przeznaczenia, a są niezależne od przewoźnika lub głównego zobowiązanego, uznaje się, że ten ostatni dotrzymał wyznaczonego terminu.

3. Urząd przeznaczenia zachowuje tranzytowy dokument towarzyszący, a rewizji towarów dokonuje się w oparciu w szczególności o »Komunikat informujący wyprzedzająco o dostarczeniu towaru« otrzymany od urzędu wyjścia.

4. Na wniosek głównego zobowiązanego, i dla potwierdzenia, że procedura została zakończona zgodnie z postanowieniami art. 42 ust. 1, urząd przeznaczenia poświadcza kopię dokumentu towarzyszącego, umieszczając na niej następującą adnotację:

— Alternatywny dowód – 99202.

5. Procedura tranzytowa może zostać zakończona w innym urzędzie, niż podano w zgłoszeniu tranzytowym. Urząd ten staje się wówczas urzędem przeznaczenia.

Jeżeli nowy urząd przeznaczenia należy do innej Umawiającej się Strony niż ta, do której należał pierwotnie wyznaczony urząd, nowy urząd przeznaczenia zwraca się do urzędu wyjścia o przekazanie »Komunikatu informującego wyprzedzająco o dostarczeniu towaru«.

Artykuł 38

Poświadczenie odbioru

1. Poświadczenie odbioru wystawiane jest przez urząd przeznaczenia na wniosek osoby, która przedstawiła mu towary i wymagane dokumenty.

2. Formularz poświadczenia odbioru powinien być zgodny ze wzorem określonym w załączniku III.

3. Poświadczenie odbioru powinno być uprzednio wypełnione przez zainteresowanego. Może ono zawierać, obok części zastrzeżonej dla urzędu przeznaczenia, jeszcze inne dane dotyczące towarów. Poświadczenie odbioru nie może być uznane za dowód zakończenia procedury w rozumieniu postanowień art. 42 ust. 1.

Artykuł 39

Odesłanie powiadomienia

1. Urząd przeznaczenia powiadamia urząd wyjścia o przybyciu towarów w dniu ich przedstawienia w urzędzie przeznaczenia, za pomocą »Komunikatu o przybyciu towarów«.

2. W przypadku zakończenia procedury tranzytowej w innym urzędzie niż ten, który został wpisany w zgłoszeniu tranzytowym, nowy urząd przeznaczenia powiadamia o przybyciu urząd wyjścia za pomocą »Komunikatu o przybyciu towarów«.

Urząd wyjścia powiadamia o przybyciu pierwotnie deklarowany urząd przeznaczenia za pomocą komunikatu »Przesłanie komunikatu o przybyciu towarów«.

3. »Komunikat o przybyciu towarów«, określony w ust. 1 i 2, nie może stanowić dowodu zakończenia procedury w rozumieniu art. 40 ust. 2.

4. Z wyjątkiem uzasadnionych przypadków, urząd przeznaczenia przekazuje komunikat »Wyniki kontroli« do urzędu wyjścia najpóźniej trzeciego dnia po dniu, w którym towary zostały przedstawione w urzędzie przeznaczenia. Jednakże w przypadku zastosowania przepisów art. 65 urząd przeznaczenia wysyła komunikat »Wyniki kontroli« do urzędu wyjścia najpóźniej szóstego dnia następującego po dniu, w którym towary zostały dostarczone.

DZIAŁ VI

Kontrola zakończenia procedury

Artykuł 40

Zakończenie i zamknięcie procedury

1. Wspólna procedura tranzytowa jest zakończona, a obowiązki głównego zobowiązanego wygasają, gdy towary objęte procedurą oraz towarzyszące dokumenty zostaną przedstawione urzędowi przeznaczenia, zgodnie z przepisami regulującymi procedurę.

2. Właściwe organy zamykają wspólną procedurę tranzytową, jeżeli są w stanie stwierdzić, w wyniku porównania informacji posiadanych przez urząd wyjścia z informacjami, jakimi dysponuje urząd przeznaczenia, że procedura została prawidłowo zakończona.

Artykuł 41

Postępowanie poszukiwawcze

1. Jeżeli właściwe organy kraju wyjścia nie otrzymały »Komunikatu o przybyciu towarów« w terminie wyznaczonym na przedstawienie towarów w urzędzie przeznaczenia lub jeżeli nie otrzymały komunikatu »Wyniki kontroli« w ciągu sześciu dni po otrzymaniu »Komunikatu o przybyciu towarów«, organy te rozważają możliwość wszczęcia postępowania poszukiwawczego w celu uzyskania informacji koniecznych do zamknięcia procedury albo – jeżeli to nie jest możliwe – w celu:

- ustalenia, czy powstał dług celny,
- ustalenia osoby dłużnika, oraz
- określenia organów celnych właściwych w zakresie zaksięgowania długu celnego.

2. Postępowanie poszukiwawcze jest wszczynane najpóźniej siedem dni po upływie jednego z terminów określonych w ust. 1, z wyłączeniem sytuacji wyjątkowych, określonych w drodze porozumienia pomiędzy Umawiającymi się Stronami. W przypadku gdy właściwe organy zostaną wcześniej powiadomione lub podejrzewają, że procedura nie została zakończona, niezwłocznie wszczynają postępowanie poszukiwawcze.

3. Jeżeli właściwe organy kraju wyjścia otrzymają wyłącznie »Komunikat o przybyciu towarów«, wszczynają procedurę poszukiwawczą, wysyłając do urzędu przeznaczenia, który wysyłał ten komunikat, zapytanie o komunikat »Wyniki kontroli«.

4. Jeżeli właściwe organy kraju wyjścia nie otrzymają »Komunikatu o przybyciu towarów«, wszczynają postępowanie poszukiwawcze, wysyłając do głównego zobowiązanego zapytanie, w celu uzyskania informacji niezbędnych do zamknięcia procedury, lub wysyłają zapytanie do urzędu przeznaczenia, o ile dysponują informacjami wystarczającymi do prowadzenia postępowania poszukiwawczego w urzędzie przeznaczenia.

Należy zażądać od głównego zobowiązanego podania informacji koniecznych do zamknięcia procedury najpóźniej dwadzieścia osiem dni po wszczęciu postępowania poszukiwawczego w urzędzie przeznaczenia, jeżeli procedura tranzytowa nie może zostać zamknięta.

5. Urząd przeznaczenia i główny zobowiązany powinni odpowiedzieć na wniosek, o którym mowa w ust. 4, w terminie dwudziestu ośmiu dni. Jeżeli w tym okresie główny zobowiązany dostarczy dostateczne informacje, właściwe organy kraju wyjścia uwzględniają te informacje lub zamykają procedurę, jeżeli umożliwiają to dostarczone informacje.

6. Jeżeli informacje dostarczone przez głównego zobowiązanego nie są wystarczające do zamknięcia procedury, ale zostaną uznane przez właściwe organy kraju wyjścia za wystarczające do kontynuowania postępowania poszukiwawczego, wysyłają one niezwłocznie zapytanie do właściwego urzędu celnego.

7. Jeżeli w wyniku postępowania poszukiwawczego zostanie ustalone, że procedura tranzytowa została prawidłowo zakończona, właściwe organy kraju wyjścia zamykają operację i niezwłocznie informują o tym głównego zobowiązanego i, gdy zachodzi taka potrzeba, każde właściwe organy, które mogły wszcząć procedurę odzyskania należności celnych zgodnie z art. 117.

Artykuł 41a

1. Jeżeli po wszczęciu postępowania poszukiwawczego, a przed upływem terminu określonego w art. 116 ust. 1 c), właściwe organy kraju wyjścia, zwane dalej »organami wnioskującymi«, otrzymają w jakikolwiek sposób dowód dotyczący miejsca, w którym zaistniały fakty powodujące powstanie długu, o ile miejsce to znajduje się na terytorium innej Umawiającej się Strony, dostarczają niezwłocznie wszystkie uzyskane informacje organom celnym właściwym dla tego miejsca, zwanym dalej »organami wezwanymi«.

2. Organy wezwane potwierdzają przyjęcie informacji i powiadamiają, czy są odpowiedzialne za odzyskanie należności. W przypadku braku odpowiedzi w terminie dwudziestu ośmiu dni organy wnioskujące niezwłocznie wznawiają postępowanie poszukiwawcze.

Artykuł 42

Alternatywny dowód zakończenia procedury

1. Dowód, że procedura została zakończona w wyznaczonym w zgłoszeniu terminie, może być złożony w formie uznanego przez właściwe organy dokumentu, poświadczonego przez właściwe organy kraju przeznaczenia. Na jego podstawie powinno być możliwe stwierdzenie tożsamości towarów i ustalenie, że towary te zostały przedstawione w urzędzie przeznaczenia lub, w przypadku, o którym mowa w art. 64, u upoważnionego odbiorcy.

2. Wspólną procedurę tranzytową uważa się za zakończoną także wtedy, gdy główny zobowiązany przedstawi, uznany przez właściwe organy, jeden z następujących dokumentów potwierdzających tożsamość towarów:

- a) dokument celny wystawiony w kraju trzecim dotyczący objęcia towarów przeznaczeniem celnym;
- b) dokument wystawiony w kraju trzecim, zatwierdzony przez organy celne tego kraju i poświadczający, że towary uznaje się za wprowadzone do wolnego obrotu w danym kraju trzecim.

3. Wymienione w ust. 2 dokumenty mogą zostać zastąpione kopiami lub fotokopiami, potwierdzonymi za zgodność z oryginałem przez właściwe organy, które poświadczyły oryginały tych dokumentów, przez organy kraju trzeciego lub przez organy jednego z krajów.

Artykuł 43

Kontrola po zwolnieniu towarów

1. Właściwe organy mogą prowadzić kontrolę po zwolnieniu towarów w stosunku do wymienianych danych, dokumentów, formularzy i pozwoleń dotyczących wspólnej procedury tranzytowej, w celu sprawdzenia prawidłowości adnotacji i autentyczności przystawionych

pieczęci. Takich kontroli należy dokonać w razie powstania wątpliwości lub podejrzenia popełnienia przestępstwa. Można ich także dokonać na podstawie analizy ryzyka lub wyrwykwo.

2. Każdy właściwy organ otrzymujący wniosek o kontrolę po zwolnieniu towarów udziela odpowiedzi bez zbędnej zwłoki.

3. Jeżeli właściwe organy kraju wyjścia, z powodu powstałych wątpliwości, albo podejrzenia popełnienia przestępstwa, składają wniosek o przeprowadzenie kontroli po zwolnieniu towarów w odniesieniu do danych zawartych w komunikacie »Wyniki kontroli«, wymogów, o których mowa w art. 40 ust. 2, nie uważa się za spełnione, dopóki nie zostanie potwierdzone, że dane objęte wnioskiem o kontrolę są prawdziwe lub poprawne.

4. Przepisy te stosuje się *mutatis mutandis* do przepisów art. 22.

TYTUŁ III

UPROSZCZENIA

DZIAŁ I

Postanowienia ogólne dotyczące uproszczeń

Artykuł 44

Zakres stosowania

1. Właściwe organy, na wniosek głównego zobowiązanego albo odbiorcy, mogą wydać pozwolenie na stosowanie następujących uproszczeń:

- a) stosowanie gwarancji generalnej lub zwolnienie ze złożenia gwarancji;
- b) użycie specjalnego rodzaju zamknięć celnych;
- c) zwolnienie z obowiązku przewozu wyznaczoną trasą;
- d) występowanie jako upoważniony nadawca;
- e) występowanie jako upoważniony odbiorca;
- f) stosowanie uproszczonych procedur właściwych dla określonych środków transportu:
 - (i) towarów przewożonych koleją lub w dużych kontenerach;
 - (ii) towarów przewożonych transportem lotniczym;
 - (iii) towarów przesyłanych rurociągami;
- g) stosowanie innych procedur uproszczonych w oparciu o przepisy art. 6 Konwencji.

2. W przypadku gdy pozwolenie dotyczy uproszczeń wymienionych w ust. 1 lit. a) i f), uproszczenia te stosuje się we wszystkich krajach, o ile przepisy niniejszego załącznika lub pozwolenie nie stanowią inaczej. Jeżeli pozwolenie dotyczy uproszczeń wymienionych w lit. b), c) i d), to uproszczenia te stosuje się wyłącznie dla operacji we wspólnej procedurze tranzytowej rozpoczynających się w kraju, w którym udzielono pozwolenia. Jeżeli pozwolenie dotyczy uproszczenia wymienionego w lit. e), uproszczenie to stosuje się wyłącznie w kraju, w którym udzielono pozwolenia.

Artykuł 45

Ogólne warunki udzielania pozwoleń

1. Pozwolenia, o których mowa w art. 44 ust. 1, będą udzielane wyłącznie osobom, które:

- a) mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającej się Stronie, z zastrzeżeniem, że pozwolenie na stosowanie gwarancji generalnej może być udzielone wyłącznie osobom mającym siedzibę lub miejsce zamieszkania w kraju wydania gwarancji;
- b) regularnie korzystają ze wspólnej procedury tranzytowej lub co do których właściwe organy wiedzą, że mogą wypełnić zobowiązania wynikające z procedury, albo, w związku z uproszczeniem, o którym mowa w art. 44 ust. 1 lit. e), regularnie odbierają towary objęte wspólną procedurą tranzytową; oraz
- c) nie popełniły żadnego poważnego lub powtarzającego się naruszenia przepisów celnych lub podatkowych.

2. W celu zapewnienia właściwego korzystania z uproszczeń, pozwolenia zostaną udzielone w przypadku, gdy:

- a) właściwe organy mogą nadzorować procedurę i przeprowadzać jej kontrole bez ponoszenia administracyjnych nakładów większych, niż w danym wypadku są wymagane od właściwych osób; oraz
- b) osoba korzystająca z uproszczeń prowadzi rejestry w sposób umożliwiający właściwym organom przeprowadzenie skutecznych kontroli.

Artykuł 46

Treść wniosku o pozwolenie

1. Wniosek o pozwolenie na korzystanie z uproszczeń, zwany dalej wnioskiem, powinien być opatrzony datą i podpisany. Może zostać sporządzany w formie pisemnej lub złożony za pomocą elektronicznych technik przetwarzania danych, na warunkach i zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi przez właściwe organy.

2. Wniosek powinien zawierać wszystkie dane pozwalające właściwym organom na sprawdzenie, czy zostały spełnione warunki, od których zależy wydanie pozwolenia na korzystanie z uproszczeń.

Artykuł 47

Odpowiedzialność wnioskodawcy

Osoby składające wniosek o pozwolenie na korzystanie z uproszczeń są odpowiedzialne, zgodnie z przepisami obowiązującymi w Umawiających się Stronach i z zastrzeżeniem mogących mieć zastosowanie przepisów karnych, za:

- a) prawdziwość podanych informacji;
- b) autentyczność załączonych dokumentów.

Artykuł 48

Właściwe organy

1. Wnioski składa się właściwym organom kraju, w którym wnioskodawca ma siedzibę lub miejsce zamieszkania.

2. Pozwolenia są wystawiane i wnioski odrzucane zgodnie z przepisami obowiązującymi w Umawiających się Stronach.

3. Decyzja o odrzuceniu wniosku jest przekazana wnioskodawcy zgodnie z terminami i przepisami obowiązującymi w danym kraju. Decyzja powinna wskazywać powody odrzucenia.

Artykuł 49

Treść pozwolenia

1. Posiadaczowi pozwolenia przekazuje się opatrzony datą i podpisany oryginał pozwolenia oraz jedną lub więcej jego kopii.

2. Pozwolenie powinno określać warunki korzystania z uproszczeń oraz ustalać szczegółowe zasady ich realizacji i kontroli. Pozwolenie jest ważne od dnia wystawienia.

3. Osoba ubiegająca się o prawo do korzystania z uproszczeń odpowiedzialna jest za wypełnienie wszystkich obowiązków związanych z objęciem odnośnych towarów wspólną procedurą tranzytową.

4. W przypadku uproszczeń określonych w art. 44 ust. 1 lit. b), c) i f) pozwolenie przedstawia się urzędowi wyjścia na każde żądanie.

Artykuł 50

Cofnięcie i zmiana

1. Posiadacz pozwolenia powiadamia właściwe organy o każdej okoliczności zaistniałej po wydaniu pozwolenia, która może mieć wpływ na jego realizację lub treść.

2. Właściwe organy cofają lub zmieniają pozwolenie, jeżeli:

- a) jeden lub więcej warunków, które muszą być spełnione dla jego wystawienia, nie były lub nie są dłużej spełniane; lub
- b) po wydaniu pozwolenia zaistniała okoliczność, która ma wpływ na jego realizację lub treść.

3. Pozwolenie zostaje cofnięte lub zmienione przez właściwe organy, jeżeli posiadacz pozwolenia przestaje wypełniać obowiązek wynikający z tego pozwolenia.

4. Właściwe organy podają przyczyny każdej decyzji zmieniającej lub cofającej pozwolenie. Decyzja zostaje przekazana posiadaczowi pozwolenia.

5. Cofnięcie lub zmiana pozwolenia stają się prawomocne w dniu powiadomienia. Jednakże w wypadkach wyjątkowych, jeżeli wymagają tego uzasadnione interesy posiadacza pozwolenia, właściwe organy mogą postanowić, że cofnięcie lub zmiana pozwolenia stają się prawomocne w innym dniu. W decyzji należy wskazać datę, z którą cofnięcie lub zmiana stają się prawomocne.

Artykuł 51

Prowadzenie ewidencji przez właściwe organy

1. Właściwe organy przechowują wnioski i załączone dodatkowe dokumenty wraz z kopią każdego wystawionego pozwolenia.

2. W przypadku odrzucenia wniosku lub cofnięcia pozwolenia wniosek i, odpowiednio, decyzja odrzucająca wniosek lub cofająca pozwolenie, a także wszystkie dołączone dodatkowe dokumenty, muszą być przechowywane przez okres co najmniej trzech lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wniosek został odrzucony lub pozwolenie zostało cofnięte.

DZIAŁ II

Gwarancja generalna i zwolnienie z obowiązku składania gwarancji

Artykuł 52

Kwota referencyjna

1. Główny zobowiązany może korzystać z gwarancji generalnej albo zwolnienia z obowiązku składania gwarancji do wysokości kwoty referencyjnej.

2. Kwota referencyjna jest identyczna z kwotą długu celnego, który może powstać w stosunku do towarów zgłaszanych przez głównego zobowiązanego do wspólnej procedury tranzytowej w okresie co najmniej jednego tygodnia.

Urząd składania gwarancji ustala kwotę we współpracy z głównym zobowiązanym:

- a) na podstawie danych dotyczących towarów, których przewoził w przeszłości, oraz szacunkowej planowanej liczby procedur tranzytu wspólnotowego, wykazywanych, między innymi, w jego dokumentacji handlowej i księgowej; oraz
- b) uwzględniając najwyższe stawki cła, włączając w to należności przywózowe, stosowane dla tego rodzaju towarów w kraju urzędu składania gwarancji, w przypadku wprowadzenia towaru do obrotu. W celu obliczenia tej kwoty towary wspólnotowe przewożone z zastosowaniem Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej traktowane są jako towary niewspólnotowe.

Dokładnego wyliczenia wysokości należności celnych oraz innych opłat, w odniesieniu do których główny zobowiązany składa zobowiązanie przy każdej operacji tranzytowej, dokonuje się, jeżeli dostępne są niezbędne do tego dane. W przeciwnym przypadku, jeżeli opłaty dotyczą towarów innych niż wymienione w wykazie znajdującym się w załączniku I, uznaje się, że kwota wynosi 7 000 EUR, chyba że na podstawie innych informacji dostępnych właściwym organom kwotę tę można określić w innej wysokości.

3. Urząd składania gwarancji dokonuje co roku kontroli kwoty referencyjnej, w szczególności na wniosek głównego zobowiązanego, i w razie potrzeby określa na nowo tę kwotę.

4. Główny zobowiązany zapewnia, że kwoty, co do których złożył zobowiązanie, nie przekraczają kwoty referencyjnej, z uwzględnieniem operacji tranzytowych, które nie zostały jeszcze zakończone.

Skomputeryzowane systemy właściwych organów przetwarzają i mogą kontrolować wykorzystanie kwoty referencyjnej dla każdej operacji tranzytowej.

Artykuł 53

Kwota gwarancji generalnej i zwolnienia z obowiązku składania gwarancji

1. Kwota gwarancji generalnej powinna odpowiadać kwocie określonej w art. 52.

2. Osobom, które przedstawią dowód na to, że ich sytuacja finansowa jest odpowiednia i że spełniają wymogi wiarygodności, o których mowa w ust. 3 i 4, właściwe organy mogą zezwolić na korzystanie z gwarancji generalnej w niższej wysokości lub przyznać im zwolnienie z obowiązku składania gwarancji.

3. Kwota gwarancji generalnej może zostać obniżona:

- a) do 50 % kwoty referencyjnej w przypadku, gdy główny zobowiązany wykaze, że posiada wystarczające doświadczenie w zakresie wspólnej procedury tranzytowej;
- b) do 30 % kwoty referencyjnej w przypadku, gdy główny zobowiązany wykaze, że posiada wystarczające doświadczenie w zakresie wspólnej procedury tranzytowej i wykazuje wysoki poziom współpracy z właściwymi organami.

4. Zwolnienie z obowiązku składania gwarancji może zostać wydane, jeżeli główny zobowiązany wykaze, że posiada wystarczające doświadczenie w zakresie wspólnej procedury tranzytowej, wykazuje wysoki poziom współpracy z właściwymi organami, ma wpływ na dokonywany przewóz i posiada wystarczające środki finansowe do wypełniania swoich zobowiązań.

5. Do celów przepisów ust. 3 i 4 kraje uwzględniają przepisy załącznika III.

Artykuł 53a

Szczegółowe zasady dotyczące gwarancji generalnej i zwolnienia z obowiązku składania gwarancji

W celu stosowania gwarancji generalnej i/lub zwolnienia z obowiązku składania gwarancji:

- a) przydziela się głównemu zobowiązanemu «numer referencyjny gwarancji», związany z ustaloną kwotą referencyjną;
- b) urząd składania gwarancji przydziela i przekazuje głównemu zobowiązanemu pierwotny kod dostępu, związany z «numerem referencyjnym gwarancji».

Główny zobowiązany może nadać jeden lub kilka kodów dostępu dla tej gwarancji, do wykorzystania przez siebie lub przez swoich przedstawicieli.

Artykuł 54

Przepisy szczególne dotyczące towarów o podwyższonym stopniu ryzyka nadużyć finansowych

1. W przypadku towarów, o których mowa w wykazie znajdującym się w załączniku I, aby uzyskać pozwolenie na stosowanie gwarancji generalnej, główny zobowiązany musi wykazać, że nie tylko spełnia warunki art. 45, ale również, że posiada stabilną sytuację finansową, wystarczające doświadczenie w zakresie wspólnej procedury tranzytowej oraz że albo wykazuje wysoki poziom współpracy z właściwymi organami, albo że ma wpływ na dokonywany przewóz.

2. W odniesieniu do tych towarów kwota gwarancji generalnej może zostać obniżona:

- a) do 50 % kwoty referencyjnej, jeżeli główny zobowiązany wykaże wysoki poziom współpracy z właściwymi organami i posiadany wpływ na dokonywane przewozy;
- b) do 30 % kwoty referencyjnej, jeżeli główny zobowiązany wykaże wysoki poziom współpracy z właściwymi organami, posiadany wpływ na dokonywane przewozy i sytuację finansową pozwalającą na wywiązywanie się ze swoich zobowiązań.

3. Do celów stosowania przepisów ust. 2 kraje uwzględniają przepisy załącznika III.

4. Poprzednie ustępy mają zastosowanie także wtedy, kiedy wniosek o stosowanie gwarancji generalnej jasno wskazuje wykorzystanie tego samego poświadczenia gwarancji generalnej nie tylko dla towarów określonych w wykazie znajdującym się w załączniku I, ale też dla towarów, których w przedmiotowym wykazie nie wymieniono.

5. Zwolnienie z obowiązku składania gwarancji nie może zostać udzielone dla operacji tranzytowych dotyczących towarów określonych w wykazie znajdującym się w załączniku I.

6. Biorąc pod uwagę zasady dotyczące pozwoleń na stosowanie gwarancji generalnej i obniżenia kwoty gwarancji, w wyjątkowych okolicznościach stosowanie gwarancji generalnej w obniżonej kwocie może zostać czasowo zakazane.

7. Biorąc pod uwagę zasady dotyczące obniżenia kwoty gwarancji, stosowanie gwarancji generalnej może zostać czasowo zakazane dla tych rodzajów towarów, w stosunku do których stwierdzono popełnienie przestępstw na dużą skalę przy stosowaniu tej gwarancji.

8. Zasady stosowania przepisów ust. 6 i 7 opisane są w załączniku IV.

Artykuł 55

Dokument gwarancyjny

1. Gwarancja generalna jest składana przez gwaranta.
2. Dokument gwarancyjny powinien być zgodny ze wzorem określonym w dodatku C4 do załącznika III. Dokument gwarancyjny przechowuje urząd składania gwarancji.
3. Przepisy art. 17 ust. 2 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 56

Poświadczenie gwarancji generalnej i poświadczenie zwolnienia z obowiązku składania gwarancji

1. Na podstawie pozwolenia właściwe organy wystawiają głównemu zobowiązanemu jedno lub więcej poświadczeń gwarancji generalnej lub poświadczeń zwolnienia z obowiązku składania gwarancji, zwanych dalej poświadczeniami, sporządzonych zgodnie z postanowieniami załącznika III, które to poświadczenia stanowią dowód złożenia

gwarancji przez głównego zobowiązanego lub przyznania zwolnienia z obowiązku składania gwarancji zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. b).

2. Okres ważności poświadczenia nie może przekroczyć dwóch lat. Okres ten może jednakże zostać jednorazowo przedłużony przez urząd składania gwarancji o nie więcej niż dwa lata.

Artykuł 57

Cofnięcie i unieważnienie

1. Do cofnięcia i unieważnienia gwarancji generalnej przepisy art. 19 ust. 1 i 2 akapit pierwszy stosuje się *mutatis mutandis*.

2. Cofnięcie pozwolenia na stosowanie gwarancji generalnej lub zwolnienia z obowiązku składania gwarancji przez właściwe organy lub cofnięcia decyzji, na mocy której urząd składania gwarancji przyjął zobowiązanie gwaranta bądź unieważnienie tego zobowiązania przez gwaranta oraz data ich uprawomocnienia, muszą zostać wprowadzone do systemu komputerowego przez urząd składania gwarancji.

3. Wydane zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. b) poświadczenia nie mogą być używane przez gwaranta do objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową od dnia uprawomocnienia cofnięcia lub unieważnienia, a główny zobowiązany bez zbędnej zwłoki musi zwrócić poświadczenia do urzędu składania gwarancji.

Każdy kraj informuje Komisję o poświadczeniach nadal ważnych, a jeszcze nie zwróconych, bądź uznanych za skradzione, utracone lub sfalszowane. Komisja przekazuje tę informację do pozostałych krajów.

DZIAŁ III

Stosowanie specjalnych zamknięć celnych

Artykuł 58

1. Właściwe organy mogą wydać pozwolenie głównemu zobowiązanemu na stosowanie specjalnych zamknięć celnych na środki transportu lub opakowania, pod warunkiem że właściwe organy potwierdzą, że zamknięcia te spełniają wymogi, o których mowa w załączniku II.

2. Główni zobowiązani wpisują rodzaj, ilość i znaki nałożonych zamknięć w zgłoszeniu tranzytowym.

Główni zobowiązani nakładają zamknięcia celne nie później niż z chwilą zwolnienia towarów.

DZIAŁ IV

Zwolnienie z obowiązku przewozu wyznaczoną trasą

Artykuł 59

Właściwe organy mogą zwolnić z obowiązku przewozu wyznaczoną trasą wyłącznie tych głównych zobowiązanych, którzy podejmują odpowiednie środki pozwalające właściwym władzom w każdym czasie na zlokalizowanie przesyłki.

DZIAŁ V

Status upoważnionego nadawcy

Artykuł 60

Upoważniony nadawca

Osobie zamierzającej realizować przewozy we wspólnej procedurze tranzytowej bez konieczności przedstawiania w urzędzie wyjścia towarów i towarzyszącego im zgłoszenia tranzytowego może zostać przyznany status upoważnionego nadawcy.

Status upoważnionego nadawcy może być przyznany wyłącznie osobom upoważnionym do korzystania z gwarancji generalnej lub zwolnionym z obowiązku składania gwarancji.

Artykuł 61

Treść pozwolenia

W pozwoleniu określa się w szczególności:

- a) urząd lub urzędy wyjścia odpowiedzialne za procedury tranzytu wspólnotowego;
- b) termin powiadamiania urzędu wyjścia przez upoważnionego nadawcę o procedurach tranzytu wspólnotowego w celu przeprowadzenia przez urząd ewentualnej kontroli przed zwolnieniem towarów;
- c) środki, które należy podjąć w celu zapewnienia tożsamości towarów. Właściwe organy mogą nakazać, aby na środki transportu lub opakowania upoważniony nadawca nałożył specjalne zamknięcia uznane przez właściwe organy i odpowiadające wymogom wymienionym w załączniku I;
- d) kategorie lub przewozy towarów, które są zabronione.

Artykuł 62

Formalności w urzędzie wyjścia

Upoważniony nadawca składa zgłoszenie tranzytowe w urzędzie wyjścia. Towar nie może zostać zwolniony przed upływem terminu określonego w art. 61 lit. b).

Artykuł 63

Informacje wprowadzane w zgłoszeniach

Upoważniony nadawca wprowadza, w razie potrzeby, następujące dane do systemu komputerowego:

- liczbę, rodzaj i znaki zamknięć,
- wyznaczoną trasę, o ile została określona zgodnie z art. 26 ust. 2,
- termin wyznaczony zgodnie z art. 29, w którym towary muszą zostać przedstawione w urzędzie przeznaczenia.

DZIAŁ VI

Status upoważnionego odbiorcy

Artykuł 64

Upoważniony odbiorca

1. Osobom, które zamierzają odbierać w swoich pomieszczeniach lub w innym określonym miejscu towary objęte wspólną procedurą tranzytową bez konieczności przedstawiania tych towarów i towarzyszącego im zgłoszenia tranzytowego w urzędzie przeznaczenia, może być przyznany status upoważnionego odbiorcy.

2. Główny zobowiązany wypełnił ciężące na nim zgodnie z przepisem art. 8 ust. 1 lit. a) zobowiązania, a wspólna procedura tranzytowa uznana jest za zakończoną, gdy tranzytowy dokument towarzyszący załączony do przesyłki oraz towary w nienaruszonym stanie zostały przekazane w wyznaczonym terminie upoważnionemu odbiorcy do jego pomieszczeń lub miejsc określonych w pozwoleniu, oraz gdy przestrzegane były środki podjęte w celu zapewnienia tożsamości towarów.

3. Na wniosek przewoźnika upoważniony odbiorca wystawia, dla każdej otrzymanej zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2 przesyłki, poświadczenie odbioru, o którym mowa w art. 38 który stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 65

Zobowiązania

1. Upoważniony odbiorca powinien podjąć następujące czynności po dostarczeniu towarów do jego pomieszczeń lub miejsc określonych w pozwoleniu:

- a) niezwłocznie powiadomić właściwy urząd przeznaczenia o wszelkich zdarzeniach zaistniałych w czasie przewozu, za pomocą »Komunikatu powiadamiającego o przybyciu«;
- b) zaczekać na komunikat »Zezwolenie na rozładunek« przed przystąpieniem do rozładunku;
- c) po otrzymaniu komunikatu »Zezwolenie na rozładunek«, wysłać do urzędu przeznaczenia najpóźniej trzeciego dnia po dniu przybycia towarów »Uwagi rozładunkowe« zawierające informacje o wszystkich niezgodnościach, zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu;
- d) pozostawić do dyspozycji urzędu przeznaczenia lub dostarczyć mu tranzytowy dokument towarzyszący, który dołączony był do towarów, zgodnie z postanowieniami pozwolenia.

2. Urząd przeznaczenia wprowadza do systemu komputerowego dane stanowiące komunikat »Wyniki kontroli«.

Artykuł 66

Treść pozwolenia

1. W pozwoleniu określa się w szczególności:

- a) właściwy urząd lub urzędy przeznaczenia odpowiedzialne za towary dostarczane do upoważnionych odbiorców;

- b) termin, w którym upoważniony odbiorca otrzymuje z urzędu przeznaczenia, za pośrednictwem komunikatu »Zezwolenie na rozładunek«, istotne dane zawarte w »Komunikacie informującym wyprzedzająco o dostarczeniu towarów« w celu zastosowania, *mutatis mutandis*, art. 37 ust. 2;
- c) rodzaje lub przewozy towarów, które są zabronione.

2. Właściwe organy określają w pozwoleniu, czy istnieje wymóg podejmowania przez urząd przeznaczenia jakichkolwiek czynności, zanim upoważniony odbiorca będzie mógł dysponować towarami, które zostały dostarczone do jego pomieszczeń.

DZIAŁ VII

Procedury uproszczone dotyczące przewozu towarów transportem kolejowym lub w dużych kontenerach

Sekcja 1

Postanowienia ogólne dotyczące przewozu towarów transportem kolejowym

Artykuł 67

Zakres stosowania

Formalności związane ze stosowaniem wspólnej procedury tranzytowej przy przewozie towarów przez przedsiębiorstwa kolejowe z zastosowaniem »listu przewozowego CIM i przesyłek ekspresowych«, zwanego dalej »listem przewozowym CIM«, mogą zostać uproszczone zgodnie z przepisami art. 68–79, 95 i 96.

Artykuł 68

Moc prawna stosowanych dokumentów

»List przewozowy CIM« traktowany jest jako zgłoszenie tranzytowe.

Artykuł 69

Kontrola ewidencji

Przedsiębiorstwo kolejowe każdego kraju udostępnia w celu kontroli właściwym organom swojego kraju ewidencje prowadzone w swoich biurach rachunkowych.

Artykuł 70

Główny zobowiązany

1. Przedsiębiorstwo kolejowe, które przyjmuje towary do przewozu z zastosowaniem listu przewozowego CIM traktowanego jako zgłoszenie tranzytowe, staje się głównym zobowiązanym dla tej procedury.

2. Przedsiębiorstwo kolejowe kraju, przez którego obszar towary są wprowadzane na obszar Umawiających się Stron, staje się głównym zobowiązanym dla czynności w odniesieniu do towarów, które zostały przyjęte do transportu koleją kraju trzeciego.

Artykuł 71

Identyfikatory

Przedsiębiorstwa kolejowe zapewniają, aby przewozy dokonywane we wspólnej procedurze tranzytowej były oznaczone identyfikatorami z piktogramem, którego wzór określony jest w dodatku B11 do załącznika III.

Identyfikatory umieszczane są na liście przewozowym CIM, jak również na wagonie w przypadku ładunków zamkniętych, natomiast w pozostałych wypadkach na opakowaniu bądź opakowaniach.

Identyfikator, o którym mowa w akapicie pierwszym, może zostać zastąpiony zieloną pieczęcią zawierającą piktogram określony w dodatku B11 do załącznika III.

Artykuł 72

Zmiana umowy przewozu

Jeżeli ma miejsce zmiana umowy przewozu powodująca, że:

- przewóz, który miał się zakończyć poza obszarem Umawiającej się Strony, kończy się na obszarze Umawiającej się Strony,
- przewóz, który miał się zakończyć na obszarze Umawiającej się Strony, kończy się poza obszarem Umawiającej się Strony,

przedsiębiorstwa kolejowe nie mogą wykonać zmienionej umowy bez wcześniejszej zgody urzędu wyjścia.

We wszystkich innych przypadkach przedsiębiorstwa kolejowe mogą wykonać zmienioną umowę przewozu. Zawiadamiają one niezwłocznie urząd wyjścia o dokonanej zmianie.

Przemieszczanie się towarów między Umawiającymi się Stronami

Artykuł 73

Stosowanie listu przewozowego CIM

1. Jeżeli przewóz we wspólnej procedurze tranzytowej zaczyna się na obszarze Umawiających się Stron i ma się tam również zakończyć, list przewozowy CIM należy przedłożyć w urzędzie wyjścia.

2. Jeżeli towary przewożone są z jednego miejsca do innego miejsca we Wspólnocie przez obszar jednego lub kilku krajów EFTA, urząd wyjścia na arkuszach 1, 2 i 3 listu przewozowego CIM w polu zastrzeżonym dla administracji celnej nanosi w sposób wyraźny:

- symbol »T1«, jeżeli towary przemieszczają się w ramach procedury T1,
- symbol »T2« lub »T2F« w zależności od przypadku; jeżeli towary przemieszczają się w ramach procedury »T2«, przepisy wspólnotowe wymagają naniesienia takiego symbolu.

Symbol »T2« lub »T2F« powinien być poświadczony pieczęcią urzędu wyjścia.

3. Jeżeli towary przemieszczają się w ramach procedury T1 z miejsca wyjścia we Wspólnocie do miejsca przeznaczenia w kraju EFTA, urząd wyjścia powinien w sposób widoczny wpisać symbol »T1« w polu przewidzianym dla wpisów dokonywanych przez urzędników celnych na arkuszach 1, 2 i 3 listu przewozowego CIM.

4. Z wyłączeniem przypadków, o których mowa w ust. 2 i 3, towary przewożone z jednego miejsca do innego miejsca we Wspólnocie przez obszar jednego lub kilku krajów EFTA oraz towary przewożone z miejsca wyjścia we Wspólnocie do miejsca przeznaczenia w kraju EFTA będą objęte, pod ustalonymi przez każdy kraj członkowski Wspólnoty warunkami, procedurą T2 na całym odcinku z dworca wyjścia do dworca przeznaczenia, bez obowiązku przedkładania urzędowi wyjścia wystawionego dla tych towarów listu przewozowego CIM.

Jeżeli towary przewożone są z jednego miejsca do innego miejsca we Wspólnocie przez obszar jednego lub kilku krajów EFTA, nie ma potrzeby umieszczania identyfikatorów, o których mowa w art. 71.

5. Towary, których przewóz zaczyna się w kraju EFTA, traktowane są jako przewożone w procedurze T1. Jeżeli jednak towary, stosownie do przepisów art. 2 ust. 3 lit. b) Konwencji, mają być przewożone w procedurze T2, urząd wyjścia zaznacza na arkuszu 3 listu przewozowego CIM, że towary, do których odnosi się list przewozowy, przewożone są w procedurze T2. W tym celu w polu przeznaczonym dla wpisów dokonywanych przez urzędników celnych należy w wyraźnie widoczny sposób wpisać odpowiednio symbol »T2« lub »T2F«, poświadczony pieczęcią urzędu wyjścia i podpisem właściwego urzędnika. W przypadku towarów przewożonych w procedurze T1 nie należy wpisywać symbolu »T1« w liście przewozowym.

6. Wszystkie arkusze listu przewozowego CIM zwracane są zainteresowanemu.

7. Każdy kraj EFTA może postanowić, że towary, które mają być przewożone w procedurze T1, będą mogły zostać objęte tą procedurą, bez obowiązku przedkładania listu przewozowego CIM urzędowi wyjścia.

8. W przypadku towarów, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, właściwy urząd, w którego okręgu znajduje się dworzec przeznaczenia, przejmuje zadania urzędu przeznaczenia. Jeżeli jednak towary zostaną dopuszczone do obrotu lub objęte inną procedurą na dworcu pośrednim, właściwy urząd, w którego okręgu znajduje się ten dworzec, przejmuje zadania urzędu przeznaczenia. W wypadku towarów, które przewożone są z jednego miejsca do innego miejsca we Wspólnocie przez obszar jednego lub kilku krajów EFTA, pod warunkami przewidzianymi w ust. 4, nie wypełnia się żadnych formalności w urzędzie przeznaczenia.

Artykuł 74

Środki zapewniające tożsamość towarów

Mając na względzie środki podejmowane przez przedsiębiorstwa kolejowe w celu zapewnienia tożsamości towarów, urząd wyjścia zasadniczo nie nakłada zamknięć celnych na środki transportu lub opakowania.

Artykuł 75

Stosowanie poszczególnych arkuszy listu przewozowego CIM

1. Z wyłączeniem przypadków, w których towary przewożone są z jednego miejsca do innego miejsca we Wspólnocie przez obszar jednego lub kilku krajów EFTA, przedsiębiorstwo kolejowe kraju, w którym znajduje się urząd przeznaczenia, przedkłada temu urzędowi arkusze 2 i 3 listu przewozowego CIM.

2. Urząd przeznaczenia zwraca niezwłocznie przedsiębiorstwu kolejowemu arkusz 2 po jego poświadczeniu i zatrzymuje arkusz 3.

Przewóz towarów do krajów trzecich lub z krajów trzecich

Artykuł 76

Przewóz do krajów trzecich

1. Jeżeli przewóz zaczyna się na obszarze Umawiających się Stron i ma się zakończyć poza obszarem Umawiających się Stron, obowiązują przepisy art. 73 i 74.

2. Urząd celny, w którego okręgu znajduje się dworzec graniczny, przez który przesyłka opuszcza obszar Umawiających się Stron, przejmuje zadania urzędu przeznaczenia.

3. W urzędzie przeznaczenia nie wypełnia się żadnych formalności.

Artykuł 77

Przewóz z krajów trzecich

1. Jeżeli przewóz zaczyna się poza obszarem Umawiających się Stron i ma się zakończyć na obszarze Umawiających się Stron, urząd celny, w którego okręgu znajduje się dworzec graniczny, przez który przesyłka wprowadzana jest na obszar Umawiających się Stron, przejmuje zadania urzędu wyjścia.

W urzędzie wyjścia nie wypełnia się żadnych formalności.

2. Urząd celny, w którego okręgu znajduje się dworzec przeznaczenia, przejmuje zadania urzędu przeznaczenia. Jeżeli jednak towary dopuszczone są do wolnego obrotu lub objęte inną procedurą na dworcu pośrednim, urząd celny, w którego okręgu znajduje się ten dworzec, przejmuje zadania urzędu przeznaczenia.

W urzędzie przeznaczenia należy wypełnić formalności przewidziane w art. 75.

Artykuł 78

Przewóz przez obszar Umawiających się Stron

1. Jeżeli przewóz zaczyna się poza obszarem Umawiających się Stron i ma się zakończyć także poza tym obszarem, urzędy celne określone w art. 77 ust. 1 i art. 76 ust. 2 przejmują zadania urzędu wyjścia i urzędu przeznaczenia.

2. W urzędach wyjścia i urzędzie przeznaczenia nie wypełnia się żadnych formalności.

Artykuł 79

Status celny towarów

Towary przewożone w sposób określony w art. 77 ust. 1 lub art. 78 ust. 1 traktowane są jako towary przewożone w procedurze T1, chyba że wspólnotowy status tych towarów zostanie potwierdzony zgodnie z postanowieniami załącznika II.

Sekcja 2

Przewóz towarów w dużych kontenerach

Artykuł 80

Zakres stosowania

Odpowiednie formalności we wspólnej procedurze tranzytowej upraszczane są zgodnie z postanowieniami art. 81–96 w przypadku towarów przewożonych w dużych kontenerach, których przewóz przedsiębiorstwa kolejowe zlecają przedsiębiorstwu przewozowemu na podstawie wykazu zdawczego określonego w niniejszym załączniku jako »wykaz zdawczy TR«. Przewozy te obejmują, w zależności od przypadku, przesyłki wysyłane przez przedsiębiorstwa przewozowe, przy użyciu innych środków transportu niż kolej, do właściwego dworca punktu załadunku i z właściwego dworca punktu wyładunku, jak również wszelkie transporty drogą morską realizowane w trakcie transportu między tymi dwoma dworcami.

Artykuł 81

Definicje

W rozumieniu art. 80–96 następujące określenia oznaczają:

- 1) »przedsiębiorstwo przewozowe« oznacza przedsiębiorstwo założone w formie spółki przez przedsiębiorstwa kolejowe będące jego wspólnikami, w celu przewozu towarów w dużych kontenerach z zastosowaniem wykazów zdawczych TR;
- 2) »duży kontener« oznacza środek transportu, który:
 - posiada charakter trwały,
 - jest zbudowany szczególnie w tym celu, aby ułatwić przewóz towarów przy użyciu jednego lub kilku rodzajów transportu bez potrzeby przeładunku zawartości,
 - jest tak zbudowany, że może być w łatwy sposób zamocowany i/lub przeładowany,
 - jest tak skonstruowany, że możliwe jest skuteczne nałożenie zamknięć, o ile zgodnie z art. 89 zamknięcia są wymagane,
 - posiada takie wymiary, że jego powierzchnia ograniczona przez cztery dolne zewnętrzne narożniki wynosi przynajmniej 7 m²;
- 3) »wykaz zdawczy TR« oznacza dokument wystawiony przy zawieraniu umowy przewozowej, na podstawie którego przedsiębiorstwo przewozowe organizuje przewóz jednego lub kilku dużych kontenerów w transporcie międzynarodowym od jednego nadawcy do jednego odbiorcy. W celu identyfikacji wykaz zdawczy TR ma umieszczony w prawym górnym rogu numer seryjny. Numer ten składa się z ośmiu cyfr poprzedzonych literami TR.

Wykaz zdawczy TR składa się z następujących arkuszy, w kolejności ich numeracji:

- nr 1: arkusz dla dyrekcji generalnej przedsiębiorstwa transportowego;
- nr 2: arkusz dla krajowego przedstawiciela przedsiębiorstwa transportowego na dworcu przeznaczenia;

nr 3A: arkusz dla urzędu celnego;

nr 3B: arkusz dla odbiorcy;

nr 4: arkusz dla dyrekcji generalnej przedsiębiorstwa przewozowego;

nr 5: arkusz dla krajowego przedstawiciela przedsiębiorstwa transportowego na dworcu wyjścia;

nr 6: arkusz dla nadawcy.

Wszystkie arkusze wykazu zdawczego TR, z wyjątkiem arkusza 3A, mają po prawej stronie zielony pasek brzegowy o szerokości około 4 cm;

- 4) »wykaz dużych kontenerów«, zwany dalej »wykazem«, oznacza dokument załączony do wykazu zdawczego TR, który jest jego częścią składową i na podstawie którego przewożonych jest kilka dużych kontenerów z tego jednego dworca wyjścia do jednego dworca przeznaczenia, w których spełniane są formalności celne.

Wykaz należy wystawiać w tej samej liczbie egzemplarzy co wykaz zdawczy TR, do którego się odnosi.

Liczbę wykazów należy wpisać w polu przeznaczonym do tego celu, w prawym górnym rogu wykazu zdawczego TR.

Ponadto w prawym górnym rogu każdego wykazu należy wpisać numer seryjny odpowiedniego wykazu zdawczego TR.

Artykuł 82

Moc prawna stosowanego dokumentu

Wykaz zdawczy TR, stosowany przez przedsiębiorstwo przewozowe, traktowany jest jako zgłoszenie tranzytowe.

Artykuł 83

Kontrola ewidencji – Informacje, których należy udzielić

1. W każdym kraju przedsiębiorstwo przewozowe udostępnia właściwemu organom w celu kontroli, za pośrednictwem swojego krajowego przedstawiciela bądź przedstawicieli, ewidencje prowadzone w biurze lub biurach rachunkowych, lub u tego przedstawiciela bądź przedstawicieli krajowych.

2. Przedsiębiorstwo przewozowe lub jego krajowy przedstawiciel bądź przedstawiciele przekazują właściwym organom, na ich wniosek, tak szybko, jak to jest możliwe, wszystkie dokumenty, ewidencje lub informacje, które dotyczą już zrealizowanych lub będących jeszcze w drodze przesyłek i o których organy te, ich zdaniem, powinny wiedzieć.

3. W przypadkach, w których zgodnie z art. 82, wykazy zdawcze TR traktowane są jako zgłoszenia tranzytowe, przedsiębiorstwo przewozowe lub jego krajowy przedstawiciel bądź przedstawiciele zawiadamiają:

a) urząd przeznaczenia, jeżeli przekazano im egzemplarz 1 wykazu zdawczego TR przesłany bez poświadczenia urzędu celnego,

b) urząd wyjścia, jeżeli nie odesłano im egzemplarza 1 wykazu zdawczego TR i jeżeli przedsiębiorstwo przewozowe nie może ustalić, czy dana przesyłka została w sposób prawidłowy przedstawiona w urzędzie przeznaczenia, bądź czy przesyłka została wywieziona poza obszar Umawiających się Stron do kraju trzeciego, na mocy art. 93.

Artykuł 84

Główny zobowiązany

1. Głównym zobowiązanym staje się przedsiębiorstwo kolejowe kraju, w którym przewóz towarów rodzajem transportu określonym w art. 80 został przejęty przez przedsiębiorstwo przewozowe.

2. Przy czynnościach transportowych określonych w art. 80 i przejętych w kraju trzecim przez przedsiębiorstwo przewozowe głównym zobowiązanym staje się przedsiębiorstwo kolejowe kraju, przez którego obszar przesyłka wprowadzana jest na obszar Umawiających się Stron.

Artykuł 85

Formalności celne podczas transportu innego niż transport kolejowy

Jeżeli podczas przewozu dokonywanego w ramach innego rodzaju transportu niż transport kolejowy do dworca wyjścia lub z dworca przeznaczenia muszą zostać spełnione formalności celne, każdy wykaz zdawczy TR może obejmować tylko jeden duży kontener.

Artykuł 86

Identyfikatory

Przedsiębiorstwo przewozowe zapewni, aby przewozy dokonywane we wspólnej procedurze tranzytowej były oznaczone identyfikatorami z piktogramem, którego wzór określony jest w dodatku B11 do załącznika III. Identyfikatory umieszczane są na wykazie zdawczym TR, jak również na dużym kontenerze lub kontenerach.

Identyfikator, określony w ustępie pierwszym, może zostać zastąpiony zieloną pieczęcią zawierającą piktogram przedstawiony w dodatku B11 do załącznika III.

Artykuł 87

Zmiana umowy przewozu

Jeżeli ma miejsce zmiana umowy przewozu powodująca, że:

- przewóz, który miał się zakończyć poza obszarem Umawiającej się Strony, kończy się na obszarze Umawiającej się Strony, lub
- przewóz, który miał się zakończyć na obszarze Umawiającej się Strony, kończy się poza obszarem Umawiającej się Strony,

przedsiębiorstwo przewozowe nie może wykonać zmienionej umowy bez wcześniejszej zgody urzędu wyjścia.

We wszystkich innych przypadkach przedsiębiorstwo przewozowe może realizować zmienioną umowę przewozu. Zawiadamia ono jednakże niezwłocznie urząd wyjścia o dokonanej zmianie.

Przemieszczanie się towarów między Umawiającymi się Stronami

Artykuł 88

Wykaz zdawczy TR i inne wykazy

1. Jeżeli przewóz z zastosowaniem wspólnej procedury tranzytowej zaczyna się na obszarze Umawiających się Stron i ma się tam również zakończyć, wykaz zdawczy TR należy przedłożyć w urzędzie wyjścia.

2. Jeżeli towary przewożone są z jednego miejsca do innego miejsca we Wspólnocie przez obszar jednego lub kilku krajów EFTA, urząd wyjścia na egzemplarzach 1, 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR, w polu przewidzianym dla wpisów dokonywanych przez urzędników celnych, nanosi w dobrze widoczny sposób:

- symbol »T1«, jeżeli towary przemieszczają się w ramach procedury T1,
- symbol »T2« lub »T2F«, odpowiednio, jeżeli towary przemieszczają się w ramach procedury T2 i zgodnie z przepisami Wspólnoty wpisanie tego symbolu jest obowiązkowe.

Symbol »T2« lub »T2F« poświadczany jest pieczęcią urzędu wyjścia.

3. Jeżeli towary przemieszczają się w ramach procedury T1 z miejsca wyjścia we Wspólnocie do miejsca przeznaczenia w kraju EFTA, urząd wyjścia powinien w sposób widoczny wpisać symbol »T1« w polu przeznaczonym dla wpisów dokonywanych przez urzędników celnych na egzemplarzach 1, 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR.

4. Z wyłączeniem przypadków, o których mowa w ust. 2 i 3, towary przewożone z jednego miejsca do innego miejsca we Wspólnocie przez obszar jednego lub kilku krajów EFTA i towary przewożone ze Wspólnoty do kraju EFTA będą objęte, pod ustalonymi przez państwa członkowskie Wspólnoty warunkami, procedurą T2 na całej trasie, bez obowiązku przedkładania urzędowi wyjścia wykazu zdawczego TR dotyczącego tych towarów. Jeżeli towary przewożone są z jednego miejsca do innego miejsca we Wspólnocie przez obszar jednego lub kilku krajów EFTA, nie ma potrzeby umieszczania identyfikatorów, o których mowa w art. 86.

5. Towary, których przewóz zaczyna się w kraju EFTA, traktowane są jako przewożone w procedurze T1. Jeżeli jednak towary, stosownie do przepisów art. 2 ust. 3 lit. b) Konwencji, mają być przewożone w procedurze T2, urząd wyjścia zaznacza na egzemplarzu 3A wykazu zdawczego TR, że towary, do których odnosi się wykaz zdawczy, przewożone są w procedurze T2. W tym wypadku na egzemplarzu 3A wykazu zdawczego TR, w polu przeznaczonym dla wpisów dokonywanych przez urzędników celnych, należy w wyraźnie widoczny sposób wpisać symbol »T2«, poświadczony pieczęcią urzędu wyjścia i podpisem właściwego urzędnika. W wypadku towarów przewożonych w procedurze T1 nie należy wpisywać symbolu »T1« w wykazie zdawczym TR.

6. Jeżeli wykaz zdawczy TR odnosi się jednocześnie do kontenerów z towarami przewożonymi w procedurze T1 i kontenerów przewożących towary w procedurze T2, urząd wyjścia nanosi w polu przeznaczonym dla wpisów dokonywanych przez urzędników celnych na egzemplarzach 1, 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR oddzielnie adnotacje przy numerach odnośnych kontenerów, wpisując każdorazowo symbol »T1« lub »T2«, w zależności od rodzaju przewożonych towarów.

7. Jeżeli w przypadkach określonych w ust. 3 korzysta się z wykazów dużych kontenerów, to dla kontenerów przewożących towary w procedurze T1 należy sporządzić oddzielne wykazy oraz w polu przeznaczonym dla właściwych organów egzemplarzy 1, 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR umieścić numery seryjne lub numery danych wykazów. Symbol »T1« umieszcza się przy numerze lub numerach seryjnych bądź numerach wykazów.

8. Wszystkie egzemplarze wykazu zdawczego TR zwracane są osobie zainteresowanej.

9. Każdy kraj EFTA może postanowić, że towary przewożone w procedurze T1 mogą zostać objęte tą procedurą, bez obowiązku przedkładania urzędowi wyjścia wykazu zdawczego TR.

10. W przypadku towarów, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, wykaz zdawczy TR należy przedłożyć urzędowi przeznaczenia, w którym towary zostają zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu lub objęcia inną procedurą celną.

Jeżeli towary przewożone są z jednego miejsca do innego miejsca we Wspólnocie przez obszar jednego lub kilku krajów EFTA, na warunkach, o których mowa w ust. 4, to w urzędzie przeznaczenia nie wypełnia się żadnych formalności.

Artykuł 89

Środki zapewniające tożsamość towarów

Tożsamość towarów zapewnia się zgodnie z postanowieniami art. 11 Konwencji. Ze względu na środki podejmowane przez przedsiębiorstwo kolejowe w celu zapewnienia tożsamości towarów urz ąd wyjścia zasadniczo nie nakłada zamknięć celnych na duże kontenery. Jeżeli zostają nałożone zamknięcia celne, należy to odnotować w polu przeznaczonym dla urz ędników celnych na egzemplarzu 3A i 3B wykazu zdawczego TR.

Artykuł 90

Stosowanie poszczególnych egzemplarzy wykazu zdawczego

1. Z wyłączeniem przypadków, w których towary przewożone są z jednego miejsca do innego miejsca we Wspólnocie przez obszar jednego lub kilku krajów EFTA, przedsiębiorstwo przewozowe przedkłada w urzędzie przeznaczenia egzemplarze 1, 2 i 3A wykazu zdawczego TR.

2. Urz ąd przeznaczenia poświadcz a niezwłocznie egzemplarze 1 i 2 i zwraca je przedsiębiorstwu przewozowemu oraz zatrzymuje egzemplarz 3A.

Przewóz towarów do krajów trzecich i z krajów trzecich

Artykuł 91

Przewóz do krajów trzecich

1. Jeżeli przewóz zaczyna się na obszarze Umawiających się Stron i ma zakończyć się poza obszarem Umawiających się Stron, stosuje się przepisy art. 88 ust. 1–9 oraz art. 89.

2. Urz ąd celny, w którego okręgu znajduje się dworzec graniczny, przez który przesyłka opuszcza obszar Umawiających się Stron, przejmuje zadania urz ędu przeznaczenia.

3. W urzędzie przeznaczenia nie wypełnia się żadnych formalności.

Artykuł 92

Przewóz z krajów trzecich

1. Jeżeli przewóz zaczyna się poza obszarem Umawiających się Stron i ma się zakończyć na obszarze Umawiających się Stron, urz ąd celny, w którego okręgu znajduje się dworzec graniczny, przez który przesyłka wprowadzana jest na obszar Umawiających się Stron, przejmuje zadania urz ędu wyjścia. W urzędzie wyjścia nie wypełnia się żadnych formalności.

2. Urz ąd celny, w którym przedstawione zostają towary, przejmuje zadania urz ędu przeznaczenia. W urzędzie przeznaczenia wypełnia się formalności przewidziane w art. 90.

Artykuł 93

Przewóz przez obszar Umawiających się Stron

1. Jeżeli przewóz zaczyna się poza obszarem Umawiających się Stron i ma się zakończyć także poza tym obszarem, urz ędy celne określone odpowiednio w art. 92 ust. 1 i art. 91 ust. 2, przejmują zadania urz ędu wyjścia i urz ędu przeznaczenia.

2. W urzędach wyjścia i urzędach przeznaczenia nie wypełnia się żadnych formalności.

Artykuł 94

Status celny towarów

Towary przewożone w sposób określony w art. 92 ust. 1 lub w art. 93 ust. 1 traktowane są jako towary przewożone w procedurze T1, chyba że wspólnotowy status tych towarów zostanie potwierdzony, zgodnie z postanowieniami załącznika II.

Sekcja 3

Inne postanowienia

Artykuł 95

Listy towarowe

1. Przepisy art. 22 ust. 5 niniejszego załącznika oraz pkt 24 dodatku V do niniejszego załącznika stosuje się do wykazów załadunkowych, które dołączane są w danym przypadku do listu przewozowego CIM lub wykazu zdawczego TR. Liczbę dołączonych wykazów należy wpisać w polu przeznaczonym do podania danych o dokumentach towarzyszących listowi przewozowemu CIM lub wykazowi zdawczemu TR.

Ponadto na wykazie załadunkowym wpisuje się numer wagonu, do którego odnosi się list przewozowy CIM, lub, w zależności od przypadku, numer kontenera zawierającego towary.

2. Jeżeli przewóz zaczynający się na obszarze Umawiających się Stron obejmuje zarówno towary przewożone w procedurze T1, jak również towary przewożone w procedurze T2, należy sporządzić oddzielne listy towarowe. W przypadku przewozu w kontenerach dokonywanego na podstawie wykazu zdawczego TR należy sporządzić oddzielne listy towarowe do każdego z dużych kontenerów, w którym znajdują się jednocześnie obydwie kategorie towarów.

Numery ewidencyjne wykazów załadunkowych odnoszących się do każdej z dwu kategorii towarów wpisywane są w polu przeznaczonym na opis towarów listu przewozowego CIM lub wykazu zdawczego TR, w zależności od przypadku.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz dla celów procedur określonych w art. 67–96, listy towarowe załączone do listu przewozowego CIM lub wykazu zdawczego TR są integralną częścią wymienionych dokumentów i mają takie same skutki prawne.

Oryginały tych wykazów załadunkowych muszą być opatrzone pieczęcią dworca wysyłki.

Sekcja 4

Zakres stosowania procedury zwykłej i uproszczonej dla transportu łączonego drogowo-kolejowego

Artykuł 96

1. Przepisy art. 67–95 nie wykluczają możliwości korzystania z procedur określonych w tytule II. Jednakże w takim przypadku obowiązują przepisy art. 69–71 lub 83–86.

2. W przypadku o których mowa w ust. 1, przy sporządzaniu listu przewozowego CIM lub wykazu zdawczego TR w polu przeznaczonym do podania danych o dokumentach towarzyszących należy wpisać w dobrze widoczny sposób odniesienie do zgłoszenia tranzytowego lub zgłoszeń tranzytowych.

Odniesienie obejmuje rodzaj dokumentu, urząd wystawienia, datę i numer rejestracyjny każdego zastosowanego dokumentu.

Ponadto arkusz 2 listu przewozowego CIM lub egzemplarze 1 i 2 wykazu zdawczego TR muszą być poświadczony przez przedsiębiorstwo kolejowe, w którego okręgu znajduje się ostatni dworzec kolejowy związany z realizacją wspólnej procedury tranzytowej. Przedsiębiorstwo kolejowe dokonuje poświadczenia, po upewnieniu się, że przewóz towarów odbywa się na podstawie jednego lub kilku z wymienionych dokumentów.

Jeżeli wspólna procedura tranzytowa, o której mowa w ust. 1 i w pierwszym akapicie niniejszego ustępu, kończy się w kraju EFTA, kraj ten może nakazać, aby arkusz 2 listu przewozowego CIM lub egzemplarze 1 i 2 wykazu zdawczego TR były przedkładane urzędowi celnemu, w którego okręgu znajduje się ostatni dworzec kolejowy związany z realizacją wspólnej procedury tranzytowej. Urząd celny poświadcza przedłożone arkusze/egzemplarze, po upewnieniu się, że przewóz towarów odbywa się na podstawie jednego lub kilku z wymienionych dokumentów.

3. Jeżeli wspólna procedura tranzytowa realizowana jest z zastosowaniem wykazu zdawczego TR zgodnie z przepisami art. 80–94, wówczas do listu przewozowego CIM używanego w tej procedurze nie stosuje się przepisów art. 67–79 i art. 96 ust. 1 i 2. W liście przewozowym CIM, w polu przeznaczonym do podania danych o dokumentach towarzyszących, należy wpisać w dobrze widoczny sposób odniesienie do wykazu zdawczego TR. Odniesienie to zawiera wyrazy »wykaz zdawczy TR«, po których następuje numer seryjny.

4. W przypadku gdy przesyłka towarowa przewożona transportem łączonym drogowo-kolejowym na podstawie jednego lub kilku zgłoszeń

tranzytowych, sporządzonych zgodnie z postanowieniami tytułu II, zostanie przejęta przez kolej na dworcu, w celu dalszego przewozu wagonem kolejowym, przedsiębiorstwo kolejowe odpowiada za uiszczenie ceł i innych opłat, jeżeli w trakcie transportu kolejowego zostaną naruszone przepisy, o ile w kraju, w którym naruszenie to zostało popełnione, względnie przypuszcza się, że zostało popełnione, brak jest ważnego zabezpieczenia i kwoty te nie mogą być uzyskane od głównego zobowiązanego.

Artykuł 97

Upoważniony nadawca i odbiorca

1. Jeżeli w stosunku do towarów przewożonych, zgodnie z przepisami art. 67–96, z zastosowaniem listu przewozowego CIM lub wykazu zdawczego TR, nie jest wymagane przedłożenie w urzędzie wyjścia zgłoszenia tranzytowego, właściwe organy podejmą niezbędne działania w celu upewnienia się, że na arkuszach 1, 2 i 3 listu przewozowego CIM lub na egzemplarzach 1, 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR znajdują się odpowiednio symbole »T1«, »T2« lub »T2F«.

2. Jeżeli towary przewożone zgodnie z art. 67–96 są przeznaczone dla upoważnionego odbiorcy, właściwe organy mogą wyrazić zgodę, aby, w drodze odstępstwa od przepisów art. 64 ust. 2 i art. 66 ust. 1 lit. b), arkusze 2 i 3 listu przewozowego CIM lub egzemplarze 1, 2 i 3A wykazu zdawczego TR były dostarczane bezpośrednio do urzędu przeznaczenia przez przedsiębiorstwo kolejowe lub przedsiębiorstwo przewozowe.

(Niniejszy tekst nie zawiera artykułów od 98 do 110)

DZIAŁ VIII

Procedury uproszczone dotyczące przewozów transportem lotniczym

Artykuł 111

Procedura uproszczona (poziom 1)

1. Towarzystwo lotnicze może otrzymać pozwolenie na stosowanie manifestu jako zgłoszenia tranzytowego, jeżeli jest on zgodny ze wzorem określonym w dodatku 3 do załącznika 9 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (procedura uproszczona – poziomy 1).

W przypadku realizacji wspólnej procedury tranzytowej w pozwoleniu określa się formę manifestu oraz porty lotnicze wyjścia i przeznaczenia. Towarzystwo lotnicze przesyła właściwym organom każdego z tych portów lotniczych poświadczoną kopię pozwolenia.

2. Przy wspólnym przewozie towarów przewożonych w procedurze T1 i towarów przewożonych w procedurze T2 towary te należy wyszczególnić w oddzielnych manifestach.

3. Każdy manifest jest opatrzony datą i podpisywany przez towarzystwo lotnicze, identyfikowany przez:

- symbol »T1«, jeżeli towary przewożone są w procedurze T1, lub
- odpowiednio symbole »T2« lub »T2F«, jeżeli towary przewożone są w procedurze T2, z zastrzeżeniem, że manifest może zawierać tylko jeden z tych symboli.

4. Ponadto manifest zawiera również następujące dane:

- nazwę towarzystwa lotniczego, które przewozi towary,
- numer lotu,
- datę lotu,
- nazwę portu lotniczego załadunku (port lotniczy wyjścia) i wyładunku (port lotniczy przeznaczenia).

Dla każdej przesyłki towarowej wyszczególnionej w manifestcie należy podać:

- numer lotniczego listu przewozowego,
- liczbę opakowań,
- opis towarów zgodny z ich zwyczajową nazwą handlową, zawierający informacje potrzebne do ustalenia ich tożsamości,
- masę brutto.

W przypadku przesyłki zbiorczej jej opis zastępuje się, w miarę potrzeby, wpisem »Konsolidacja« lub jego skrótem. W takich przypadkach w lotniczym liście przewozowym odnoszącym się do przesyłki wyszczególnionej w manifestcie znajduje się opis towarów zgodny z ich zwyczajową nazwą handlową, zawierający wszystkie informacje potrzebne do ustalenia ich tożsamości.

5. Właściwym organom w porcie lotniczym wyjścia należy przedłożyć co najmniej dwa egzemplarze manifestu. Organy te zatrzymują jeden egzemplarz.

Organy te mogą, w celu kontroli, zażądać przedłożenia wszystkich lotniczych listów przewozowych dotyczących przesyłek towarowych wyszczególnionych w manifestcie.

6. Jeden egzemplarz manifestu należy przedstawić właściwym organom w porcie lotniczym przeznaczenia. Organy te zatrzymują ten egzemplarz.

Właściwe te mogą, w celu kontroli, zażądać przedłożenia manifestów i listów przewozowych dotyczących wszystkich towarów wyładowywanych w porcie lotniczym.

7. Właściwe organy każdego portu lotniczego przeznaczenia przesyłają co miesiąc właściwym organom każdego portu lotniczego wyjścia sporządzony przez towarzystwa lotnicze uwierzytelniony wykaz manifestów, które zostały im przedłożone w poprzednim miesiącu. Wykaz ten musi być potwierdzony przez właściwe organy portu lotniczego przeznaczenia

Każdy manifest musi zawierać następujące dane:

- numer referencyjny manifestu,
- symbol identyfikujący manifest jako zgłoszenie tranzytowe zgodnie z ust. 3,
- nazwę towarzystwa lotniczego (ewentualnie jego skrót), które przewoziło towary,
- numer lotu,
- datę lotu.

Pozwolenie może również upoważnić towarzystwo lotnicze do samodzielnego przesyłania informacji określonych w akapicie pierwszym.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości odnośnie do danych zawartych w manifestach wyszczególnionych w wykazie, właściwe organy portu lotniczego przeznaczenia informują o tym właściwe organy portu lotniczego wyjścia i organy, które wydały pozwolenie, wskazując w szczególności na lotnicze listy przewozowe dotyczące towarów odnoszące się do danych towarów.

Artykuł 112

Procedura uproszczona (poziom 2)

1. Towarzystwu lotniczemu realizującemu znaczną liczbę połączeń między krajami można pozwolić na stosowanie, jako zgłoszenia tranzytowego, manifestu przekazywanego przy użyciu elektronicznego systemu wymiany danych (procedura uproszczona – poziom 2).

Na zasadzie odstępstwa od art. 45 ust. 1 lit. a) towarzystwa lotnicze nie muszą prowadzić działalności gospodarczej na obszarze Umawiającej się Strony, jeżeli mają tam przedstawicielstwo regionalne.

2. Po otrzymaniu wniosku o wydanie pozwolenia właściwe organy powiadamiają o tym fakcie organy innych krajów, na których obszarze znajdują się porty lotnicze wyjścia i przeznaczenia, połączone systemem elektronicznej wymiany danych.

Jeżeli w ciągu sześćdziesięciu dni, licząc od daty powiadomienia, nie zostaną zgłoszone zastrzeżenia, właściwe organy wydają pozwolenie.

Pozwolenie jest ważne we wszystkich krajach, których dotyczy, i tylko na przewozy we wspólnej procedurze tranzytowej między portami lotniczymi, do których się odnosi.

3. Uproszczenie stosuje się w następujący sposób:

a) manifest wystawiony w porcie lotniczym wywozu przekazuje się przy użyciu elektronicznego systemu wymiany danych do portu lotniczego przeznaczenia;

b) towarzystwo lotnicze wpisuje w manifestcie:

- symbol »T1«, jeżeli towary przewożone są w procedurze »T1«,
- symbol »T2« lub »TF«, odpowiednio, jeżeli towary przewożone są w procedurze »T2«,
- symbol »TD« dla oznaczenia towarów objętych już procedurą tranzytu; w tym przypadku towarzystwo lotnicze wpisuje także w odpowiednim liście przewozowym symbol »TD« wraz z odniesieniem do stosowanej procedury, numer referencyjny i datę zgłoszenia tranzytowego oraz nazwę urzędu, który je wydał,
- symbol »C« (ekwiwalent »T2L«) lub »F« (ekwiwalent »T2LF«), odpowiednio, dla towarów wspólnotowych nieobjętych procedurą tranzytu,
- symbol »X« dla towarów wspólnotowych przeznaczonych do wywozu, które nie są objęte procedurą tranzytową;

w odniesieniu do odpowiedniego artykułu manifestu.

Manifest powinien również zawierać informacje, o których mowa w art. 111 ust. 4;

- c) wspólną procedurę tranzytową uważa się za zakończoną, gdy manifest przekazany za pomocą elektronicznego systemu wymiany jest dostępny właściwym organom portu lotniczego przeznaczenia, a towary zostaną im zgłoszone;
- d) wydruk manifestu przekazanego w elektronicznym systemie wymiany danych przedstawia się właściwym organom portów lotniczych wyjścia i portów lotniczych przeznaczenia, na ich żądanie;
- e) ewidencje prowadzone przez przewoźników lotniczych powinny zawierać co najmniej dane wymienione w lit. b);
- f) właściwe organy portu lotniczego przeprowadzają kontrole oparte na analizie ryzyka;
- g) właściwe organy portu lotniczego przeznaczenia przeprowadzają kontrole oparte na analizie ryzyka i w razie konieczności przesyłają właściwym organom portu lotniczego wywozu, w celu weryfikacji, dane dotyczące manifestów otrzymanych za pośrednictwem elektronicznego systemu wymiany danych.

4. Bez uszczerbku dla przepisów działu VI tytułu II i tytułu IV:

- towarzystwo lotnicze powiadamia właściwe organy o wszystkich naruszeniach przepisów i nieprawidłowościach,
- właściwe organy portu lotniczego przeznaczenia powiadamiają niezwłocznie właściwe organy portu lotniczego wywozu i organy, które wydały pozwolenie, o wszystkich naruszeniach przepisów i nieprawidłowościach.

DZIAŁ IX

Procedury uproszczone dotyczące przesyłania towarów rurociągami

Artykuł 113

1. W przypadku stosowania wspólnej procedury tranzytowej przy przesyłaniu towarów rurociągami formalności związane z tą procedurą należy spełniać zgodnie z przepisami ust. 2–5.

2. Towary przesyłane rurociągami uważa się za objęte wspólną procedurą tranzytu:

- od momentu ich wprowadzenia na obszar celny jednej Umawiającej się Strony, jeżeli zostały tam wprowadzane rurociągami,
- od momentu umieszczenia ich w rurociągu, jeżeli znajdują się już na obszarze celnym Umawiającej się Strony.

Jeżeli zachodzi taka konieczność, wspólnotowy status towarów jest określany zgodnie z postanowieniami załącznika II.

3. Dla towarów, o których mowa w ust. 2, głównym zobowiązanym jest podmiot obsługujący rurociąg mający siedzibę w kraju, przez którego obszar towary są wprowadzane na obszar Umawiającej się Strony lub podmiot obsługujący rurociąg mający siedzibę w kraju, w którym rozpoczyna się przewóz.

4. Do celów art. 4 ust. 2 podmiot obsługujący rurociąg i mający swoją siedzibę w kraju, przez którego obszar towary są przesyłane rurociągami, jest uznany za przewoźnika.

5. Bez uszczerbku dla przepisów określonych w ust. 8, wspólną procedurę tranzytową uznaje się za zakończoną, kiedy towary przesyłane rurociągami docierają do systemu instalacji odbiorcy lub są przyjmowane do sieci dystrybucyjnej odbiorcy i po dokonaniu wpisów w rejestrze odbiorcy.

6. Jeżeli towary przesyłane rurociągami między dwiema Umawiającymi się Stronami są uznane za objęte wspólną procedurą tranzytową zgodnie z postanowieniami ust. 2 i w trakcie przewozu następuje ich przesyłanie przez obszar Umawiającej się Strony, w której nie stosuje się wspólnej procedury tranzytowej przy przesyłaniu towarów rurociągami, niniejsza procedura będzie zawieszona na czas przesyłania przez ten obszar.

7. Jeżeli towary są przesyłane rurociągami z Umawiającej się Strony, w której nie stosuje się wspólnej procedury tranzytowej, przy przesyłaniu towarów rurociągami z przeznaczeniem do Umawiającej się Strony, w której ta procedura jest stosowana, niniejsza procedura uznana jest za rozpoczętą w chwili wprowadzenia towarów na obszar tej drugiej Umawiającej się Strony.

8. Jeżeli towary są przesyłane rurociągami z Umawiającej się Strony, w której stosuje się wspólną procedurę tranzytową przy przesyłaniu towarów rurociągami z przeznaczeniem do Umawiającej się Strony, w której ta procedura nie jest stosowana, niniejsza procedura uznana jest za zakończoną w chwili opuszczenia przez towary obszaru Umawiającej się Strony, w której stosuje się tę procedurę.

9. Przedsiębiorstwa zajmujące się przesyłaniem towarów rurociągami prowadzą rejestry i udostępniają je właściwym organom w celu przeprowadzenia uznawanych za konieczne kontroli w związku z stosowaniem procedury tranzytu przy przesyłaniu towarów rurociągami, o którym mowa w niniejszym artykule.

TYTUŁ IV

DŁUG CELNY I JEGO ODZYSKIWANIE

Artykuł 114

Powstanie długu celnego

1. W rozumieniu art. 3 lit. l) dług celny powstaje w przypadku:

- a) usunięcia towarów spod wspólnej procedury tranzytowej; lub
- b) jeżeli towary nie zostały bezprawnie usunięte, niewykonania obowiązku wynikającego ze stosowania wspólnej procedury tranzytowej lub niedopełnienia warunku wymaganego do objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową.

Jednak niewykonanie obowiązku lub niedopełnienie warunku, niemające znaczącego wpływu na prawidłowy przebieg procedury, nie skutkuje powstaniem długu celnego, pod warunkiem że:

- (i) nie stanowiły próby usunięcia towarów spod wspólnej procedury tranzytowej;
- (ii) nie miało miejsca rażące niedbalstwo ze strony uczestników procedury;

(iii) dopełniono następnie wszystkich niezbędnych formalności w celu uregulowania sytuacji towarów.

Umawiające się Strony mogą określić sytuacje, do których stosują się przepisy akapitu drugiego.

2. Dług powstaje:

- a) z chwilą usunięcia towarów spod wspólnej procedury tranzytowej; lub
- b) z chwilą niewykonania obowiązku bądź z chwilą objęcia towaru wspólną procedurą tranzytu, jeżeli stwierdzono, że nie został spełniony lub został naruszony jeden z warunków wymaganych do objęcia towarów tą procedurą.

3. W stosunku do towarów objętych wspólną procedurą tranzytową uznaje się, że dług nie powstaje, jeżeli uczestnik procedury udowodni, zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. b), że niewykonanie obowiązków wynikających z objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową spowodowane było całkowitym zniszczeniem lub ostateczną utratą towarów ze względu na ich charakter, wypadek losowy lub działanie siły wyższej, albo że towary zostały zniszczone za zgodą właściwych organów.

Za ostatecznie utracone uważa się towary, które nie mogą już zostać przez nikogo wykorzystane.

Artykuł 115

Ustalenie osoby dłużnika

1. W przypadkach, określonych w art. 114 ust. 1 lit. a) dłużnikiem jest:
 - a) osoba, która usunęła towary spod wspólnej procedury tranzytowej;
 - b) każda osoba, która uczestniczyła w usunięciu towarów i która wiedziała lub powinna była wiedzieć, że towary zostały usunięte spod wspólnej procedury tranzytowej;
 - c) każda osoba, która nabyła lub posiadała towary i która wiedziała lub powinna była wiedzieć, w chwili nabycia lub otrzymania towarów, że zostały one usunięte spod wspólnej procedury tranzytowej; oraz
 - d) główny zobowiązany.
2. W przypadku określonym w art. 114 ust. 1 lit. b) dłużnikiem jest bądź osoba zobowiązana do wykonania obowiązków wynikających z objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową, bądź osoba zobowiązana do przestrzegania warunków wymaganych do objęcia towarów tą procedurą.
3. Jeżeli w odniesieniu do tego samego długu celnego występuje kilku dłużników, są oni solidarnie zobowiązani do pokrycia długu.

Artykuł 116

Określenie miejsca powstania długu

1. Dług powstaje:
 - a) w miejscu, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące powstanie długu; lub

b) jeżeli ustalenie tego miejsca nie jest możliwe, w miejscu, w którym znajdowały się towary w chwili ustalenia przez właściwe organy, że zaistniała sytuacja powodująca powstanie długu; lub

c) jeżeli ustalenie tego miejsca nie jest możliwe, zgodnie z lit. a) lub b), w okresie:

- siedmiu miesięcy od dnia, w którym towar powinien zostać przedstawiony w urzędzie przeznaczenia, chyba że został wysłany wniosek o odzyskanie należności, w którym to przypadku okres ten zostaje przedłużony najwyżej o miesiąc, lub
- miesiąca po upływie terminu określonego w art. 41 ust. 5, jeżeli główny zobowiązany nie dostarczył informacji bądź dostarczył informacje niewystarczające,

bądź w kraju, któremu podlega ostatni urząd tranzytowy wprowadzenia który przesłał »Komunikat o przekroczeniu granicy«, lub, jeżeli nie ma takiej możliwości, w kraju, któremu podlega urząd wyjścia.

2. Właściwe organy określone w art. 117 ust. 1 to organy tego kraju, w którym powstał dług lub uznano, że powstał dług zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

Artykuł 117

Działania podejmowane w stosunku do dłużnika

1. Właściwe organy wszczynają niezwłocznie postępowanie mające na celu odzyskanie długu, jeżeli mogą:
 - a) określić kwotę długu celnego; i
 - b) ustalić osobę dłużnika.
2. W tym celu i z zastrzeżeniem przepisów dotyczących przedawnienia, organy te informują o kwocie długu dłużnika, w ustawowym terminie i w sposób obowiązujący w Umawiających się Stronach.
3. Każda kwota długu, o której powiadomiono dłużnika zgodnie z przepisami ust. 2, powinna zostać uiszczona przez dłużnika w ustawowym terminie i w sposób obowiązujący w Umawiających się Stronach.
4. Jeżeli, po wszczęciu postępowania mającego na celu odzyskanie długu, właściwe organy, określone zgodnie z przepisami art. 116 (organy wnioskujące), w jakikolwiek sposób uzyskają dowód dotyczący miejsca nastąpienia zdarzenia powodującego powstanie długu i jeżeli miejsce to znajduje się na obszarze innej Umawiającej się Strony, organy te niezwłocznie przesyłają wszystkie niezbędne dokumenty, łącznie z uwierzytelnionymi kopiami dokumentów dotyczących udowodnionych faktów, organom właściwym zgodnie z miejscem, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące powstanie długu (organy wezwane).

Organy wezwane potwierdzają otrzymanie przekazanych informacji oraz określają, czy są właściwe dla odzyskania długu. W przypadku braku odpowiedzi w terminie trzech miesięcy organy wnioskujące kontynuują bezzwłocznie wszczęte uprzednio postępowanie.

5. Jeżeli organy wezwane są właściwe, wszczynają, w miarę potrzeby, po upływie terminu trzech miesięcy określonego w poprzednim ustępie, nowe postępowanie w celu odzyskania długu i bezzwłocznie powiadamiają o tym organy wnioskujące.

Każde niezakończony postępowanie mające na celu odzyskanie należności, wszczęte przez organy wnioskujące, zostaje zawieszony z chwilą poinformowania ich przez organy wezwane o podjęciu przez nie działań zmierzających do odzyskania długu.

Jeżeli organy wezwane prześlą dowód odzyskania długu, właściwe organy zwrócą wszystkie już pobrane kwoty lub umorzą postępowanie.

Artykuł 118

Działania podejmowane w stosunku do gwaranta

1. Z zastrzeżeniem ust. 4, odpowiedzialność gwaranta trwa tak długo, jak dług może stać się wymagalny.
2. Jeżeli procedura nie została zamknięta, właściwe organy kraju wyjścia muszą, w terminie dziewięciu miesięcy od dnia, w którym towar powinien zostać przedstawiony w urzędzie przeznaczenia, powiadomić gwaranta o niezakończeniu procedury.
3. Jeżeli procedura nie została zamknięta, właściwe organy, określone zgodnie z art. 116, muszą, w terminie trzech lat od daty przyjęcia zgłoszenia tranzytowego, powiadomić gwaranta, że jest lub może być

zobowiązany do zapłacenia długu, za który odpowiada z tytułu danej procedury tranzytowej, podając numer i datę zgłoszenia tranzytowego, nazwę urzędu wyjścia, dane dotyczące głównego zobowiązanego i wysokość należnej kwoty długu.

4. Gwarant zostaje zwolniony ze swoich zobowiązań, jeżeli któregośkolwiek z powiadomień, o których mowa w ust. 2 i 3, nie doręczono mu przed upływem określonych terminów.

5. Jeżeli dokonano jednego z tych powiadomień, gwaranta należy powiadomić o odzyskaniu długu lub zamknięciu procedury.

Artykuł 119

Wymiana informacji i współpraca w zakresie odzyskania długu

Nie naruszając art. 13a Konwencji i zgodnie z postanowieniami artykułu 116, kraje udzielają sobie wzajemnie pomocy przy określaniu organów właściwych dla odzyskania długu celnego.

Organy te informują urząd wyjścia i urząd składania gwarancji o wszystkich przypadkach, w których powstał dług celny w związku ze zgłoszeniami tranzytowymi przyjętymi przez urząd wyjścia, oraz o działaniach podjętych wobec dłużnika, mających na celu odzyskanie długu. Ponadto informują urząd wyjścia o odzyskaniu należności celnych i innych opłat, tak aby urząd wyjścia mógł zamknąć procedurę tranzytową.”

ZAŁĄCZNIK II

„DODATEK I

TOWARY O PODWYŻSZONYM STOPNIU RYZYKA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

1	2	3	4	5
Kod HS	Opis towarów	Minimalna ilość	Kod towarów wrażliwych ⁽¹⁾	Minimalna stawka gwarancji pojedynczej
ex 0102.90	Pozostałe zwierzęta żywe z gatunku bydła domowego	4 000 kg	1	1 500 EUR/t
0201.10	Mięso z bydła, świeże lub chłodzone	3 000 kg		2 700 EUR/t
0201.20				2 900 EUR/t
0201.30				5 200 EUR/t
0202.10	Mięso z bydła, zamrożone	3 000 kg		2 700 EUR/t
0202.20				2 900 EUR/t
0202.30				3 900 EUR/t
0402.10	Mleko i śmietana, zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego	2 500 kg		1 600 EUR/t
0402.21				1 900 EUR/t
0402.29				2 500 EUR/t
0402.91				1 400 EUR/t
0402.99				1 600 EUR/t
0405.10	Masło i pozostałe tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka	3 000 kg		2 600 EUR/t
0405.90				2 800 EUR/t
ex 0803.00	Banany, świeże (z wyłączeniem plantanów)	8 000 kg	1	800 EUR/t
1701.11	Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej	7 000 kg		—
1701.12				—
1701.91				—
1701.99				—
2207.10	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej	3 hl		2 500 EUR/hl czystego alkoholu
2208.20	Wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe	5 hl	1	} 2 500 EUR/hl czystego alkoholu
2208.30				
2208.40				
2208.50				
2208.60				
ex 2208.70				
ex 2208.90				
2402.20	Papierosy zawierające tytoń	35 tys. sztuk		120 EUR/1 000 sztuk

⁽¹⁾ Jeżeli stosuje się przepisy rozdziału VII tytuł II, kod towarów o podwyższonym stopniu ryzyka wskazany w kolumnie 4 jest używany wraz z kodem SH wskazanym w kolumnie 1, ponieważ sam nie pozwala na określenie w sposób jednoznaczny towarów o podwyższonym stopniu ryzyka, wymienionych w kolumnie 2.

DODATEK II

WYMOGI DOTYCZĄCE ZAMKNIĘĆ CELNYCH

Zamknięcia celne, o których mowa w art. 31 niniejszego załącznika, spełniają następujące wymogi i odpowiadają następującym warunkom technicznym:

a) podstawowe wymogi:

zamknięcia celne muszą być:

- 1) odporne na zwykłe zużycie;
- 2) łatwo dostępne do kontroli i rozpoznania;
- 3) wykonane w taki sposób, aby każda próba ich naruszenia lub usunięcia pozostawiała widoczne ślady;
- 4) przeznaczone do jednokrotnego wykorzystania lub, jeżeli mają być wielokrotnie wykorzystane, wykonane w taki sposób, że można nanieść indywidualny znak identyfikacyjny za każdym razem, gdy są ponownie stosowane;
- 5) zaopatrzone w indywidualne znaki identyfikacyjne;

b) warunki techniczne:

- 1) forma i wymiary zamknięć celnych mogą się różnić w zależności od rodzaju zastosowanego zamknięcia celnego, jednakże wymiary umożliwiają łatwe odczytanie znaków identyfikacyjnych;
 - 2) znaki identyfikacyjne zamknięć celnych muszą być tego rodzaju, aby niemożliwe było ich fałszowanie i utrudnione ich podrobienie;
 - 3) użyty materiał powinien być odporny na przypadkowe naruszenie i jednocześnie uniemożliwiać ich niezauważalne podrobienie lub ponowne wykorzystanie.
-

DODATEK III

KRYTERIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 53 I 54

Kryteria	Uwagi
1. Wystarczające doświadczenie	<p>Wystarczające doświadczenie jest potwierdzone prawidłowym korzystaniem z procedury tranzytu wspólnotowego, w charakterze głównego zobowiązanego, w jednym z następujących okresów przed złożeniem wniosku:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sześciu miesięcy, do celów stosowania art. 53 ust. 3 lit. a) i art. 54 ust. 1, — jednego roku, do celów stosowania art. 53 ust. 3 lit. b) i art. 54 ust. 2 lit. a), — dwóch lat, do celów stosowania art. 53 ust. 4 i art. 54 ust. 2 lit. b).
2. Wysoki poziom współpracy z właściwymi organami	<p>Główny zobowiązany osiągnął wysoki poziom współpracy z właściwymi organami, wprowadzając do zarządzania dokonywanymi operacjami przewozowymi szczególne środki, dające organom większe możliwości kontroli i ochrony interesów.</p> <p>Pod warunkiem że są zgodne z wymogami właściwych organów, środki te mogą dotyczyć w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> — szczególnych metod wypełniania zgłoszenia tranzytowego, lub — treści takich zgłoszeń, gdy główny zobowiązany przekazuje dodatkowe informacje, których podanie nie jest obowiązkowe, lub — metod dopełniania formalności do objęcia towarów procedurą (np. główny zobowiązany zawsze składa zgłoszenie w tym samym urzędzie celnym).
3. Wpływ na dokonywane przewozy	<p>Główny zobowiązany wykazuje, że ma wpływ na dokonywane przewozy, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) gdy sam realizuje przewozy i zapewnia wysoki poziom bezpieczeństwa; lub b) korzysta z przewoźnika związanego długoterwałymi umowami, który świadczy usługi, zapewniając wysoki poziom bezpieczeństwa; lub c) gdy korzysta z pośrednika związanego umową z przewoźnikiem, który świadczy usługi spełniające wysokie normy bezpieczeństwa.
4. Wystarczające środki finansowe na pokrycie zobowiązań	<p>Główny zobowiązany wykazuje, że jego sytuacja finansowa pozwala mu na wypełnienie swoich zobowiązań, przedstawiając właściwym organom dowody wskazujące na to, że posiada środki pozwalające na zapłacenie kwoty długu mogącego powstać w stosunku do przewożonych towarów.</p>

DODATEK IV

SZCZEGÓŁOWE ZASADY STOSOWANIA ART. 54 UST. 7

Czasowy zakaz korzystania z gwarancji generalnej w obniżonej kwocie lub z gwarancji generalnej

1. Przypadki, w których stosowanie gwarancji generalnej w obniżonej kwocie lub z gwarancji generalnej może być czasowo zabronione

- 1.1. Czasowy zakaz korzystania z gwarancji generalnej w obniżonej kwocie

»Szczególne okoliczności« w rozumieniu art. 54 ust. 6 oznaczają sytuację, w której w znacznej liczbie przypadków, dotyczących więcej niż jednego głównego zobowiązanego i stwarzających zagrożenie dla prawidłowego działania procedury, stwierdzono, że mimo stosowania przepisów art. 50 lub 57 gwarancja generalna w obniżonej kwocie, o której mowa w art. 54 ust. 2, nie jest wystarczająca do zapłaty w przewidzianym terminie długu, który powstaje, gdy jakiegokolwiek towary wymienione w wykazie znajdującym się w załączniku I zostają usunięte spod wspólnej procedury tranzytowej.

- 1.2. Czasowy zakaz korzystania z gwarancji generalnej

»Nadużycia na dużą skalę«, w rozumieniu art. 54 ust. 7, oznaczają sytuację, w której zostanie stwierdzone, że mimo stosowania przepisów art. 50 i 57 i, odpowiednio, art. 54 ust. 6, gwarancja generalna, o której mowa w art. 54 ust. 1, nie jest wystarczająca do zapłaty w przewidzianym terminie długu celnego, który powstaje, gdy jakiegokolwiek towary wymienione w wykazie znajdującym się w załączniku I zostają usunięte spod wspólnej procedury tranzytowej, w szczególności jeżeli wskazuje to na międzynarodową przestępczość zorganizowaną.

2. Procedura podejmowania decyzji dotyczących czasowego zakazu stosowania gwarancji generalnej w obniżonej kwocie lub gwarancji generalnej

- 2.1 Decyzja przyjęta przez Komisję Mieszaną zgodnie z art. 54 ust. 6 lub 7 (zwana dalej »decyzją«), dotycząca czasowego zakazu stosowania gwarancji generalnej w obniżonej kwocie lub gwarancji generalnej, przyjmowana jest zgodnie z następującą procedurą:

- 2.2. Decyzja może być podjęta na wniosek jednej lub więcej Umawiających się Stron.

- 2.3. Jeżeli taki wniosek został złożony, Umawiające się Strony informują się wzajemnie o ustalonych faktach i określają, czy zostały spełnione warunki wymienione w pkt 1.1 lub 1.2.

- 2.4. Jeżeli Umawiające się Strony uznają, że te warunki są spełnione, przekazują projekt decyzji do Komisji Mieszanej w celu jej przyjęcia w drodze procedury pisemnej określonej w pkt 2.5.

- 2.5. Sekretariat Generalny Komisji Mieszanej przekazuje projekt decyzji Umawiającym się Stronom niebędącym członkami Wspólnoty.

Decyzja zostaje przyjęta, jeżeli Umawiające się Strony nie wniosą do Sekretariatu Generalnego Komisji zastrzeżeń na piśmie w terminie 30 dni od daty przekazania projektu decyzji. Sekretariat Generalny Komisji Mieszanej informuje Umawiające się Strony o przyjęciu decyzji.

W razie zgłoszenia do Sekretariatu Generalnego, w wyznaczonym terminie, zastrzeżeń przez jedną lub więcej Umawiających się Stron, informuje on o tym pozostałe Umawiające się Strony.

- 2.6. Każda z Umawiających się Stron zapewnia publikację decyzji.

- 2.7. Decyzja obowiązuje przez okres dwunastu miesięcy. Komisja Mieszana może jednak zdecydować o jej przedłużeniu lub anulować ją po ponownej ocenie przez Umawiające się Strony.

3. Środki mające na celu złagodzenie skutków finansowych zakazu korzystania z gwarancji generalnej.

Posiadacze pozwolenia na korzystanie z gwarancji generalnych, których stosowanie zostało czasowo zabronione w stosunku do towarów określonych w wykazie znajdującym się w załączniku I, mogą, na swój wniosek, stosować gwarancję pojedynczą, w odniesieniu do której muszą zostać spełnione następujące warunki:

- gwarancja pojedyncza zostaje złożona w szczególnej formie dokumentu gwarancyjnego, zawierającego odniesienie do niniejszego załącznika i obejmującego wyłącznie towary wymienione w decyzji,
- gwarancja pojedyncza może być stosowana tylko w jednym urzędzie wyjścia, określonym w dokumencie gwarancyjnym,
- może ona być stosowana dla zabezpieczenia kilku równoległych lub następujących po sobie procedur tranzytowych, pod warunkiem że całkowita kwota odnosząca się do aktualnych procedur, w których procedura nie została jeszcze zakończona, nie przekracza kwoty gwarancji pojedynczej. W takim przypadku urząd składania gwarancji nadaje gwarancji pierwotny kod dostępu dla głównego zobowiązanego. Główny zobowiązany może nadać jeden lub kilka kodów dostępu dla tej gwarancji, w celu wykorzystywania jej osobiście lub przez swoich przedstawicieli,
- za każdym razem, gdy zostaje zamknięta procedura tranzytowa objęta tą gwarancją pojedynczą, kwota odpowiadająca danej procedurze zostaje zwolniona i może być ponownie wykorzystana do innej procedury, do wysokości maksymalnej kwoty gwarancji.

4. Odstępstwa od decyzji o czasowym zakazie korzystania z gwarancji generalnej w obniżonej kwocie lub gwarancji generalnej.

4.1. Główny zobowiązany może uzyskać pozwolenie na korzystanie z gwarancji generalnej w obniżonej kwocie lub gwarancji generalnej przy obejmowaniu wspólną procedurą tranzytową towarów, których dotyczy decyzja czasowo zakazująca stosowania tych form zabezpieczenia, jeżeli wykaże, że w związku z procedurą tranzytu wspólnotowego, którą rozpoczął w ciągu dwóch lat poprzedzających decyzję wobec przedmiotowych towarów, nie powstał żaden dług celny lub w przypadku, gdy w okresie tym powstały długi celne, jeżeli wykaże, że zostały one w wyznaczonym terminie w całości uiszczone przez dłużnika lub gwaranta.

W celu uzyskania pozwolenia na korzystanie z gwarancji generalnej, której stosowanie zostało czasowo zakazane, główny zobowiązany musi również spełnić warunki określone w art. 54 ust. 2 lit. b).

4.2. Do składania wniosków i uzyskiwania pozwoleń na odstępstwa, o których mowa w pkt 4.1, przepisy art. 46–51 stosuje się *mutatis mutandis*.

4.3. Jeżeli właściwe organy pozwolą na odstępstwo, w polu 8 poświadczenia gwarancji generalnej należy wpisać następującą adnotację:

- NIEOGRANICZONE KORZYSTANIE – 99209.

DODATEK V

PROCEDURA AWARYJNA

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

1. Niniejszy dodatek określa szczególne zasady, umożliwiające zastosowanie procedury awaryjnej w zastosowaniu art. 22 ust. 1, w następujących przypadkach:
 - a) dla podróżnych:
 - jeżeli system komputerowy właściwych organów nie działa;
 - b) dla głównych zobowiązanych, w tym upoważnionych nadawców:
 - jeżeli system komputerowy właściwych organów nie działa,
 - jeżeli aplikacja głównego zobowiązanego nie działa, lub
 - jeżeli sieć między głównym zobowiązanym i właściwymi organami jest niedostępna.
2. Przepisy niniejszego załącznika stosuje się do procedury awaryjnej, chyba że przepisy wymienione poniżej stanowią inaczej.
3. Zgłoszenia tranzytowe
 - 3.1. Pisemne zgłoszenia tranzytowe, stosowane w procedurze awaryjnej, muszą być rozpoznawalne przez wszystkie strony uczestniczące w procedurze tranzytowej, w celu uniknięcia problemów w urzędzie lub urzędach tranzytowych oraz w urzędzie przeznaczenia. Dlatego też stosowanie dokumentów ogranicza się w następujący sposób:
 - stosowanie jednolitego dokumentu administracyjnego (SAD),
 - stosowanie dokumentu SAD wydrukowanego na zwykłym papierze z systemu komputerowego przedsiębiorcy, zgodnie z dodatkiem B6 do załącznika III, lub
 - dokument SAD można zastąpić wzorem tranzytowego dokumentu towarzyszącego (TDT) za zgodą właściwych organów, jeżeli uznają one wniosek przedsiębiorcy za uzasadniony.
 - 3.2. Dla celów przepisów pkt 3.1 tiret trzecie, TDT wystawiony jest zgodnie z dodatkami A1–A3 do załącznika III.
 - 3.3. Jeżeli przepisy tego załącznika odnoszą się do kart zgłoszenia tranzytowego towarzyszącego przesyłce, przepisy te stosuje się także *mutatis mutandis* do TDT.

DZIAŁ II

Zasady stosowania

4. Niedostępność systemu komputerowego właściwych organów
 - 4.1. Szczegółowe zasady stosowania, bez względu na stosowany dokument:
 - zgłoszenie jest wypełnione i przedstawione w urzędzie wyjścia w trzech egzemplarzach zgodnie z dodatkiem B6 do załącznika III w przypadku SAD i zgodnie z załącznikami A1–A3 w przypadku TDT,
 - zgłoszenie jest zarejestrowane przez organy celne w polu C za pomocą systemu numeracji innego aniżeli numeracja systemu komputerowego,

- kopia zgłoszenia tranzytowego musi zawierać informację o procedurze awaryjnej w postaci odcisku pieczęci określonej w dodatku B7 do załącznika III, w polu A dokumentu SAD, lub w miejscu MRN i kodu kreskowego na dokumencie TDT,
 - w przypadku stosowania procedury uproszczonej upoważniony nadawca używa uprzednio uwierzytelnionych dokumentów i wypełnia wszystkie obowiązki i warunki dotyczące wpisów, jakie należy nanieść na zgłoszeniu, oraz użycia specjalnej pieczęci (dział III, pkt 27–30), wykorzystując w tym celu odpowiednio pola D i C,
 - dokument jest stemplowany przez urząd wyjścia w przypadku zwykłej procedury lub przez upoważnionego nadawcę w przypadku procedury uproszczonej,
 - w przypadku zastosowania wzoru TDT w zgłoszeniu nie umieszcza się kodu kreskowego ani numeru ewidencyjnego operacji tranzytowej (MRN).
- 4.2. Jeżeli zostaje podjęta decyzja stosowania procedury awaryjnej, każde zgłoszenie, które zostało wprowadzone do systemu komputerowego, ale nie zostało jeszcze przetworzone ze względu na awarię systemu, musi zostać anulowane. Przedsiębiorca dostarcza informacje właściwym organom za każdym razem, kiedy zgłoszenie jest przetwarzane przez system, ale następnie stosowana jest procedura awaryjna.
- 4.3. Właściwy organ sprawdza stosowanie procedur awaryjnych, by uniknąć nadużywania tych procedur.
5. Niedostępność aplikacji głównych zobowiązanych i/lub sieci
- Kiedy aplikacja głównego zobowiązanego i/lub sieci pomiędzy głównymi zobowiązanymi a właściwymi organami jest niedostępna, stosuje się następującą procedurę:
- stosuje się przepisy pkt 4, z wyłączeniem przepisów dotyczących procedury uproszczonej,
 - główny zobowiązany powiadamia właściwe organy o ponownej dostępności jego aplikacji i/lub sieci.
6. Niedostępność aplikacji upoważnionego nadawcy i/lub sieci
- Jeżeli aplikacja upoważnionego nadawcy i/lub sieci jest (są) niedostępna(-e), stosuje się następującą procedurę:
- stosuje się przepisy pkt 4,
 - upoważniony nadawca powiadamia właściwe organy o ponownej dostępności jego aplikacji i/lub sieci,
 - w takim przypadku, jeżeli upoważniony nadawca składa rocznie ponad 2 % zgłoszeń za pomocą procedury awaryjnej, należy ponownie rozpatrzyć pozwolenie, w celu sprawdzenia, czy nadal spełniane są wymagane warunki.
7. Wprowadzanie danych przez organy krajowe
- W obu opisanych powyżej przypadkach (5 i 6) krajowe organy celne mogą pozwolić podmiotom na złożenie zgłoszenia tranzytowego w jednym egzemplarzu (przy wykorzystaniu dokumentu SAD lub, w odpowiednich przypadkach, wzoru dokumentu TDT) w urzędzie wyjścia w celu przetworzenia przez celny system komputerowy.
8. Informacje statystyczne
- W celu stosowania art. 12 Konwencji dodatkowa kopia karty 4 zgłoszenia T1 lub T2 albo SAD zastępuje kopię TDT.

DZIAŁ III

Działanie procedury

9. Przewóz towarów objętych wspólną procedurą tranzytową odbywa się z zastosowaniem kart 4 i 5 SAD lub karty TDT, wydanych głównemu zobowiązanemu przez urząd wyjścia.

10. Szczegółowe zasady gwarancji pojedynczej wydanej przez gwaranta

Jeżeli urząd wyjścia nie jest urzędem składania gwarancji, ten ostatni urząd zachowuje kopię dokumentu, na podstawie którego przyjął zobowiązanie gwaranta. Oryginał jest przechowany w urzędzie wyjścia, w którym został złożony przez głównego zobowiązanego. Urząd ten może zażądać przedstawienia tłumaczenia na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych odnośnego kraju, o ile zaistnieje taka potrzeba.

11. Przesyłki mieszane

Jeżeli przesyłki zawierają jednocześnie towary, które muszą być przewożone w procedurze T1, i towary, które muszą być przewożone w procedurze T2, zgłoszenie tranzytowe, zawierające symbol »T« uzupełnia się o:

- formularze uzupełniające zawierające, odpowiednio, symbol »T1bis«, »T2bis« lub »T2Fbis«, albo
- albo listy towarowe zawierające, odpowiednio, symbol »T1bis«, »T2bis« lub »T2Fbis«.

12. Domniemanie stosowania procedury T1

Jeżeli w prawej części pola 1 zgłoszenia tranzytowego nie wpisano symbolu »T1«, »T2« lub »T2F« albo w przypadku przesyłek zawierających jednocześnie towary przewożone w procedurze T1 i towary przewożone w procedurze T2, nie uwzględniono przepisów powyższego pkt 11, przyjmuje się, że towary przewożone są w procedurze T1.

13. Podpisanie zgłoszenia tranzytowego i zobowiązanie głównego zobowiązanego

Zgłoszenie tranzytowe musi być podpisane przez głównego zobowiązanego, który tym samym staje się odpowiedzialny za przestrzeganie przepisów art. 24.

14. Środki służące do identyfikacji towarów

W przypadku zastosowania art. 11 ust. 4 Konwencji urząd wyjścia zaznacza w polu »D. Kontrola przez urząd wyjścia« zgłoszenia tranzytowego, obok rubryki »Nałożone zamknięcia«, następującą adnotację:

- Zwolnienie – 99201.

15. Adnotacje w zgłoszeniu tranzytowym i zwolnienie towarów

- W zależności od wyników kontroli, urząd wyjścia wpisuje adnotacje na każdej karcie zgłoszenia tranzytowego.
- Jeżeli wyniki kontroli są zgodne ze zgłoszeniem, urząd wyjścia zwalnia towary, wpisując datę zwolnienia na kartach zgłoszenia tranzytowego.

16. Urząd tranzytowy

16.1. Przewoźnik przedstawia w każdym urzędzie celnym tranzytowym świadectwo przekroczenia granicy, sporządzone na formularzu zgodnym ze wzorem w dodatku B8 do załącznika III. Jest ono przechowywane przez każdy wspomniany urząd.

16.2. Jeżeli przewóz towarów następuje przez inny urząd tranzytowy niż podany na kartach 4 i 5 zgłoszenia tranzytowego, urząd ten:

- bezzwłocznie przesyła świadectwo przekroczenia granicy pierwotnie wskazanemu urzędowi tranzytowemu, lub
- powiadamia o transzycie urząd wyjścia, w przypadkach i zgodnie z procedurą wspólnie określonych przez właściwe organy.

17. Przedstawienie w urzędzie przeznaczenia

17.1. Urząd przeznaczenia dokonuje rejestracji kart 4 i 5 zgłoszenia tranzytowego, wpisuje na nich datę przybycia i wyniki przeprowadzonych kontroli.

17.2. Wspólna procedura tranzytowa może zostać zakończona w innym urzędzie, niż podano w zgłoszeniu tranzytowym. Urząd ten staje się wówczas urzędem przeznaczenia.

Jeżeli nowy urząd przeznaczenia należy do innej Umawiającej się Strony, niż uprzednio wyznaczony urząd przeznaczenia, wówczas nowy urząd przeznaczenia zamieszcza w polu »I. Kontrola przez urząd celny przeznaczenia« karty 5 zgłoszenia tranzytowego, dodatkowo, oprócz zwyczajowych adnotacji, następującą adnotację:

— Niezgodności: urząd, w którym przedstawiono towar ... (nazwa i kraj) – 99203.

17.3. Jeżeli w sytuacji, o której mowa w pkt 17.2 akapit drugi, zgłoszenie tranzytowe zawiera następującą, wskazaną poniżej adnotację, wówczas towary pozostają pod dozorem nowego urzędu przeznaczenia i nie mogą zostać przewiezione do innej Umawiającej się Strony niż ta, do której należy urząd wyjścia, chyba że urząd wyjścia wyrazi na to zgodę.

— Wyprowadzenie z podlega ograniczeniom lub opłatom zgodnie z rozporządzeniem/dyrektywą/decyzją nr ... – 99204.

17.4. W zdaniu określonym w pkt 17.3 należy wpisać w języku zgłoszenia nazwę Umawiającej się Strony niniejszej Konwencji oraz numer właściwego aktu prawnego.

18. Poświadczenie odbioru

Formularz poświadczenia odbioru może być sporządzony na dole odwrotnej strony karty nr 5 zgłoszenia tranzytowego.

19. Odesłanie karty 5

Właściwe organy kraju przeznaczenia odsyłają bez zbędnej zwłoki kartę 5 zgłoszenia tranzytowego właściwym organom w kraju wyjścia, najpóźniej w ciągu ośmiu dni od dnia, w którym procedura tranzytowa została zakończona. Jeżeli stosowany był dokument TDT, kopia przedstawionego TDT zostaje zwrócona, na tych samych zasadach co karta 5.

20. Powiadomianie głównego zobowiązanego i alternatywny dowód zakończenia procedury

Jeżeli w ciągu miesiąca od upływu terminu, w którym towary powinny być przedstawione w urzędzie przeznaczenia, karta 5 nie zostanie odesłana właściwym organom kraju wyjścia, organy te powiadamiają głównego zobowiązanego i wzywają go do dostarczenia dowodu zakończenia procedury.

21. Postępowanie poszukiwawcze

21.1. Jeżeli właściwe organy kraju wyjścia nie otrzymają, w ciągu dwóch miesięcy od terminu, w którym towary powinny być przedstawione w urzędzie przeznaczenia, dowodu zakończenia procedury, wszczynają niezwłocznie postępowanie poszukiwawcze w celu uzyskania informacji koniecznych do zamknięcia procedury albo, jeżeli to nie jest możliwe, w celu:

— ustalenia, czy powstał dług celny,

— ustalenia osoby dłużnika,

— określenia organów właściwych do odzyskania należności.

21.2. Jeżeli właściwe organy zostaną wcześniej powiadomione lub podejrzewają, że procedura tranzytowa nie została zakończona, niezwłocznie wszczynają postępowanie poszukiwawcze.

21.3. Postępowanie poszukiwawcze wszczynane jest również w przypadku, gdy w następstwie okaże się, że dowód zakończenia procedury został sfałszowany, a postępowanie poszukiwawcze jest niezbędne dla osiągnięcia celów określonych w pkt 21.1.

22. Gwarancja – kwota referencyjna

22.1. W celu stosowania art. 52 akapit pierwszy niniejszego załącznika główny zobowiązany oblicza, dla każdej operacji tranzytowej, wysokość mogącego powstać długu i zapewnia, aby kwoty, co do których złożył zobowiązanie, nie przekroczyły kwoty referencyjnej, z uwzględnieniem operacji, dla których procedura nie została jeszcze zakończona.

22.2. Główny zobowiązany powiadamia urząd składania gwarancji, jeżeli kwota referencyjna stanie się niewystarczająca na pokrycie realizowanych przez niego operacji tranzytowych.

23. Poświadczenie gwarancji generalnej i poświadczenie zwolnienia z obowiązku składania gwarancji

Na podstawie pozwolenia zgodnie z art. 44 ust. 1 lit. a) poświadczenia gwarancji generalnej lub zwolnienia z obowiązku składania gwarancji, wydane przez właściwe organy, zostają przedstawione w urzędzie wyjścia. Zgłoszenie tranzytowe musi zawierać informację o poświadczeniu.

24. Specjalne listy towarowe

24.1. Właściwe organy mogą wydać pozwolenie głównemu zobowiązanemu spełniającemu warunki określone w art. 45 na stosowanie jako list towarowych list, które nie spełniają wszystkich wymogów określonych w załączniku III.

Na stosowanie tego rodzaju list wydawane jest pozwolenie, gdy:

- są przedkładane przez firmy, których rejestry oparte są na zintegrowanym elektronicznym lub automatycznym systemie przetwarzania danych,
- są sporządzone i wypełnione w taki sposób, że mogą być bez trudności używane przez właściwe organy,
- zawierają, dla każdej pozycji towarowej, informacje wymagane w dodatku B5 do załącznika III.

24.2. Listy opisowe, sporządzone dla celów dopełnienia formalności wysyłki/eksportu, mogą być także stosowane jako listy towarowe, o których mowa w pkt 24.1, nawet jeżeli są sporządzane przez firmy, których rejestry nie są oparte na zintegrowanym elektronicznym lub automatycznym systemie przetwarzania danych.

24.3. Firmy, które sporządzają swoje rejestry z zastosowaniem zintegrowanego elektronicznego lub automatycznego systemu przetwarzania danych i które posiadają już pozwolenie, zgodnie z przepisami pkt 24.1 i 2, na stosowanie list towarowych szczególnego rodzaju, mogą również uzyskać pozwolenie na stosowanie tych list dla operacji tranzytowych obejmujących tylko jeden rodzaj towarów, o ile to ułatwienie jest niezbędne ze względu na programy przetwarzania danych używane przez te firmy.

25. Stosowanie zamknięć celnych specjalnego rodzaju

Główni zobowiązani, na zgłoszeniu tranzytowym w polu »D. Kontrola przez urząd wyjścia« w pozycji »Nałożone zamknięcia« wpisują formę, rodzaj i liczbę nałożonych zamknięć.

26. Zwolnienie z obowiązku przewozu wyznaczoną trasą

Posiadacze tego pozwolenia wpisują w polu 44 zgłoszenia tranzytowego następującą adnotację:

- Zwolniony z wiążącej trasy przewozu – 99205.

27. Uprzednie poświadczanie dokumentów i formalności u upoważnionego nadawcy

27.1. Do celu ust. 4 i 6 w pozwoleniu określa się, że pole »C. Urząd wyjścia« na zgłoszeniu tranzytowym:

- zostanie uprzednio opatrzone odciskiem pieczęci urzędu wyjścia i podpisem urzędnika tego urzędu, lub
- zostanie opatrzone przez upoważnionego nadawcę odciskiem specjalnego metalowego stempla zatwierdzonego przez właściwe organy i zgodnego ze wzorem określonym w dodatku B9 do załącznika III. Odcisk takiego stempla może być uprzednio wydrukowany na formularzach, jeżeli druk dokonywany jest przez zatwierdzoną w tym celu drukarnię.

Upoważniony nadawca wypełnia to pole przez podanie daty wysyłki towarów, a w zgłoszeniu tranzytowym wpisuje numer, stosownie do zasad określonych w pozwoleniu.

27.2. Właściwe organy mogą nakazać stosowanie formularzy, które posiadają odróżniające je znaki.

28. Upoważniony nadawca – środki bezpieczeństwa dotyczące stempla
- 28.1. Upoważniony nadawca podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia bezpiecznego przechowywania specjalnego stempla i/lub formularzy opatrzonych odciskiem pieczęci urzędu wyjścia lub odciskiem specjalnego stempla.
- Informuje on właściwe organy o środkach podjętych w celu realizacji postanowień poprzedniego akapitu.
- 28.2. W wypadku nadużyć przy stosowaniu formularzy opatrzonych uprzednio pieczęcią urzędu wyjścia lub specjalnym stemplem upoważniony nadawca, niezależnie od postępowania karnego, odpowiada za uiszczenie cel i innych opłat należnych w danym kraju za towary przewożone na podstawie tych formularzy, o ile nie udowodni właściwym organom, które udzieliły mu pozwolenia, że przedsięwziął środki, o których mowa w pkt 28.1.
29. Upoważniony nadawca – obowiązkowe adnotacje
- 29.1. Najpóźniej w chwili wysyłki towarów upoważniony nadawca wpisuje w polu 44 zgłoszenia tranzytowego, jeżeli jest to wymagane, trasę przewozu wyznaczoną zgodnie z postanowieniami art. 26 ust. 2 i w polu »D. Kontrola przez urząd wyjścia« termin wyznaczony zgodnie z postanowieniami art. 29, w którym towary muszą zostać przedstawione w urzędzie przeznaczenia oraz środki podjęte w celu zapewnienia tożsamości towarów, jak również następującą adnotację:
- Upoważniony nadawca – 99206.
- 29.2. Po dokonaniu przez właściwe organy kraju wyjścia kontroli towarów przed wysyłką organy te powinny wpisać ten fakt w polu »D. Kontrola przez urząd wyjścia« zgłoszenia.
- 29.3. Po wysłaniu towarów karta 1 przesyłana jest niezwłocznie do urzędu wyjścia. Właściwe organy mogą zastrzec w pozwoleniu, że karta 1 będzie przesyłana właściwym organom kraju wyjścia niezwłocznie po dokonaniu zgłoszenia tranzytowego. Pozostałe karty towarzyszą przesyłce, zgodnie z pkt 9 niniejszego dodatku.
30. Upoważniony nadawca – zwolnienie ze składania podpisu
- 30.1. Upoważniony nadawca może uzyskać pozwolenie, aby zgłoszenia tranzytowe sporządzane przy użyciu zintegrowanego elektronicznego lub automatycznego systemu przetwarzania danych nie musiały być przez niego podpisywane, o ile zgłoszenia te opatrzone są odciskiem specjalnego stempla określonego w dodatku B9 do załącznika III. Pozwolenia takiego udziela się pod warunkiem, że upoważniony nadawca uprzednio zobowiąże się pisemnie wobec tych organów, do występowania jako główny zobowiązany we wszystkich operacjach tranzytowych, realizowanych z zastosowaniem zgłoszeń tranzytowych opatrzonych odciskiem specjalnego stempla.
- 30.2. Zgłoszenia tranzytowe, sporządzone zgodnie z postanowieniami pkt 30.1, muszą zawierać w polu przewidzianym na podpis głównego zobowiązanego, następującą adnotację:
- Zwolniony ze składania podpisu – 99207.
31. Upoważniony odbiorca – obowiązki
- 31.1. W przypadku towarów, które przybywają do jego pomieszczeń lub innych miejsc określonych w pozwoleniu, upoważniony odbiorca zobowiązany jest przesać do urzędu przeznaczenia karty 4 i 5 SAD, które towarzyszyły towarom, wskazując datę przybycia przesyłki, stan ewentualnie nałożonych zamknięć celnych oraz wszelkie nieprawidłowości.
- 31.2. Na przesłanych mu kartach 4 i 5 SAD urząd przeznaczenia zamieszcza odpowiednie adnotacje, o których mowa w pkt 17 powyżej.
32. Czasowy zakaz korzystania z gwarancji generalnej w obniżonej kwocie lub z gwarancji generalnej.

- 32.1. W odniesieniu do operacji przewozowych obejmujących towary, których dotyczą decyzje zakazujące korzystania z gwarancji generalnej, szczegółowe zasady stosowania przepisów art. 54 ust. 7, które włączone są do dodatku IV do niniejszego załącznika, zostają utrzymane oraz uzupełnia się je następującymi postanowieniami:
- na wszystkich kartach zgłoszenia tranzytowego nanoszona jest po przekątnej poniższa adnotacja w kolorze czerwonym i o wymiarach co najmniej 100 × 10 mm:
 - ZAKAZ KORZYSTANIA Z GWARANCJI GENERALNEJ – 99208,
 - na zasadzie odstępstwa od wyżej wymienionego pkt 19 urząd przeznaczenia zwraca kartę 5 SAD z naniesioną powyższą adnotacją nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu, w którym przesyłka i odpowiadające jej karty zgłoszenia tranzytowego zostały przedstawione w tym urzędzie. W przypadku gdy tego rodzaju przesyłka zostaje dostarczona do upoważnionego odbiorcy w rozumieniu art. 64, przesyła on kartę 5 SAD do swojego właściwego urzędu przeznaczenia nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu, w którym otrzymał przesyłkę.
- 32.2. Środki mające na celu złagodzenie skutków finansowych zakazu korzystania z gwarancji generalnej
- W przypadku czasowego zakazu korzystania z gwarancji generalnej dla towarów wymienionych w wykazie znajdującym się w załączniku I korzystający z gwarancji generalnych mogą, na swój wniosek, stosować gwarancję pojedynczą. Jednakże muszą być spełnione następujące warunki:
- gwarancja pojedyncza może być stosowana w ramach procedury awaryjnej wyłącznie w urzędzie wyjścia określonym w dokumencie gwarancyjnym.
33. Formularze SAD – formalności dokonywane za pomocą systemu komputerowego
- 33.1. Jeżeli do wypełnienia formalności stosowane są publiczne bądź prywatne systemy przetwarzania danych, właściwe organy zezwolą uczestnikom procedury, na ich wniosek, na zastąpienie podpisu, inną porównywalną metodą techniczną, która w danym wypadku polega na zastosowaniu kodów i która ma taki sam skutek prawny, jak odręczny podpis. Uproszczenie takie jest przyznawane, jeżeli są spełnione warunki techniczne i administracyjne określone przez właściwe organy.
- 33.2. Jeżeli do wypełnienia formalności stosowane są publiczne bądź prywatne systemy przetwarzania danych, z których drukowane są także zgłoszenia, właściwe organy mogą przewidzieć bezpośrednie poświadczanie sporządzonych przez te systemy zgłoszeń w miejsce odręcznego lub mechanicznego odcisku pieczęci urzędu celnego i podpisu właściwego urzędnika.”
-

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK II

WSPÓLNOTOWY STATUS TOWARÓW I POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE EURO

Artykuł 1

Niniejszy załącznik ustanawia szczegółowe zasady stosowania Konwencji i załącznika I do Konwencji dotyczących wspólnotowego statusu towarów i zastosowania euro.

TYTUŁ I

WSPÓLNOTOWY STATUS TOWARÓW

DZIAŁ I

Zakres

Artykuł 2

1. Wspólnotowy status towarów może być potwierdzony zgodnie z postanowieniami niniejszego tytułu wyłącznie w przypadku, gdy towary, których dotyczy to potwierdzenie, są przewożone bezpośrednio z jednej Umawiającej się Strony do drugiej.

Uważa się, że przewóz następuje bezpośrednio z jednej Umawiającej się Strony do drugiej, jeżeli:

- a) towary nie są przewożone przez obszar kraju trzeciego;
 - b) towary są przewożone przez terytorium jednego lub więcej krajów trzecich, pod warunkiem że przewóz przez te kraje następuje na podstawie jednolitego dokumentu transportowego wystawionego w Umawiającej się Stronie.
2. Postanowień niniejszego tytułu nie stosuje się do towarów, które:
- a) przeznaczone są do wywozu poza obszar Umawiających się Stron; lub
 - b) przewożone są w procedurze międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetu TIR, chyba że:
 - towary, które mają być wyładowane na terytorium Umawiającej się Strony, przewożone są razem z towarami, które mają być wyładowane w kraju trzecim, lub
 - towary przewożone są z obszaru jednej Umawiającej się Strony przez kraj trzeci na obszar innej Umawiającej się Strony.

3. Postanowienia niniejszego tytułu stosuje się także do przesyłek pocztowych (łącznie z paczkami pocztowymi) wysyłanych z urzędu pocztowego na obszarze jednej Umawiającej się Strony do urzędu pocztowego na obszarze innej Umawiającej się Strony.

DZIAŁ II

Dowód wspólnotowego statusu towarów

Artykuł 3

Właściwy urząd

Użyte w niniejszym dziale określenie »właściwy urząd« oznacza organ odpowiedzialny za potwierdzenie wspólnotowego statusu towarów.

Artykuł 4

Postanowienia ogólne

1. Potwierdzenie wspólnotowego statusu towarów nie przewożonych w procedurze T2 może być dokonane z zastosowaniem jednego z dokumentów, o których mowa w niniejszym dziale.

2. Dokument zastosowany do potwierdzenia wspólnotowego statusu towarów może być wystawiony retrospektywnie, pod warunkiem że zostały spełnione warunki do jego wydania. W takim wypadku należy umieścić na nim poniższą adnotację w kolorze czerwonym:

— Wystawione retrospektywnie – 99210.

Sekcja 1

Dokument T2L

Artykuł 5

Definicja

1. Potwierdzenia wspólnotowego statusu towarów należy dokonywać, zgodnie z niżej wymienionymi warunkami, poprzez przedłożenie dokumentu T2L.

2. Poprzez dokument T2L rozumie się każdy dokument zawierający symbol »T2L« lub »T2LF«.

Artykuł 6

Formularze

1. Dokument T2L należy wystawiać na formularzu zgodnym z jednym ze wzorów określonych w konwencji SAD.

2. Formularz ten może być odpowiednio uzupełniony jednym lub kilkoma formularzami uzupełniającymi, zgodnymi ze wzorami określonymi w konwencji SAD, które stanowią integralną część dokumentu T2L.

3. Listy towarowe wystawione zgodnie ze wzorem określonym w III mogą być stosowane zamiast formularzy uzupełniających, jako opisowa część dokumentu T2L, stanowiąc integralną część dokumentu T2L.

4. Formularze, o których mowa w ust. 1–3 wypełnia się zgodnie z postanowieniami załącznika III. Powinny one być drukowane i wypełniane w jednym z języków urzędowych Umawiających się Stron zaakceptowanym przez właściwe organy.

Artykuł 7

Specjalne listy towarowe

1. Właściwe organy każdego kraju mogą upoważnić osobę spełniającą warunki, o których mowa w art. 45 załącznika I, do używania jako list towarowych list, które nie spełniają wszystkich wymogów określonych w załączniku III.
2. Stosowanie takich list może być dopuszczone jedynie wówczas, gdy:
 - a) są wystawione przez przedsiębiorstwa, których ewidencja jest prowadzona z zastosowaniem zintegrowanego systemu elektronicznego lub automatycznego przetwarzania danych;
 - b) zostały sporządzone i wypełnione w taki sposób, że mogą być bez trudności wykorzystane przez właściwe organy;
 - c) dla każdej pozycji towarowej podają informacje wymagane zgodnie z dodatkiem B5 do załącznika III.
3. Jako listy towarowe określone w ust. 1 mogą być także stosowane listy opisowe, które są sporządzane do celów realizacji formalności wysyłkowych/wywozowych, nawet jeżeli listy te są wystawiane przez przedsiębiorstwa, których ewidencja nie jest prowadzona z zastosowaniem zintegrowanego systemu elektronicznego lub automatycznego przetwarzania danych.

Artykuł 8

Wystawianie dokumentu T2L

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 19, dokument T2L jest sporządzany w jednym egzemplarzu.
2. Na wniosek zainteresowanego właściwy urząd poświadcza dokumenty T2L oraz, gdy jest to konieczne, formularze uzupełniające lub listy towarowe. Poświadczenia te zawierają następujące dane, które w miarę potrzeb należy umieszczać na dokumentach w polu »C. Urząd wyjścia«:
 - a) w przypadku dokumentów T2L, nazwę i pieczęć właściwego urzędu, podpis jednego z urzędników tego urzędu, datę poświadczenia oraz numer ewidencyjny albo numer zgłoszenia do wysyłki lub wywozu, o ile jest wymagany;
 - b) w przypadku formularzy uzupełniających lub list towarowych, numer podany na dokumencie T2L. Numer ten należy wpisać przy użyciu stempla zawierającego nazwę właściwego urzędu albo odręcznie. W ostatnim przypadku należy przystawić pieczęć służbową tego urzędu.

Dokumenty te zwracane są zainteresowanemu z chwilą, gdy wypełnione zostaną formalności niezbędne do wysyłki towarów do kraju przeznaczenia.

Sekcja 2

Dokumenty handlowe

Artykuł 9

Faktura i dokument przewozowy

1. Potwierdzenie wspólnotowego statusu towarów może być dokonane, pod określonymi poniżej warunkami, przez przedłożenie faktury lub dokumentu przewozowego, odnoszących się do tych towarów.

2. Na fakturze lub dokumencie przewozowym, o których mowa w ust. 1, należy podać przynajmniej pełną nazwę i adres nadawcy lub osoby zainteresowanej, jeżeli nie jest ona nadawcą, liczbę, rodzaj, znaki towarowe i numery opakowań, opis towaru, jak również masę całkowitą w kilogramach i, w miarę potrzeby, numery kontenerów.

Osoba zainteresowana musi w sposób wyraźny i widoczny wpisać na wyżej wymienionym dokumencie symbol »T2L« lub »T2LF« i złożyć odrębny podpis.

3. Jeżeli do wypełniania formalności stosowane są publiczne lub prywatne systemy przetwarzania danych, właściwe organy zezwolą zainteresowanemu, na ich wniosek, na zastąpienie przewidzianego w ust. 2 podpisu, inną porównywalną metodą techniczną, która w danym wypadku polega na zastosowaniu kodów i która ma taki sam skutek prawny jak odrębny podpis.

Uproszczenie takie jest przyznawane, jeżeli są spełnione warunki techniczne i administracyjne określone przez właściwe organy.

4. Faktura lub dokument przewozowy, wypełniony i podpisany przez zainteresowaną osobę, powinien zostać na jej wniosek poświadczony przez właściwy urząd. Poświadczenie to musi zawierać nazwę i pieczęć właściwego urzędu, podpis urzędnika tego urzędu, datę poświadczenia oraz numer ewidencyjny lub numer zgłoszenia do wysyłki, jeżeli takie zgłoszenie jest wymagane.

5. Niniejszy artykuł stosuje się jedynie, gdy faktura lub dokument przewozowy odnoszą się wyłącznie do towarów wspólnotowych.

6. W rozumieniu niniejszej Konwencji faktura lub dokument przewozowy traktowane są jako dokument tranzytowy T2L, jeżeli odpowiadają warunkom i przepisom zawartym w ust. 2–5.

7. W rozumieniu art. 9 ust. 4 Konwencji urząd celny kraju EFTA, na którego obszar towary zostały wprowadzone na podstawie faktury lub dokumentu przewozowego traktowanych jako dokument T2L, może dołączyć do wystawionych dla tych towarów dokumentów T2 lub T2L, uwierzytelnioną kopię lub fotokopię tej faktury lub dokumentu przewozowego.

Artykuł 10

Manifest przedsiębiorstwa żeglugowego

1. Potwierdzenie wspólnotowego statusu towarów następuje zgodnie z niżej wymienionymi warunkami poprzez przedstawienie manifestu przedsiębiorstwa żeglugowego dotyczącego tych towarów.

2. Manifest zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę i pełny adres przedsiębiorstwa żeglugowego;

- b) nazwę statku;
- c) miejsce i datę załadunku;
- d) miejsce rozładunku.

Manifest powinien ponadto zawierać następujące informacje dla każdej przesyłki:

- a) numery konosamentu lub innego dokumentu handlowego;
- b) liczba i rodzaj, opis, znaki i numery opakowań;
- c) zwyczajowy opis handlowy towarów, zawierający dostateczne dane potrzebne do ustalenia ich tożsamości;
- d) masę całkowitą w kilogramach;
- e) odpowiednio, numery identyfikacyjne kontenera;
- f) następujące wpisy dotyczące statusu towarów:
 - litera »C« (odpowiednik »T2L«) lub »F« (odpowiednik »T2LF«) dla towarów, których wspólnotowy status może zostać wykazany,
 - litera »N« dla wszystkich pozostałych towarów.

3. Manifest należycie wypełniony i podpisany przez przedsiębiorstwo żeglugowe, na jego wniosek, zostaje poświadczony przez właściwe organy. Poświadczenie musi zawierać nazwę i pieczęć właściwego urzędu, podpis urzędnika tego urzędu oraz datę poświadczenia.

Artykuł 11

Jednolity manifest

Jeżeli stosuje się uproszczoną procedurę wspólnego tranzytu określoną w art. 112 załącznika I, potwierdzenie wspólnotowego statusu towarów następuje poprzez naniesienie litery »C« (odpowiednik »T2L«) lub litery »F« (odpowiednik »T2LF«) na manifestcie, obok odpowiednich pozycji.

Sekcja 3

Inne potwierdzenia właściwe dla niektórych procedur

Artykuł 12

Przewóz z zastosowaniem karnetów TIR lub karnetów ATA

1. Jeżeli towary są przewożone przy użyciu karnetu TIR lub karnetu ATA, zgłaszający może w celu potwierdzenia wspólnotowego statusu towarów w polu przeznaczonym na opis towarów, przed przedstawieniem karnetu do poświadczenia przez urząd wyjścia, umieścić w sposób widoczny symbol »T2L« potwierdzony jego podpisem na wszystkich odpowiednich odcinkach wykorzystywanego karnetu. Symbol »T2L« lub »T2LF« jest uwierzytelniany, na wszystkich odcinkach, na których został umieszczony, pieczęcią urzędu wyjścia i podpisem właściwego urzędnika.

2. W przypadkach, w których przewożone są towary wspólnotowe i towary niewspólnotowe z zastosowaniem karnetu TIR lub karnetu ATA, należy oddzielnie wyszczególnić obydwie kategorie towarów, a symbol »T2L« lub »T2LF« należy umieścić tak, aby jednoznacznie odnosił się tylko do towarów wspólnotowych.

Artykuł 13

Towary przewożone przez podróżnych lub w ich bagażu

W wypadku konieczności potwierdzenia wspólnotowego statusu towarów przewożonych przez podróżnych lub znajdujących się w ich bagażu towary, pod warunkiem że nie są przeznaczone do celów handlowych, będą uważane za wspólnotowe:

- a) jeżeli zostały zgłoszone jako towary wspólnotowe i nie ma żadnych wątpliwości co do prawdziwości tego zgłoszenia;
- b) lub, w pozostałych przypadkach, zgodnie z postanowieniami niniejszego działu.

Sekcja 4

Potwierdzenie wspólnotowego statusu towarów dokonywane przez upoważnionego nadawcę

Artykuł 14

Upoważniony nadawca

1. Właściwe organy mogą udzielić pozwolenia każdej osobie, zwanej dalej »upoważnionym nadawcą«, która spełnia warunki określone w art. 45 załącznika I i chce dokonywać potwierdzenia wspólnotowego statusu towarów za pomocą dokumentu T2L, zgodnie z postanowieniami art. 6, bądź za pomocą jednego z dokumentów określonych w art. 9–11, zwanych dalej »dokumentami handlowymi«, na stosowanie tych dokumentów bez obowiązku ich przedstawiania właściwym organom kraju wyjścia w celu ich poświadczenia.

2. Do pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 46–51 załącznika I stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 15

Treść pozwolenia

W pozwoleniu określa się w szczególności:

- a) urząd, który zgodnie z postanowieniami art. 16 ust. 1 lit. a) dokonuje uprzedniego poświadczenia formularzy stosowanych do wystawiania danych dokumentów;
- b) sposób potwierdzania przez upoważnionego nadawcę właściwego wykorzystania tych formularzy;
- c) wyłączone kategorie lub przewozy towarów;
- d) sposób i termin, w jakim upoważniony nadawca powiadamia właściwy urząd, że może on przeprowadzić kontrolę przed wysyłką towarów.

Artykuł 16

Upřednie poświadczenie dokumentów i formalności przy wysyłce towarów

1. W pozwoleniu określa się, że na przedniej stronie dokumentów handlowych lub w polu »C. Urząd wyjścia«, które znajduje się na przedniej stronie formularzy stosowanych do sporządzania dokumentu T2L i – w miarę potrzeb – formularzy uzupełniających, musi znajdować się:

- a) wcześniej umieszczona pieczęć urzędu, o którym mowa w art. 15 ust. 1 lit. a) i podpis urzędnika tego urzędu;
- b) umieszczony przez upoważnionego nadawcę odcisk specjalnej metalowej pieczęci zatwierdzonej przez właściwe organy i zgodny ze wzorem określonym w dodatku B9 do załącznika III. Odcisk takiej pieczęci może być upřednio wydrukowany na formularzach, jeżeli druk dokonywany jest przez zatwierdzoną w tym celu drukarnię.

2. Upoważniony nadawca podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia bezpiecznego przechowywania specjalnej pieczęci lub formularzy opatrzonych odciskiem pieczęci urzędu wyjścia lub odciskiem specjalnej pieczęci.

Informuje on właściwe organy o środkach podjętych w celu realizacji postanowień poprzedniego akapitu.

3. W wypadku nadużyć przy stosowaniu formularzy opatrzonych upřednio pieczęcią urzędu wyjścia lub specjalną pieczęcią upoważnionego nadawcy, niezależnie od postępowania karnego, odpowiada za uiszczenie ceł i innych opłat należnych w danym kraju za towary przewożone na podstawie tych formularzy, o ile nie udowodni właściwym organom, które udzieliły mu pozwolenia, że przedsięwziął środki, o których mowa w ust. 2.

4. Najpóźniej w momencie przesyłki towarów upoważniony nadawca musi wypełnić i podpisać formularz. Musi on ponadto w polu »D. Kontrola przez urząd wyjścia« dokumentu T2L lub w widocznym miejscu stosowanego dokumentu handlowego wpisać nazwę właściwego urzędu, datę wystawienia dokumentu i następującą adnotację:

— Upoważniony nadawca – 99206.

Artykuł 17

Zwolnienie z obowiązku składania podpisu

1. Właściwe organy mogą pozwolić upoważnionemu nadawcy, aby dokumenty T2L lub dokumenty handlowe, sporządzone przy użyciu elektronicznego lub automatycznego systemu przetwarzania danych, nie musiały być przez niego podpisywane, o ile dokumenty te są opatrzone odciskiem specjalnej pieczęci, o której mowa w dodatku B9 do załącznika III. Pozwolenia takiego udziela się pod warunkiem, że upoważniony nadawca upřednio zobowiąże się pisemnie wobec tych organów do przyjęcia odpowiedzialności prawnej za wystawianie wszystkich dokumentów T2L lub dokumentów handlowych opatrzonych specjalną pieczęcią.

2. Dokumenty T2L lub dokumenty handlowe, sporządzone zgodnie z przepisami ust. 1, muszą zawierać w polu przewidzianym na podpis upoważnionego nadawcy, następującą adnotację:

— Zwolniony ze składania podpisu – 99207.

Artykuł 18

Manifest morski przekazywany za pomocą elektronicznego systemu przetwarzania danych

1. Właściwe organy krajów mogą zwolnić towarzystwa żeglugowe z obowiązku wystawiania manifestu służącego potwierdzeniu wspólnotowego statusu towarów najpóźniej do dnia następującego po dniu wypłynięcia statku i w każdym przypadku przed jego przybyciem do portu przeznaczenia.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać udzielone tylko międzynarodowym towarzystwom żeglugowym, które:

- a) spełniają warunki, o których mowa w art. 45 załącznika I. W drodze odstępstwa od przepisów art. 45 ust. 1 lit. a) towarzystwo żeglugowe nie musi prowadzić działalności gospodarczej w Umawiającej się Stronie, jeżeli posiada tam swoje biuro regionalne; i
- b) do celów przekazywania informacji między portami wyjścia i przeznaczenia w Umawiających się Stronach stosują systemy elektronicznej wymiany danych; oraz
- c) realizują znaczącą liczbę rejsów między krajami po uznanych trasach.

3. Po otrzymaniu wniosku właściwe organy kraju, w którym towarzystwo żeglugowe prowadzi działalność gospodarczą, powiadamiają o tym organy innych krajów, na których obszarze znajdują się porty wywozu i zamierzone porty przeznaczenia.

Jeżeli w ciągu sześćdziesięciu dni od dnia powiadomienia nie zostaną zgłoszone zastrzeżenia, właściwe organy udzielają pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej, określonej w ust. 4.

Pozwolenie to jest ważne we wszystkich krajach, których dotyczy, i tylko na przewozy we wspólnej procedurze tranzytowej między portami, do których się odnosi.

4. Uproszczenie realizowane jest w następujący sposób:

- a) z portu wyjścia do portu przeznaczenia manifest przesyłany jest z wykorzystaniem systemu elektronicznej wymiany danych;
- b) towarzystwo żeglugowe dokonuje w manifeście wpisów określonych w ust. 2 art. 10;
- c) na żądanie wydruk manifestu przesyłany jest właściwym organom portu wywozu za pomocą elektronicznego systemu wymiany danych najpóźniej w dniu roboczym następującym po dniu wypłynięcia statku i w każdym przypadku przed przybyciem statku do portu przeznaczenia;
- d) wydruk manifestu przekazanego w systemie elektronicznej wymiany danych przedstawia się właściwym organom w porcie przeznaczenia;
- e) właściwe organy w porcie wyjścia prowadzą nadzór w oparciu o analizę ryzyka;
- f) właściwe organy w porcie przeznaczenia prowadzą nadzór w oparciu o analizę ryzyka i, jeżeli to konieczne, przekazują odnośne dane z manifestu do właściwych organów w porcie wywozu w celu weryfikacji.

5. Bez uszczerbku dla postanowień tytułu IV załącznika I:

DZIAŁ III

Wzajemna pomoc

- towarzystwo żeglugowe informuje właściwe organy o wszystkich naruszeniach prawa i nieprawidłowościach,
- właściwe organy w porcie przeznaczenia jak najwcześniej informują właściwe organy w porcie wyjścia i organy, które wydały pozwolenie, o wszystkich naruszeniach prawa i nieprawidłowościach.

Artykuł 21

Właściwe organy poszczególnych krajów udzielają sobie wzajemnej pomocy przy sprawdzaniu autentyczności i prawidłowości dokumentów, jak również prawidłowego wypełniania formalności dokonywanych zgodnie z postanowieniami niniejszego działu w celu potwierdzenia wspólnotowego statusu towarów.

Artykuł 19

Obowiązek sporządzenia kopii

Upoważniony nadawca obowiązany jest do sporządzenia kopii każdego dokumentu handlowego lub każdego dokumentu T2L wystawionego na podstawie postanowień niniejszej sekcji. Właściwe organy ustalą szczegółowe zasady przedkładania tych kopii w celu kontroli i ich przechowywania przynajmniej przez dwa lata.

Artykuł 20

Kontrole u upoważnionego nadawcy

Właściwe organy mogą przeprowadzić u upoważnionych nadawców wszelką kontrolę, jaką uznają za konieczną. Kontrolowani powinni udzielać niezbędnych informacji i współdziałać przy takich kontrolach.

TYTUŁ II

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE EURO

Artykuł 22

1. Kwoty wyrażone w euro, wymienione w Konwencji, przeliczane są na waluty krajowe zgodnie z kursem przeliczeniowym obowiązującym w pierwszym roboczym dniu października z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia następnego roku.

Jeżeli dla określonej waluty krajowej nie jest znany kurs, obowiązuje kurs, który został ogłoszony pierwszego dnia następującego po pierwszym roboczym dniu października. Jeżeli taki kurs nie został ogłoszony, stosuje się ostatni znany kurs ogłoszony przed dniem pierwszego października.

2. Do zastosowania ust. 1 należy uwzględnić kwoty wyrażone w euro, obowiązujące w dniu zarejestrowania zgłoszenia do procedury wspólnego tranzytu objętego karnetem lub karnetami gwarancji pojedynczej, zgodnie z art. 18 ust. 5 załącznika I."

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK III

ZGŁOSZENIA TRANZYTOWE, TRANZYTOWE DOKUMENTY TOWARZYSZĄCE I INNE DOKUMENTY

Artykuł 1

Niniejszy załącznik zawiera postanowienia, formularze i wzory właściwe dla sporządzania zgłoszeń tranzytowych i wypełniania innych dokumentów stosowanych we wspólnej procedurze tranzytowej zgodnie z wymogami określonymi w załącznikach I i II.

TYTUŁ I

ZGŁOSZENIE TRANZYTOWE I FORMULARZE STOSOWANE DO ELEKTRONICZNEJ WYMIANY DANYCH

Artykuł 2

Zgłoszenie tranzytowe

Zgłoszenie tranzytowe, o którym mowa w art. 21 ust. 1 załącznika I, powinno odpowiadać pod względem struktury i zawartości danych wzorowi określonemu w dodatku A1 oraz zawierać kody określone w dodatku A2.

Artykuł 3

Tranzytowy dokument towarzyszący

Tranzytowy dokument towarzyszący powinien być zgodny ze wzorem i danymi określonymi w dodatku A3. Powinien zostać sporządzony i używany zgodnie z instrukcją zawartą w dodatku A4.

Artykuł 4

Wykaz pozycji

Wykaz pozycji powinien być zgodny ze wzorem i danymi określonymi w dodatku A5. Powinien zostać sporządzony i używany zgodnie z instrukcją zawartą w dodatku A6.

TYTUŁ II

FORMULARZE STOSOWANE DO:

— DOKUMENTÓW POTWIERDZAJĄCYCH WSPÓLNOTOWY STATUS TOWARÓW

— ZGŁOSZEŃ TRANZYTOWYCH DLA PODRÓŻNYCH

— PROCEDURY AWARYJNEJ

Artykuł 5

1. Formularze, na których wystawione są dokumenty potwierdzające wspólnotowy status towarów, są zgodne ze wzorami znajdującymi się w dodatkach 1–4 do załącznika I do konwencji SAD.

2. Formularze, na których są wystawiane zgłoszenia tranzytowe dla podróźnych lub zgłoszenia tranzytowe stosowane w ramach procedury awaryjnej, są zgodne ze wzorem określonym w dodatku 1 do załącznika I do konwencji SAD.

3. Dane wpisywane w formularzach muszą pojawić się przez samokopowanie na następujących kartach:

a) w przypadku dodatków 1 i 3 na egzemplarzach identycznych z podanymi w dodatku 1 do załącznika II do konwencji SAD;

b) w przypadku dodatków 2 i 4 na egzemplarzach identycznych z podanymi w dodatku 2 do załącznika do II konwencji SAD.

4. Formularze należy wypełniać i stosować w następujący sposób:

a) jako dokument potwierdzający wspólnotowy status towarów, zgodnie z instrukcją zamieszczoną w dodatku B2;

b) jako zgłoszenie tranzytowe dla podróźnego lub w procedurze awaryjnej, zgodnie z instrukcją zamieszczoną w dodatku B6.

W obu przypadkach stosuje się, odpowiednio, kody znajdujące się w dodatkach A2, B1, B3 i B6.

Artykuł 6

1. Formularze są drukowane zgodnie z art. 2 załącznika II do konwencji SAD.

2. W lewym górnym rogu formularza każda Umawiająca się Strona może drukować swój znak identyfikacyjny. Może ona również przy drukowaniu formularzy zastąpić wyrazy »WSPÓLNOTOWA PROCEDURA TRANZYTOWA« wyrazami »WSPÓLNA PROCEDURA TRANZYTOWA«. Dokumenty zawierające taki znak lub jedną z takich adnotacji powinny być przyjmowane przez inną Umawiającą się Stronę.

TYTUŁ III

FORMULARZE INNE NIŻ JEDNOLITY DOKUMENT ADMINISTRACYJNY LUB TRANZYTOWE DOKUMENT TOWARZYSZĄCY

Artykuł 7

Listy towarowe

1. Formularze stosowane do sporządzania list towarowych powinny być zgodne ze wzorem określonym w dodatku B4. Wypełnia się je zgodnie z instrukcją zawartą w dodatku B5.

2. Formularze należy drukować na papierze do pisania o minimalnej gramaturze 40 g/m², wystarczająco mocnym, aby przy normalnym użyciu nie rwał się ani nie gniótł. Wybór koloru papieru pozostawia się zainteresowanym.

3. Formularze mają format 210 × 297 milimetrów, przy czym dopuszczalne są odchylenia w długości od -5 do +8 milimetrów.

Artykuł 8

Świadectwo przekroczenia granicy

1. Formularze stosowane do wystawiania świadectw przekroczenia granicy zgodnie z art. 22 są zgodne ze wzorem określonym w dodatku B8 do niniejszego załącznika.

2. Formularze należy drukować na papierze do pisania o minimalnej gramaturze 40 g/m², wystarczająco mocnym, aby przy normalnym używaniu nie rwał się, ani nie gniótł. Dla wszystkich egzemplarzy należy stosować biały papier.

3. Formularze mają format 210 × 148 milimetrów.

Artykuł 9

Poświadczenia odbioru

1. Formularze stosowane do wystawiania poświadczeń odbioru powinny być zgodne ze wzorem określonym w dodatku B10.

2. Formularze należy drukować na papierze do pisania o minimalnej gramaturze 40 g/m², wystarczająco mocnym, aby przy normalnym użyciu nie rwał się ani nie gniótł. Dla wszystkich egzemplarzy należy stosować biały papier.

3. Formularze mają format 148 × 105 milimetrów.

Artykuł 10

Gwarancja pojedyncza

1. Formularze stosowane do wystawiania poświadczeń gwarancji pojedynczej powinny być zgodne ze wzorem określonym w dodatku C3.

2. Formularze należy drukować na niezawierającym masy ścierniej papierze do pisania o minimalnej gramaturze 55 g/m². Ma być on pokryty giloszowanym ornamentem koloru czerwonego, pozwalającym ujawnić każdego rodzaju fałszerstwo za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych. Dla wszystkich egzemplarzy należy stosować biały papier.

3. Formularze mają format 148 × 105 milimetrów.

4. Na formularzach powinien być podany adres drukarni lub identyfikujący ją znak oraz seryjny numer identyfikacyjny.

5. W sprawach dotyczących gwarancji pojedynczych w formie karnetów stosowany język określany jest przez właściwe organy kraju, któremu podlega urząd składania gwarancji.

Artykuł 11

Poświadczenie gwarancji generalnej i poświadczenie zwolnienia z obowiązku składania gwarancji

1. Formularze stosowane do sporządzania poświadczeń gwarancji generalnej lub poświadczeń zwolnienia z obowiązku składania gwarancji, zwanych dalej »poświadczeniami«, powinny być zgodne ze wzorami określonymi w dodatkach C5 i C6. Wypełnia się je zgodnie z instrukcją zawartą w dodatku C7.

2. Formularze należy drukować na białym, niezawierającym masy ścierniej papierze do pisania o minimalnej gramaturze 100 g/m². Na jego obydwu stronach ma być umieszczony giloszowany ornament, pozwalający na ujawnienie każdego rodzaju fałszerstwa za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych. Nadruk powinien być:

- zielony, dla poświadczeń gwarancji,
- jasnoniebieski, dla poświadczeń zwolnienia ze złożenia gwarancji.

3. Formularze mają format 210 × 148 milimetrów.

4. Umawiające się Strony są odpowiedzialne za druk formularzy lub zlecenie ich drukowania. Każde poświadczenie powinno zawierać seryjny numer identyfikacyjny.

Artykuł 12

Przepisy wspólne dla tytułu III

1. Formularze należy wypełniać z zastosowaniem maszyny do pisania, bądź innej mechaniczno-graficznej lub podobnej metody. Formularze, o których mowa w art. 7 i 8, mogą być także wypełniane w sposób czytelny odręcznie, w tym ostatnim przypadku należy je wypełnić tuszem i literami drukowanymi.

2. Formularze sporządzane są w jednym z urzędowych języków Umawiających się Stron, dopuszczonym przez właściwe organy kraju wyjścia. Postanowień tych nie stosuje się do karnetów gwarancji pojedynczej.

3. Właściwe organy kraju, w którym formularze są przedstawiane, mogą, jeżeli uznają za konieczne, zażądać ich tłumaczenia na urzędowy język lub jeden z urzędowych języków tego kraju.

4. Język stosowany do wypełniania formularzy poświadczeń gwarancji generalnej i poświadczeń zwolnienia ze złożenia gwarancji musi być określony przez właściwe organy kraju, w którym znajduje się urząd składania gwarancji.

5. Formularze nie mogą nosić żadnych śladów wycierania, ani dopisków. Wszelkie zmiany wprowadza się, skreślając nieprawidłowe dane i, gdzie stosowne, dodając wymagane dane. Każda tego rodzaju zmiana musi być potwierdzona przez tego, kto jej dokonał i wyraźnie potwierdzona przez właściwe organy.

6. Umawiająca się Strona może stosować szczególne środki odnośnie do formularzy, o których mowa w przepisach tego tytułu, w celu zwiększenia bezpieczeństwa, pod warunkiem jednak, że pozostałe Umawiające się Strony wyrażą na to zgodę i że stosowanie tych środków nie przeszkodzi prawidłowej realizacji postanowień niniejszej Konwencji.”

ZAŁĄCZNIK V

„DODATEK A1

UWAGI WYJAŚNIAJĄCE DOTYCZĄCE STOSOWANIA ZGŁOSZEŃ TRANZYTOWYCH Z ZASTOSOWANIEM ELEKTRONICZNEJ WYMIANY STANDARDOWYCH KOMUNIKATÓW (ZGŁOSZENIE TRANZYTOWE EDI)

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Zgłoszenie tranzytowe składane jest w formie elektronicznej, chyba że Konwencja stanowi inaczej.

Zgłoszenie tranzytowe EDI jest sporządzone na podstawie danych zawartych w Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym, zawartych w różnych polach jednolitego dokumentu administracyjnego (SAD), o którym mowa w niniejszym dodatku i dodatku B1, wraz z kodem lub zastąpionych przez kod, jeżeli zachodzi taka potrzeba.

Niniejszy dodatek zawiera podstawowe szczególne wymogi, obowiązujące przy formalnościach dokonywanych poprzez wymianę standardowych komunikatów EDI. Ponadto używane są dodatkowe kody, o których mowa w dodatku A2. Dodatek B1 stosuje się dla zgłoszenia tranzytowego w formie EDI, chyba że inaczej stanowią przepisy, o których mowa w niniejszym dodatku lub w dodatku A2.

Szczegółowy układ i treść zgłoszenia tranzytowego EDI są zgodne ze specyfikacjami technicznymi właściwych organów, podanych do wiadomości głównego zobowiązanego dla zapewnienia sprawnego funkcjonowania systemu. Te specyfikacje są oparte na wymaganiach określonych w niniejszym dodatku.

Niniejszy dodatek opisuje układ komunikatu. Zgłoszenie tranzytowe jest ujmowane w grupach danych, które zawierają atrybuty danych. Atrybuty grupowane są w taki sposób, aby tworzyć logiczną i spójną całość w ramach komunikatu. Sporządzenie grupy danych wskazuje, że grupa danych zależy od grupy danych znajdujących się na niższym poziomie.

Podawany jest, o ile istnieje, numer właściwego pola na formularzu SAD.

Termin »liczba« w objaśnieniu grupy danych wskazuje, ile razy grupa danych może być używana w zgłoszeniu tranzytowym.

Termin »rodzaj/zakres« w objaśnieniu odnoszącym się do atrybutu określa wymogi dotyczące rodzaju i zakresu danych. Istnieją następujące kody rodzajów danych:

- a alfabetyczny
- n numeryczny
- an alfanumeryczny

Liczba, po której następuje kod, wskazuje dopuszczalną długość danych. Stosuje się następującą zasadę:

Dwie dowolne kropki przed określeniem długości oznaczają, że dane nie mają ustalonej długości, ale mogą zawierać liczbę cyfr określoną wskaźnikiem długości. Przecinek w danych długości oznacza, że atrybut może zawierać liczby dziesiętne, a cyfra po przecinku oznacza maksymalną liczbę cyfr dziesiętnych po przecinku.

TYTUŁ II

DANE WYMAGANE W ZGŁOSZENIU TRANZYTOWYM I UKŁAD ZGŁOSZENIA TRANZYTOWEGO EDI

DZIAŁ I

Wymagane dane

Niniejszy dodatek zawiera wszystkie dane, oparte na danych określonych w konwencji SAD, których umieszczenia mogą wymagać poszczególne kraje.

DZIAŁ II

Układ**A. Zestawienie grup danych**

PROCEDURA TRANZYTOWA

PODMIOT nadawca

PODMIOT odbiorca

POZYCJA TOWAROWA

— PODMIOT nadawca

— PODMIOT odbiorca

— KONTENERY

— KODY TOWARÓW WRAŻLIWYCH

— OPAKOWANIA

— POPRZEDNIE DOKUMENTY ADMINISTRACYJNE

— SPORZĄDZONE DOKUMENTY/ŚWIADECTWA

— UWAGI SPECJALNE

URZĄD wyjścia

PODMIOT główny zobowiązany

PRZEDSTAWICIEL

URZĄD tranzytowy

URZĄD przeznaczenia

PODMIOT upoważniony odbiorca

WYNIK KONTROLI

INFORMACJA O ZAMKNIĘCIACH

— ZNAKI ZAMKNIĘĆ

GWARANCJA

— NUMER GWARANCJI

— OGRANICZENIE WAŻNOŚCI (WE)

— OGRANICZENIE WAŻNOŚCI (poza WE)

B. Dane umieszczone w zgłoszeniu tranzytowym

PROCEDURA TRANZYTOWA

Numer: 1

Stosuje się grupę danych.

Lokalny numer ewidencyjny procedury tranzytowej (LNR)

Typ/Długość: an ..22

Stosuje się lokalny numer ewidencyjny procedury tranzytowej (LNR). Jest on określony na poziomie krajowym i nadany przez użytkownika w porozumieniu z właściwymi organami w celu identyfikacji każdego zgłoszenia.

Typ zgłoszenia (pole 1)

Typ/Długość: an ..5

Stosuje się ten atrybut.

Stosuje się następujące adnotacje:

- 1) towary, które mają być przewożone w procedurze »T2«: T2 lub T2F;
- 2) towary, które mają być przewożone w procedurze »T1«: T1;
- 3) przesyłki określone w art. 23 załącznika I: T-.

Stosuje się ten atrybut.

Całkowita liczba pozycji (pole 5)

Typ/Długość: n ..5

Stosuje się ten atrybut.

Całkowita liczba opakowań (pole 6)

Typ/Długość: n ..7

Użycie tego atrybutu jest dowolne. Całkowita liczba opakowań jest równa sumie całkowitej »liczby opakowań«, całkowitej »liczby sztuk« i wartości »1« dla każdego zgłoszonego towaru »luzem«.

Kraj wysyłki (pole 15a)

Typ/Długość: a2

Kraj wysyłki/wywozu, z którego towar zostaje wysłany/wywieziony

Ten atrybut będzie używany, jeżeli zgłoszono jeden kraj wysyłki. Należy stosować kody krajów znajdujące się w dodatku A2. W tym przypadku atrybut »Kraj przeznaczenia« grupy danych »POZYCJA TOWAROWA« nie może być stosowany. Jeżeli zadeklarowano więcej niż jeden kraj wysyłki, ten atrybut grupy danych »PROCEDURA TRANZYTOWA« nie może być stosowany. W tym przypadku stosuje się atrybut »Kraj wysyłki« grupy danych »POZYCJA TOWAROWA«.

Kraj przeznaczenia (pole 17a)

Typ/Długość: a2

Podać nazwę danego kraju.

Ten atrybut będzie używany, jeżeli zgłoszono tylko jeden kraj przeznaczenia. Stosuje się kody krajów, zamieszczone w dodatku A2. W tym przypadku atrybut »Kraj przeznaczenia« grupy danych »POZYCJA TOWAROWA« nie może być użyty. Jeżeli zadeklarowano więcej niż jeden kraj przeznaczenia, ten atrybut grupy danych »PROCEDURA TRANZYTOWA« nie może być użyty. W tym przypadku atrybut »Kraj przeznaczenia« grupy danych »POZYCJA TOWAROWA« będzie użyty.

Tożsamość w miejscu wyjścia (pole 18)

Typ/Długość: an ..27

Należy wpisać znaki, np. numer(-y) rejestracyjny(-e) lub nazwę środka transportu (ciężarówka, statek, wagon kolejowy, samolot), na który towary są bezpośrednio załadowane przy przedstawianiu w urzędzie wyjścia, przy użyciu kodów ustanowionych w tym celu. Na przykład w przypadku użycia ciągnika i przyczepy z różnymi dowodami rejestracyjnymi, należy wpisać numery rejestracyjne obu pojazdów.

Jednakże w przypadku, gdy towary umieszczone są w kontenerach przewożonych za pomocą pojazdów drogowych, właściwe organy mogą zezwolić, by główny zobowiązany pozostawił to pole puste, jeśli sytuacja logistyczna w punkcie wyjścia nie pozwala w chwili tworzenia zgłoszenia tranzytowego na podanie znaków środka transportu, a także w przypadku, gdy Umawiające się Strony mogą zapewnić, aby odpowiednia informacja dotycząca środka transportu została w późniejszym terminie wpisana do pola 55.

W przypadku przewozu przez zainstalowane na stałe urządzenia przesyłowe nie należy w tym polu wpisywać żadnych danych dotyczących numeru rejestracyjnego.

Kod języka dla tożsamości w miejscu wyjścia LNG

Typ/Długość: a2

Jeżeli użyte jest odpowiadające pole z wolnym tekstem, dla określenia języka (LNG) stosuje się kod języka zamieszczony w dodatku A2.

Przynależność państwowa w miejscu wyjścia (pole 18)

Typ/Długość: a2

Stosuje się kod kraju podany w dodatku A2.

Wpisać kraj pochodzenia środka transportu (ciężarówka, statek, wagon kolejowy, samolot) lub pojazdu prowadzącego, jeżeli jest kilka środków transportu, na który towary są bezpośrednio załadowane przy przedstawieniu w urzędzie wyjścia, za pomocą ustanowionych w tym celu kodów. Na przykład w sytuacji użycia ciągnika i przyczepy z różnymi numerami w dowodach rejestracyjnych wpisać kraj pochodzenia ciągnika.

Jednakże w przypadku, gdy towary umieszczone są w kontenerach przewożonych za pomocą pojazdów drogowych, właściwe organy mogą zezwolić, by główny zobowiązany pozostawił to pole puste, jeśli sytuacja logistyczna w punkcie wyjścia nie pozwala w chwili tworzenia zgłoszenia tranzytowego na podanie przynależności państwowej środka transportu, a także w przypadku, gdy Umawiające się Strony mogą zapewnić, aby odpowiednia informacja dotycząca środka transportu została w późniejszym terminie wprowadzona do pola 55.

W przypadku przewozu przez zainstalowane na stałe urządzenia przesyłowe lub koleją nie należy wpisywać przynależności państwowej.

W pozostałych przypadkach, zgłoszenie przynależności państwowej nie jest obowiązkowe dla Umawiających się Stron.

Kontenery (pole 19)

Typ/Długość: n1

Stosując odpowiednie kody, należy podać przynależność państwową w momencie przekraczania granicy Umawiającej się Strony, w której znajduje urząd wyjścia, taką, jaka jest znana w momencie umieszczenia towarów pod wspólną procedurą tranzytową.

Stosuje się następujące kody:

0: nie,

1: tak.

Przynależność państwowa w miejscu przekraczania granicy (pole 21)

Typ/Długość: a2

Wypełnienie pola dotyczącego przynależności państwowej jest obowiązkowe.

Jednakże w przypadku przewozu przez zainstalowane na stałe urządzenia przesyłowe lub koleją nie należy w tym polu wpisywać żadnych danych o przynależności państwowej.

Stosuje się kod kraju podany w dodatku A2.

Tożsamość w miejscu przekraczania granicy (pole 21)

Typ/Długość: an ..27

Wpisać rodzaj środka transportu (ciężarówka, statek, wagon kolejowy, samolot itp.), wraz ze znakami, np. numerem rejestracyjnym lub nazwą aktywnego środka transportu (tj. prowadzącego środka transportu), który zostanie prawdopodobnie użyty na przejściu granicznym przy wyjściu z Umawiającej się Strony, w której znajduje się urząd wyścia, a następnie wpisać kod odpowiadający jego przynależności państwowej, znany w chwili umieszczenia towarów pod wspólną procedurą tranzytową.

W przypadku kombinowanego transportu towarów lub w przypadku zastosowania kilku środków transportu aktywnym środkiem transportu jest ten, który napędza cały zestaw. Na przykład: w przypadku ciężarówki na statku płynącym po morzu aktywnym środkiem transportu jest statek. W przypadku traktora i przyczepy aktywnym środkiem transportu jest traktor, itd.

Jednakże w przypadku przewozu przez zainstalowane na stałe urządzenia przesyłowe lub koleją nie należy w tym polu wpisywać numeru rejestracyjnego.

Stosowanie tego atrybutu przez Umawiające się Strony nie jest obowiązkowe.

Kod języka dla tożsamości w miejscu przekraczania granicy LNG

Typ/Długość: a2

Jeżeli użyte jest odpowiadające pole z wolnym tekstem, dla określenia języka (LNG) stosuje się kod języka, zamieszczony w dodatku A2.

Rodzaj transportu w miejscu przekraczania granicy (pole 21)

Typ/Długość: n ..2

Stosowanie tego atrybutu przez Umawiające się Strony nie jest obowiązkowe.

Rodzaj transportu na granicy (pole 25)

Typ/Długość: n ..2

Stosując odpowiedni kod, podać rodzaj transportu odpowiadający aktywnemu środkowi transportu, który powinien być użyty przy wyprowadzeniu z obszaru Umawiającej się Strony i gdzie znajduje się urząd wyścia.

Stosowanie tego atrybutu przez Umawiające się Strony nie jest obowiązkowe.

Rodzaj transportu wewnętrznego (pole 26)

Typ/Długość: n ..2

Stosowanie tego atrybutu przez Umawiające się Strony nie jest obowiązkowe. Stosowanie jest zgodne z uwagą wyjaśniającą dotyczącą pola 25 zamieszczoną w dodatku A2.

Miejsce załadunku (pole 27)

Typ/Długość: an ..17

Stosowanie tego atrybutu przez Umawiające się Strony nie jest obowiązkowe.

Kod miejsca uzgodnionego (pole 30)

Typ/Długość: an ..17

Ten atrybut nie może być użyty, jeżeli grupa danych »WYNIK KONTROLI« jest użyta. Jeżeli ta grupa danych nie jest użyta, użycie tego atrybutu nie jest obowiązkowe. Jeżeli ten atrybut jest użyty, konieczne jest dokładne wskazanie miejsca, w formie zakodowanej, w którym towary mogą zostać poddane kontroli. Atrybuty »Miejsce uzgodnione«/ »Kod miejsca uzgodnionego«, »Miejsce wynikające z upoważnienia« i »Miejsce odpraw celnych« nie mogą być użyte równocześnie.

Uzgodnione miejsce towarów (pole 30)

Typ/Długość: an ..35

Atrybut nie może być użyty, jeżeli grupa danych »WYNIK KONTROLI« jest użyta. Jeżeli ta grupa danych nie jest użyta, atrybut ten nie jest obowiązkowy. Jeżeli ten atrybut jest użyty, konieczne jest dokładne wskazanie miejsca, w formie zakodowanej, w którym towary mogą zostać poddane kontroli. Atrybuty »Miejsce uzgodnione«/ »Kod miejsca uzgodnionego«, »Miejsce wynikające z upoważnienia« i »Miejsce odpraw celnych« nie mogą być użyte równocześnie.

Kod języka uzgodnionego miejsca towarów LNG

Typ/Długość: a2

Jeżeli użyte jest odpowiadające pole z wolnym tekstem, dla określenia języka (LNG) stosuje się kod języka, zamieszczony w dodatku A2.

Miejsce towarów wynikające z pozwolenia (pole 30)

Typ/Długość: an ..17

Atrybut jest stosowany dowolnie, jeżeli grupa danych »WYNIK KONTROLI« jest użyta. Jeżeli ten atrybut jest użyty, konieczne jest dokładne wskazanie miejsca, w formie zakodowanej, w którym towary mogą zostać poddane kontroli. Jeżeli grupa danych »WYNIK KONTROLI« nie jest użyta, atrybut ten nie może być użyty. Atrybuty »Miejsce uzgodnione«/»Kod miejsca uzgodnionego«, »Miejsce towarów wynikające z pozwolenia« i »Miejsce odpraw celnych« nie mogą być użyte równocześnie.

Miejsce odpraw celnych (pole 30)

Typ/Długość: an ..17

Atrybut ten nie może być użyty, jeżeli grupa danych »WYNIK KONTROLI« jest użyta. Jeżeli ta grupa danych nie jest użyta, atrybut nie jest obowiązkowy. Jeżeli ten atrybut jest użyty, konieczne jest dokładne wskazanie miejsca, w formie zakodowanej, w którym towary mogą zostać poddane kontroli. Atrybuty »Miejsce uzgodnione«, »Miejsce wynikające z pozwolenia« i »Miejsce odpraw celnych« nie mogą być użyte równocześnie.

Masa całkowita (pole 35)

Typ/Długość: n ..11,3

Stosuje się ten atrybut.

Kod języka tranzytowego dokumentu towarzyszącego

Typ/Długość: a2

Dla określenia języka tranzytowego dokumentu towarzyszącego stosuje się kod języka, zamieszczony w dodatku A2.

Wskaźnik języka dialogu przy wyjściu

Typ/Długość: a2

Użycie kodu języka, zamieszczonego w dodatku A2, nie jest obowiązkowe. Jeżeli ten atrybut nie będzie użyty, system zastosuje język urzędu wyjścia.

Data dokonania zgłoszenia (pole 50)

Typ/Długość: n8

Stosuje się ten atrybut.

Miejsce dokonania zgłoszenia (pole 50)

Typ/Długość: an ..35

Stosuje się ten atrybut.

Kod języka miejsca dokonania zgłoszenia LNG

Typ/Długość: a2

Jeżeli użyte jest odpowiadające pole z wolnym tekstem, dla określenia języka (LNG) stosuje się kod języka, zamieszczony w dodatku A2.

PODMIOT nadawca (pole 2)

Numer: 1

Ta grupa danych jest użyta, jeżeli zgłoszony został jeden nadawca. W tym przypadku grupa danych »PODMIOT nadawca« grupy danych »POZYCJA TOWAROWA« nie może być użyta.

Nazwa (pole 2)

Typ/Długość: an ..35

Stosuje się ten atrybut.

Ulica i numer (pole 2)

Typ/Długość: an ..35

Stosuje się ten atrybut.

Kraj (pole 2)

Typ/Długość: a2

Stosuje się kod kraju, zamieszczony w dodatku A2.

Kod pocztowy (pole 2)

Typ/Długość: an ..9

Stosuje się ten atrybut.

Miasto (pole 2)

Typ/Długość: an ..35

Stosuje się ten atrybut.

Kod języka NAD LNG

Typ/Długość: a2

Dla określenia języka nazwy i adresu stosuje się kod języka zamieszczony w dodatku A2 (NAD LNG).

Numer identyfikacyjny (TIN) (pole 2)

Typ/Długość: an ..17

Stosowanie tego atrybutu przez Umawiające się Strony w celu wpisania numeru identyfikacyjnego (TIN) nie jest obowiązkowe.

PODMIOT odbiorca (pole 8)

Numer: 1

Grupa danych będzie użyta, jeżeli jest tylko jeden podmiot dokonujący zgłoszenia i atrybut »Kraj przeznaczenia« grupy danych »PROCEDURA TRANZYTOWA« zawiera nazwę jednego z »krajów« w znaczeniu przepisów Konwencji. W tym przypadku grupa danych »PODMIOT odbiorca« grupy danych »POZYCJA TOWAROWA« nie może być użyta.

Nazwa (pole 8)

Typ/Długość: an ..35

Stosuje się ten atrybut.

Ulica i numer (pole 8)

Typ/Długość: an ..35

Stosuje się ten atrybut.

Kraj (pole 8)

Typ/Długość: a2

Stosuje się kod kraju podany w dodatku A2.

Kod pocztowy (pole 8)

Typ/Długość: an ..9

Stosuje się ten atrybut.

Miasto (pole 8)

Typ/Długość: an ..35

Stosuje się ten atrybut.

Kod języka NAD LNG

Typ/Długość: a2

Dla określenia nazwy i adresu stosuje się kod języka, zamieszczony w dodatku A2 (NAD LNG).

Numer identyfikacyjny (TIN) (pole 8)

Typ/Długość: an ..17

Stosowanie tego atrybutu przez Umawiające się Strony w celu wpisania numeru identyfikacyjnego (TIN) nie jest obowiązkowe.

POZYCJA TOWAROWA

Numer: 999

Używa się grupy danych.

Typ zgłoszenia (ex pole 1)

Typ/Długość: an ..5

Atrybut będzie użyty, jeżeli dla atrybutu »Typ zgłoszenia« grupy danych »PROCEDURA TRANZYTOWA« użyty będzie kod »T-«. W pozostałych wypadkach ten atrybut nie będzie użyty.

Kraj wysyłki (ex pole 15a)

Typ/Długość: a2

Kraj wysyłki/wywozu skąd towar zostaje wysłany/wywieziony.

Atrybut jest użyty, jeżeli zgłoszono więcej niż jeden kraj wysyłki. Stosuje się kody krajów, zamieszczone w dodatku D2. Atrybut »Kraj wysyłki« grupy danych »PROCEDURA TRANZYTOWA« nie może być użyty. Jeżeli zadeklarowano tylko jeden kraj wysyłki, będzie użyty odpowiedni atrybut grupy danych »PROCEDURA TRANZYTOWA«.

Kraj przeznaczenia (ex pole 17a)

Typ/Długość: a2

Atrybut jest użyty, jeżeli zgłoszono więcej niż jeden kraj przeznaczenia. Stosuje się kody krajów, zamieszczone w dodatku D2. Atrybut »Kraj przeznaczenia« na poziomie grupy danych »PROCEDURA TRANZYTOWA« nie może być użyty. Jeżeli zgłoszono tylko jeden kraj przeznaczenia, będzie użyty odpowiedni atrybut na poziomie grupy danych »PROCEDURA TRANZYTOWA«.

Opis tekstowy (pole 31)

Typ/Długość: an ..140

Stosuje się ten atrybut.

Należy wpisać za każdym razem zwyczajowy opis handlowy towarów. Opis ten musi zawierać uwagi wyjaśniające niezbędne do ustalenia tożsamości towarów. Kiedy wypełniany jest atrybut »Kod towarów«, opis ten musi być wyrażony precyzyjnie, tak aby umożliwić klasyfikację towarów. To pole musi także przedstawiać dane szczegółowe wymagane przez wszelkie szczególne postanowienia (podatek akcyzowy itp.). Jeżeli używane są kontenery, znaki identyfikacyjne kontenerów powinny również znaleźć się w tym polu.

Kod języka opisu tekstowego LNG

Typ/Długość: a2

Podany w dodatku A2 kod języka stosuje się dla określenia języka (LNG) odpowiadającego pola z wolnym tekstem.

Numer pozycji (pole 32)

Typ/Długość: n ..5

Wpisać numer seryjny określonej pozycji w stosunku do łącznej liczby pozycji zgłoszonych w stosowanych formularzach, zgodnie z określeniem w atrybucie »Całkowita liczba pozycji«.

Atrybut będzie użyty, nawet jeżeli dla atrybutu »Całkowita liczba pozycji« grupy danych »PROCEDURA TRANZYTOWA« wpisano liczbę »1«. W tym przypadku liczba »1« będzie użyta również dla tego atrybutu. Każdy numer pozycji jest taki sam dla całego zgłoszenia.

Kod towaru (pole 33)

Typ/Długość: n ..8

Atrybut będzie użyty poprzez wpisanie co najmniej 4 do 8 cyfr.

Pole to należy wypełnić, jeżeli:

— zgłoszenie tranzytowe dokonywane jest przez tę samą osobę w tym samym czasie co zgłoszenie celne, w którym podany został kod towaru,

lub

— zgłoszenie tranzytowe dotyczy towarów wymienionych w wykazie opublikowanym zgodnie z art. 1 ust. 3 załącznika I.

Zaznaczyć kod odpowiadający tym towarom.

To pole musi być wypełnione na zgłoszeniach tranzytowych »T2« i »T2F«, sporządzonych w kraju EFTA, wyłącznie gdy poprzednie zgłoszenie tranzytowe zawiera wskazanie kodu towaru.

W takim przypadku należy podać kod znajdujący się na kartach zgłoszenia.

W pozostałych przypadkach pole to nie jest obowiązkowe.

Masa całkowita (pole 35)

Typ/Długość: n ..11,3

Wpisać w kilogramach masę brutto towarów opisanych w odpowiednim atrybucie. Masa brutto to całkowita masa towarów z całym ich opakowaniem, z wyłączeniem kontenerów i innych urządzeń do transportu.

Ten atrybut nie jest obowiązkowy, jeżeli towary różnego rodzaju, objęte tym samym zgłoszeniem, zostały zapakowane razem w ten sposób, że niemożliwe jest określenie masy całkowitej każdego rodzaju towaru.

Masa netto (pole 38)

Typ/Długość: n ..11,3

Wpisać w kilogramach masę netto towarów opisanych w odpowiednim atrybucie. Masa netto to masa samych towarów bez jakiegokolwiek opakowania.

Stosowanie tego atrybutu przez Umawiające się Strony nie jest obowiązkowe.

— **PODMIOT nadawca (ex pole 2)**

Numer: 1

Grupa danych »PODMIOT nadawca« nie może być użyta, jeżeli zgłoszony został tylko jeden nadawca. W tym wypadku grupa danych »PODMIOT nadawca« na poziomie »PROCEDURA TRANZYTOWA« jest użyta.

Nazwa

Typ/Długość: an ..35

Stosuje się ten atrybut.

Ulica i numer (ex pole 2)

Typ/Długość: an ..35

Stosuje się ten atrybut.

Kraj (ex pole 2)

Typ/Długość: a2

Stosuje się kod kraju podany w dodatku A2.

Kod pocztowy (ex pole 2)

Typ/Długość: an ..9

Stosuje się ten atrybut.

Miasto (ex pole 2)

Typ/Długość: an ..35

Stosuje się ten atrybut. (ex pole 2)

Kod języka NAD LNG

Typ/Długość: a2

Dla określenia nazwy i adresu stosuje się kod języka podany w dodatku A2 (NAD LNG).

Numer identyfikacyjny (TIN)

Typ/Długość: an ..17

Stosowanie tego atrybutu przez Umawiające się Strony w celu wpisania numeru identyfikacyjnego (TIN) nie jest obowiązkowe. (ex pole 2)

— **PODMIOT odbiorca (ex pole 8)**

Numer: 1

Grupa danych będzie użyta, jeżeli zgłoszony został więcej niż jeden odbiorca i atrybut »Kraj przeznaczenia« na poziomie grupy danych »POZYCJA TOWAROWA« zawiera nazwę jednego z »krajów« w znaczeniu przepisów Konwencji. Jeżeli został zadeklarowany tylko jeden odbiorca, grupa danych »PODMIOT ODBIORCA« grupy danych »POZYCJA TOWAROWA« nie może być użyta.

Nazwa (ex pole 8)

Typ/Długość: an ..35

Stosuje się ten atrybut.

Ulica i numer (ex pole 8)

Typ/Długość: an ..35

Stosuje się ten atrybut.

Kraj (ex pole 8)

Typ/Długość: a2

Stosuje się kod kraju podany w A2.

Kod pocztowy (ex pole 8)

Typ/Długość: an ..9

Stosuje się ten atrybut.

Miasto (ex pole 8)

Typ/Długość: an ..35

Stosuje się ten atrybut.

Kod języka NAD LNG

Typ/Długość: a2

Dla określenia nazwy i adresu stosuje się kod języka, zamieszczony w dodatku podany w dodatku A2 (NAD LNG).

Numer identyfikacyjny (TIN) (ex pole 8)

Typ/Długość: an..17

Stosowanie tego atrybutu przez Umawiające się Strony w celu wpisania numeru identyfikacyjnego (TIN) nie jest obowiązkowe.

— **KONTENERY (pole 31)**

Numer: 99

Jeżeli atrybut »Kontener« na poziomie grupy danych »PROCEDURA TRANZYTOWA« zawiera kod »1«, grupa danych będzie użyta.

Numery kontenerów (pole 31)

Typ/Długość: an ..11

Stosuje się ten atrybut.

— **KODY TOWARÓW WRAŻLIWYCH (pole 31)**

Numer: 9

Grupa danych będzie użyta w celu wprowadzenia identyfikacji towarów wrażliwych, jeżeli zgłoszenie celne obejmuje towary znajdujące się w dodatku I do załącznika I.

Kod towarów wrażliwych (pole 31)

Typ/Długość: n ..2

Podany w dodatku A2 kod będzie użyty, jeżeli kod towaru nie jest wystarczający do jednoznacznej identyfikacji towaru znajdującego się w dodatku I do załącznika I.

Ilość wrażliwa (pole 31)

Typ/Długość: n ..11,3

Atrybut ten będzie użyty, jeżeli zgłoszenie tranzytowe dotyczy towarów wymienionych w wykazie znajdującym się w dodatku I do załącznika I.

— **OPAKOWANIA (pole 31)**

Numer: 99

Stosuje się grupę danych.

Znaki i numery opakowań (pole 31)

Typ/Długość: an ..42

Ten atrybut stosuje się, jeżeli atrybut »Rodzaj opakowań« zawiera kody podane w dodatku A2 inne niż używane w odniesieniu do towarów określonych »Luzem« (VQ, VG, VL, VY, VR lub VO) lub »Towarów niezapakowanych« (NE, NF, NG). Jeżeli atrybut »Rodzaj opakowań« zawiera jeden z wyżej wymienionych kodów, jego stosowanie jest fakultatywne.

Kod języka znaków i numerów opakowań LNG

Typ/Długość: a2

Podany w dodatku A2 kod języka stosuje się dla określenia języka odpowiadającego pola z wolnym tekstem.

Rodzaj opakowań (pole 31)

Typ/Długość: a2

Stosuje się kod opakowań podany w dodatku A2.

Liczba opakowań (pole 31)

Typ/Długość: n ..5

Ten atrybut stosuje się, jeżeli atrybut »Rodzaj opakowań« zawiera kody podane w dodatku A2 inne niż używane w odniesieniu do towarów »Luzem« (VQ, VG, VL, VY, VR lub VO) lub »Towarów niezapakowanych« (NE, NF, NG). Nie może być stosowany, jeżeli atrybut »Rodzaj opakowań« zawiera jeden z wyżej wymienionych kodów.

Liczba sztuk (pole 31)

Typ/Długość: n ..5

Ten atrybut stosuje się, jeżeli atrybut »Rodzaj opakowań« zawiera kod podany w dodatku A2 dla »Towary niezapakowane« (NE). W pozostałych przypadkach nie stosuje tego atrybutu.

— **POPZEDNIE DOKUMENTY ADMINISTRACYJNE (pole 40)**

Numer: 9

Należy podać numer poprzedniego miejsca przeznaczenia celnego lub odpowiednich dokumentów celnych.

Grupa danych będzie użyta, jeżeli atrybut »Rodzaj zgłoszenia« na poziomie grupy danych »PROCEDURA TRANZYTOWA« lub »POZYCJA TOWAROWA« zawiera kod »T2« lub »T2F«, a kraj urzędu wyjścia jest krajem EFTA w znaczeniu przepisów Konwencji.

Rodzaj poprzedniego dokumentu (pole 40)

Typ/Długość: an ..6

Jeżeli grupa danych będzie użyta, stosuje się co najmniej kod jednego poprzedniego dokumentu, zamieszczony w dodatku A2.

Odniesienie do poprzedniego dokumentu (pole 40)

Typ/Długość: an ..20

Stosuje się odniesienie do poprzedniego dokumentu.

Kod języka odniesienia do poprzedniego dokumentu LNG

Typ/Długość: a2

Podany w dodatku A2 kod języka stosuje się w celu określenia języka (LNG) w przypadku, gdy wykorzystywane jest odpowiednie wolne pole.

Dodatkowe informacje (pole 40)

Typ/Długość: an ..26

Stosowanie tego atrybutu przez Umawiające się Strony nie jest obowiązkowe.

Kod języka dodatkowych informacji LNG

Typ/Długość: a2

Podany w dodatku A2 kod języka stosuje się w celu określenia języka (LNG) w przypadku, gdy wykorzystywane jest odpowiednie wolne pole.

— **PRZEDSTAWIONE DOKUMENTY/ŚWIADECTWA (pole 44)**

Numer: 99

Wpisać dane szczegółowe wymagane na mocy wszelkich szczególnych przepisów, mających zastosowanie w kraju wysyłki/wywozu, wraz z numerami referencyjnymi dokumentów towarzyszących (mogą one obejmować numery seryjne egzemplarzy kontrolnych (T5; numer pozwolenia na wywóz; dane dotyczące przepisów weterynaryjnych i fitosanitarnych; numer konosamentu itp.).

Tę grupę danych stosuje się fakultatywnie dla Umawiających się Stron. Jeżeli stosuje się tę grupę danych, stosuje się przynajmniej jeden z następujących atrybutów.

Rodzaj dokumentu (pole 44)

Typ/Długość: an ..3

Stosuje się kod podany w dodatku A2.

Odniesienie do dokumentu (pole 44)

Typ/Długość: an ..20

Kod języka odniesienia do dokumentu LNG

Typ/Długość: a2

Podany w dodatku A2 kod języka stosuje się w celu określenia języka (LNG) w przypadku, gdy wypełnione jest odpowiadające pole tekstowe.

Dodatkowe informacje (pole 44)

Typ/Długość: an ..26

Kod języka dodatkowych informacji LNG

Typ/Długość: a2

Podany w dodatku A2 kod języka stosuje się w celu określenia języka (LNG) w przypadku, gdy wypełnione jest odpowiadające pole tekstowe.

— INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE (pole 44)

Numer: 99

Użycie tego atrybutu pozostawia się do uznania Umawiających się Stron. Jeżeli grupa danych jest użyta, będzie użyty albo atrybut »Kod dodatkowa informacja«, albo »Tekst«.

Kod dodatkowych informacji (pole 44)

Typ/Długość: an ..3

Stosuje się kod podany w dodatku A2.

Wywóz z WE (pole 44)

Typ/Długość: n1

Jeżeli atrybut »Kod dodatkowych informacji« zawiera kod »DG0« lub »DG1«, będzie użyty atrybut »Wywóz z WE« lub »Wywóz z kraju«. Obydwa atrybuty nie mogą być użyte jednocześnie. W innych wypadkach atrybut nie będzie użyty. Jeżeli ten atrybut jest użyty, stosuje się następujące kody:

0= nie,

1= tak.

Wywóz z kraju (pole 44)

Typ/Długość: a2

Jeżeli atrybut »Kod dodatkowych informacji« zawiera kod »DG0« lub »DG1«, będzie użyty atrybut »Wywóz z WE« lub »Wywóz z kraju«. Obydwa atrybuty nie mogą być użyte jednocześnie. W innych wypadkach atrybut nie będzie użyty. Jeżeli ten atrybut jest użyty, stosuje się kody krajów, zamieszczone w dodatku A2.

Tekst (pole 44)

Typ/Długość: an ..70

Kod języka tekstu LNG

Typ/Długość: a2

Podany w dodatku A2 kod języka stosuje się w celu określenia języka (LNG) w przypadku, gdy wypełnione jest odpowiadające pole tekstowe.

URZĄD wyjścia (pole C)

Numer: 1

Używa się grupy danych.

Numer referencyjny (pole C)

Typ/Długość: an8

Stosuje się kod podany w dodatku A2.

PODMIOT Główny zobowiązany (pole 50)

Numer: 1

Używa się grupy danych.

Numer identyfikacyjny (TIN) (pole 50)

Typ/Długość: an ..17

Atrybut będzie użyty, gdy grupa danych »Wynik kontroli« zawiera kod A3 lub w przypadku użycia atrybutu GRN.

Nazwa (pole 50)

Typ/Długość: an ..35

Atrybut będzie użyty, jeżeli atrybut »Numer identyfikacyjny (TIN)« jest użyty, a innych atrybutów tej grupy danych system jeszcze nie zna.

Ulica i numer (pole 50)

Typ/Długość: an ..35

Atrybut będzie użyty, jeżeli atrybut »Numer identyfikacyjny (TIN)« jest użyty, a innych atrybutów tej grupy danych system jeszcze nie zna.

Kraj (pole 50)

Typ/Długość: a2

Stosuje się kod zamieszczony w dodatku D2, jeżeli jest użyty atrybut »Numer identyfikacyjny (TIN)«, a innych atrybutów tej grupy danych system jeszcze nie zna.

Kod pocztowy (pole 50)

Typ/Długość: an ..9

Atrybut będzie użyty, jeżeli atrybut »Numer identyfikacyjny (TIN)« jest użyty, a innych atrybutów tej grupy danych system jeszcze nie zna.

Miasto (pole 50)

Typ/Długość: an ..35

Atrybut będzie użyty, jeżeli atrybut »Numer identyfikacyjny (TIN)« jest użyty, a innych atrybutów tej grupy danych system jeszcze nie zna.

Kod języka NAD LNG

Typ/Długość: a2

Podany w dodatku A2 kod języka stosuje się w celu określenia języka nazwy i adresu (NAD LNG) w przypadku, gdy wypełnione jest odpowiadające pole tekstowe.

PRZEDSTAWICIEL (pole 50)

Numer: 1

Te grupę danych stosuje się w przypadku, gdy główny zobowiązany korzysta z upoważnionego przedstawiciela.

Nazwa (pole 50)

Typ/Długość: an ..35

Stosuje się ten atrybut.

Pełnomocnictwa (pole 50)

Typ/Długość: a ..35

Stosowanie tego atrybutu jest fakultatywne.

Pełnomocnictwa kod języka LNG

Typ/Długość: a2

Podany w dodatku A2 kod języka stosuje się w celu określenia języka (LNG) w przypadku, gdy wypełnione jest odpowiadające pole tekstowe.

URZĄD tranzytowy (pole 51)

Numer: 9

W odniesieniu do każdej Umawiającej się Strony wpisać przewidywany urząd wprowadzenia, przez obszar którego towary będą przewożone, lub jeżeli transport ma przekraczać obszar innego kraju niż Umawiającej się Strony, urząd wyjścia, przez który środki transportu opuszczają obszar Umawiających się Stron.

Tę grupę danych stosuje się przynajmniej jeden raz, jeżeli przy wejściu i przy wyjściu zostało zgłoszonych kilka Umawiających się Stron.

Numer referencyjny (pole 51)

Typ/Długość: an8

Stosuje się kod podany w dodatku A2.

URZĄD przeznaczenia (pole 53)

Numer: 1

Używa się grupy danych.

Numer referencyjny (pole 53)

Typ/Długość: an8

W dodatku A2 podano jedynie strukturę kodu. Urzędy przeznaczenia właściwe dla operacji wspólnego tranzytu znajdują się w wykazie właściwych urzędów (COL na stronie internetowej Europa).

Stosuje się kod podany w dodatku A2.

PODMIOT upoważniony odbiorca (pole 53)

Numer: 1

Grupa danych może być użyta w celu wskazania, że towary powinny zostać dostarczone do upoważnionego odbiorcy.

Numer identyfikacyjny (TIN) upoważnionego odbiorcy (pole 53)

Typ/Długość: an ..17

Atrybut ten stosuje się w celu wpisania numeru identyfikacyjnego (TIN).

WYNIK KONTROLI (pole D)

Numer: 1

Grupa danych będzie użyta, jeżeli zgłoszenie składa upoważniony nadawca.

Kod wyniku kontroli (pole D)

Typ/Długość: an2

Stosuje się kod A3.

Termin (pole D)

Typ/Długość: n8

Stosuje się ten atrybut.

INFORMACJA O ZAMKNIĘCIACH (pole D)

Numer: 1

Grupa danych będzie użyta, jeżeli upoważniony nadawca, dla którego istnieje w pozwoleniu wymóg nałożenia zamknięć celnych, składa zgłoszenie lub gdy główny zobowiązany uzyskał pozwolenie na nakładanie specjalnych zamknięć celnych.

Liczba zamknięć (pole D)

Typ/Długość: n ..4

Stosuje się ten atrybut.

— ZNAKI ZAMKNIĘĆ (pole D)

Numer: 99

Stosuje się grupę danych.

Znaki zamknięć (pole D)

Typ/Długość: an ..20

Stosuje się ten atrybut.

Kod języka znaków zamknięć LNG

Typ/Długość: a2

Stosuje się kod języka (LNG) podany w dodatku A2.

GWARANCJA

Numer: 9

Stosuje się grupę danych.

Typ gwarancji (pole 52)

Typ/Długość: an1

Stosuje się kod języka zamieszczony w dodatku A2.

— NUMER GWARANCJI

Numer: 99

Grupa danych będzie użyta, jeżeli atrybut »Typ gwarancji« zawiera kod »0«, »1«, »2«, »4« lub »9«.

GRN (pole 52)

Typ/Długość: an..24

Atrybut będzie użyty w celu wpisania numeru referencyjnego gwarancji (GRN), jeżeli atrybut »Typ gwarancji« zawiera kody »0«, »1«, »2«, »4« lub »9«. W tym wypadku atrybut »Inny numer gwarancji« nie może być użyty.

»Numer identyfikacyjny gwarancji (GRN)« jest nadawany przez urząd składania gwarancji w celu identyfikacji każdej gwarancji. Struktura numeru GRN jest następująca:

Pole	Zawartość	Typ pola	Przykład
1	Dwie ostatnie cyfry roku, w którym gwarancja została przyjęta (RR)	Numeryczne 2	97
2	Identyfikator kraju, w którym gwarancja została złożona (kod kraju ISO alfa 2)	Alfabetyczne 2	IT
3	Unikalny dla danego roku i kraju identyfikator dopuszczenia, nadany przez urząd składania gwarancji	Alfanumeryczne 12	1234AB788966
4	Cyfra kontrolna	Alfanumeryczne 1	8
5	Identyfikator karnetu gwarancji pojedynczej (1 litera + 6 cyfr) lub PUSTE dla innych typów gwarancji	Alfanumeryczne 7	A001017

Pole 1 i 2 wypełnia się, jak wyjaśniono powyżej.

W polu 3 należy wpisać unikalny identyfikator dopuszczenia gwarancji według roku i kraju, nadany przez urząd składania gwarancji. Administracje krajowe mogą zawrzeć kod urzędu składania gwarancji w numerze GRN; w tym celu należy wykorzystać nie więcej niż 6 pierwszych znaków.

W polu 4 należy wpisać wartość stanowiącą numer kontrolny dla pól 1–3 numeru GRN. To pole pozwala wykryć błąd w momencie wychwycenia pierwszych czterech pól GRN.

Pole 5 wykorzystywane jest wyłącznie, gdy numer GRN dotyczy gwarancji pojedynczej w formie karnetów zarejestrowanej w skomputeryzowanym systemie tranzytu. W tym wypadku pole należy wypełnić identyfikatorem każdego karnetu.

Inne informacje dotyczące gwarancji (pole 52)

Typ/Długość: an..35

Atrybut będzie użyty, jeżeli atrybut »Typ gwarancji« zawiera kody inne niż »0«, »1«, »2«, »4« lub »9«. W tym wypadku atrybut »Numer referencyjny gwarancji (GRN)« nie może być użyty.

Kod dostępu

Typ/Długość: an4

Ten atrybut będzie użyty tylko w przypadku, jeżeli atrybut »Numer referencyjny gwarancji (GRN)« będzie użyty. W przeciwnym przypadku użycie tego atrybutu nie jest obowiązkowe dla poszczególnych krajów. W zależności od rodzaju gwarancji kod jest wydawany przez urząd składania gwarancji, gwaranta lub głównego zobowiązanego i stosowany w celu ochrony danej gwarancji.

— OGRANICZENIE WAŻNOŚCI WE

Numer: 1

Nieważne na państwa WE (pole 52)

Typ/Długość: n1

Stosuje się następujące kody:

0= nie,

1= tak.

— **OGRANICZENIE WAŻNOŚCI POZA WE**

Numer: 99

Nieważne w innych Umawiających się Stronach (pole 52)

Typ/Długość: a2

Podany w dodatku A2 kod kraju stosuje się w celu wskazania Umawiającej się Strony. Nie może być użyty kod państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej.

DODATEK A2

DODATKOWE KODY DLA KOMPUTEROWEGO SYSTEMU TRANZYTOWEGO

1. KODY KRAJÓW (CNT)

Pole	Zawartość	Rodzaj Pola	Przykład
1	Kod kraju ISO alpha2	Alfabetyczne 2	IT

»Kod kraju ISO alpha2« wyszczególniony jest w ISO-3166-1 z 1997 r. i późniejszych stosowanych aktualizacjach.

2. KOD JĘZYKA

Kodyfikacja ISO alpha-2, zgodnie z ISO-639 z 1988 r.

3. KOD TOWARÓW (COM)

Pole	Zawartość	Rodzaj Pola	Przykład
1	Sześciocyfrowy kod Systemu Zharmonizowanego (HS6)	Numeryczne 6 (wyrównanie do lewej strony)	010290

Należy wprowadzić sześć cyfr Systemu Zharmonizowanego (HS6). Kod towaru może na użytek krajowy zostać rozszerzony do ośmiu cyfr.

4. KOD TOWARÓW WRAŻLIWYCH

Pole	Zawartość	Rodzaj Pola	Przykład
1	Dodatkowy identyfikator towarów wrażliwych	Numeryczne ..2	2

Jak określono w dodatku I do załącznika I, kod ten używany jest jako rozszerzenie kodu HS6 w przypadku, gdy identyfikacja towaru wrażliwego z zastosowaniem tego kodu nie jest wystarczająca.

5. KODY OPAKOWAŃ

(Zalecenie NZ/EKG nr 21/odnowione 4 maja 2002 r.)

Aerozol	AE
Ampuła niezabezpieczona	AM
Ampuła zabezpieczona	AP
Arkusze metalu	SM
Arkusze w opakowaniu ze sztucznego tworzywa	SP
Arkusze/cienka blacha	ST
Arkusze w wiązkach/pękach	SZ
Balon niezabezpieczony	BF
Balon zabezpieczony	BP
Bańka	CC

Baryłeczka (ok. 9 galonów)	FI
Beczka, baryłka (ang. <i>barrel</i>)	BA
Beczka (ang. <i>cask</i>)	CK
Beczka (216 galonów piwa, 262 galony wina)	TO
Beczka (ok. 240 l)	HG
Beczka (<i>tierce</i>)	TI
Beczka drewniana	2C
Beczka drewniana z wyjmowaną pokrywą	QJ
Beczka drewniana ze szpuntem	QH
Beczka/antał	BU
Beczka/bęben	DR
Beczka/bęben aluminiowy	1B
Beczka/bęben aluminiowy bez wyjmowanej pokrywy	QC
Beczka/bęben aluminiowy z wyjmowaną pokrywą	QD
Beczka/bęben drewniany	1W
Beczka/bęben stalowy	1A
Beczka/bęben stalowy z niewyjmowaną pokrywą	QA
Beczka/bęben stalowy, z wyjmowaną pokrywą	QB
Beczka/bęben z płyty pilśniowej	1G
Beczka/bęben ze sklejki	1D
Beczka/bęben ze sztucznego tworzywa	IH
Beczka/bęben ze sztucznego tworzywa, bez wyjmowanej pokrywy	QF
Beczka/bęben ze sztucznego tworzywa z wyjmowaną pokrywą	QG
Beczka/bęben żelazny	DI
Beczka	KG
Bela niesprasowana	BN
Bela sprasowana	BL
Belka	GI
Belki w wiązkach/pękach	GZ
Bez klatki	UC
Brezent, płótno	CZ
Butla w koszu	WB
Butla do gazu	GB
Butla niezabezpieczona, bulwiasta	BS
Butla niezabezpieczona, cylindryczna	BO
Butla zabezpieczona, bulwiasta	BV
Butla zabezpieczona, cylindryczna	BQ
Butla/cylinder	CY
Deska (<i>board</i>)	BD

Deska (<i>plank</i>)	PN
Deski w wiązkach/pękach	BY
Deski w wiązkach/pękach	PZ
Dozownik	DN
Dzban	JG
Dzban, karafka	PH
Dzban/garnek	PT
Fiolka/buteleczka	VI
Gąsior/butla (o pojemności 0,5–1 galon) niezabezpieczony	DJ
Gąsior/butla (o pojemności 0,5–1 galon) zabezpieczony	DP
Gąsior/butla niezabezpieczona	CO
Gąsior/butla zabezpieczona	CP
Kadź	VA
Kanister	CI
Kanister cylindryczny	JY
Kanister prostokątny	JC
Kanister stalowy	3A
Kanister stalowy	QK
Kanister stalowy z niewyjmowaną pokrywą	QL
Kanister ze sztucznego tworzywa	3H
Kanister ze sztucznego tworzywa z niewyjmowaną pokrywą	QM
Kanister ze sztucznego tworzywa z wyjmowaną pokrywą	QN
Kapsułka	AV
Karton	CT
Klatka	CG
Klatka na kółkach	CW
Klatka typu <i>Commonwealth Handling Equipment Pool</i> (CHEP)	DG
Klatka/skrzynka	CR
Klatka/skrzynka do przewozu piwa	CB
Klatka/skrzynka na butelki	BC
Kłoda drewniana	LG
Kłody drewniane w pękach/wiązkach	LZ
Kontener z pokrywą	TL
Kontener (<i>tub</i>)	TB
Koperta	EN
Koperta stalowa	SV
Kosz/koszyk	BK
Kosz na ryby	CE
Kosz z uchwytem, drewniany	HB

Kosz z uchwytem z tektury lub z kartonu	HC
Kosz z uchwytem ze sztucznego tworzywa	HA
Kosz/pojemnik	BI
Koszyk z pokrywą	HR
Kufer	TR
Luźne przykrycie z miękkiej tkaniny	SL
Łubianka	PJ
Mata	MT
Misa/miska	BM
Nabój	CQ
Niedostępne	NA
Niezapakowane lub bez opakowania	NE
Niezapakowane lub bez opakowania, pojedyncza sztuka	NF
Niezapakowane lub bez opakowania, wiele sztuk	NG
Opakowane próżniowo	VP
Opakowane próżniowo (sprasowane)	SW
Opakowanie z kliszy filmowej	FP
Opakowanie stożkowe	AJ
Opakowanie typu <i>clamshell</i>	AI
Opakowanie typu <i>vanpack</i>	VK
Opakowanie złożone, pojemnik szklany	6P
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w bębnie aluminiowym	YQ
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w bębnie stalowym	YN
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w bębnie z płyty pilśniowej	YW
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w bębnie ze sklejki	YT
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w koszyku wiklinowym	YV
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w opakowaniu z elastycznego plastiku	YY
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w opakowaniu z twardego plastiku	YZ
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w pudełku drewnianym	YS
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w pudełku z płyty pilśniowej	YX
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w skrzynce aluminiowej	YR
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w skrzynce stalowej	YP
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego	6H
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w bębnie aluminiowym	YC
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w bębnie stalowym	YA
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w bębnie z płyty pilśniowej	YJ
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w bębnie ze sklejki	YG
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w plastikowym bębnie	YL
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w pudełku drewnianym	YF

Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w pudełku z twardego plastiku	YM
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w pudełku ze sklejki	YK
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w pudełku ze sklejki	YH
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w skrzynce aluminiowej	YD
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w skrzynce stalowej	YB
Oprawa/rama	FR
Paczka (<i>parcel</i>)	PC
Paczka/opakowanie	PA
Paczka/pakiet w opakowaniu papierowym	IG
Paczka/pakiet wystawowy	IE
Paczka/pakiet/opakowanie (<i>package</i>)	PK
Paczka/pakiet/opakowanie przepływowe	IF
Paczka/pakiet/opakowanie wystawowe z drewna	IA
Paczka/pakiet/opakowanie wystawowe z metalu	ID
Paczka/pakiet/opakowanie wystawowe z tektury	IB
Paczka/pakiet/opakowanie wystawowe ze sztucznego tworzywa	IC
Paczka/pakiet/opakowanie z tektury z otworami na butelki	IK
Paleta	PX
Paleta 100 cm na 110 cm	AH
Paleta modułowa z nadstawkami o wymiarach 80 cm na 100 cm	PD
Paleta modułowa z nadstawkami o wymiarach 80 cm na 60 cm	AF
Paleta modułowa z nadstawkami wymiarach 80 cm na 120 cm	PE
Paleta skrzyniowa (<i>pallet box</i>)	PB
Paleta z funkcją obkurczającą	AG
Plik	BE
Płaska butelka/termos	FL
Płyta	PG
Płyta (<i>slab</i>)	SB
Płyty w wiązkach/pękach	PY
Podstawa przesuwna (<i>skid</i>)	SI
Pojemnik do ładunków masowych stałych, średniej wielkości, konstrukcja stała	ZD
Pojemnik do ładunków masowych stałych, średniej wielkości, z kompozytu, z pojemnikiem wewnętrznym z elastycznego plastiku	ZM
Pojemnik do ładunków masowych stałych, średniej wielkości, z twardego plastiku, przenośny	ZF
Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, stalowy	WK
Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, aluminiowy	WL
Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, z kompozytu, z pojemnikiem wewnętrznym z elastycznego plastiku	ZR
Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, z kompozytu, z pojemnikiem wewnętrznym z twardego plastiku	ZQ
Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, z twardego plastiku, przenośny	ZK
Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, z twardego plastiku, konstrukcja stała	ZJ

Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, metalowy	WM
Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, z kompozytu, z pojemnikiem wewnętrznym z twardego plastiku	ZL
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości	WA
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, aluminiowy	WD
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, aluminiowy, załadunek lub opróżnianie przy ciśnieniu ponad 10 kPa (0,1 bara)	WH
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, elastyczny	ZU
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, metalowy	WF
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, metalowy, do załadunku i wyładunku pod ciśnieniem ponad 10 kPa (0,1 bara)	WJ
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, papierowy, wielowarstwowy	ZA
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, papierowy, wielowarstwowy, wodoodporny	ZC
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, stalowy	WC
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, stalowy, do załadunku i wyładunku pod ciśnieniem ponad 10 kPa (0,1 bara)	WG
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, tkany z włókien sztucznych, z wkładką uszczelniającą	WQ
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, tkany z włókien sztucznych, powlekany	WP
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, tkany z włókien sztucznych, powlekany, z wkładką uszczelniającą	WR
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, tkany z włókien sztucznych, niepowlekany, bez wkładki uszczelniającej	WN
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z folii	WS
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z kompozytu	ZS
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z kompozytu, z pojemnikiem wewnętrznym z elastycznego plastiku, do załadunku i wyładunku pod ciśnieniem	ZP
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z kompozytu, z pojemnikiem wewnętrznym z twardego plastiku, do wyładunku i opróżniania pod ciśnieniem	ZN
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z materiału, niepowlekany	WT
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z materiału, powlekany	WV
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z materiału, powlekany, z wkładką uszczelniającą	WX
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z materiału, z wkładką uszczelniającą	WW
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z metalu innego niż stal	ZV
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z naturalnego drewna	ZW
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z naturalnego drewna, z wkładką uszczelniającą	WU
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z płyty pilśniowej	ZT
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z przerobionego drewna	ZY
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z przerobionego drewna, z wkładką uszczelniającą	WZ
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z twardego plastiku	AA
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z twardego plastiku, przenośny, do wyładunku i załadunku pod ciśnieniem	ZH
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z twardego plastiku, konstrukcja stała, do załadunku i wyładunku pod ciśnieniem	ZG
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, ze sklejki	ZX
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, ze sklejki, z wkładką uszczelniającą	WY
Pojemnik drewniany	AD
Pojemnik metalowy	MR
Pojemnik na żywność (<i>foodtainer</i>)	FT
Pojemnik nieokreślony gdzie indziej, przeznaczony do transportu	CN

Pojemnik papierowy	AC
Pojemnik szklany	GR
Pojemnik w obudowie z tworzywa sztucznego	MW
Pojemnik z włókien drzewnych	AB
Pojemnik ze sztucznego tworzywa	PR
Pokrowiec/pokrywa	CV
Pręt	RD
Pręty w wiązkach/pękach	RZ
Przenośny wieszak na ubrania	RJ
Puchar/misa	CU
Pudełko	BX
Pudełko aluminiowe	4B
Pudełko do zapalek	MX
Pudełko drewniane, z naturalnego drewna, z nieprzepuszczalnymi ściankami	QQ
Pudełko drewniane, z naturalnego drewna, zwykłe	QP
Pudełko stalowe	4A
Pudełko typu CHEP (<i>Commonwealth Handling Equipment Pool</i>), eurobox	DH
Pudełko z drewna przerobionego	4F
Pudełko z elastycznego plastiku	QR
Pudełko z naturalnego drewna	4C
Pudełko z płyty pilśniowej	4G
Pudełko z twardego plastiku	QS
Pudełko z tworzywa sztucznego	4H
Pudełko ze sklejki	4D
Pudło używane do przeprowadzki (<i>liftvan</i>)	LV
Puszka cylindryczna	CX
Puszka prostokątna	CA
Puszka z uchwytem i dzióbkiem	CD
Puszka/kanister	TN
Rolka	RO
Rozpylacz	AT
Rura	PI
Rura/tuba	TU
Rury w wiązkach/pękach	PV
Sakwa/torba (<i>pouch</i>)	PO
Siatka, obręcz	RG
Siatka	NT
Siatka materiałowa	NV
Siatka ze sztucznego tworzywa	NU

Siatka, sieć (na owoce)	RT
Składana tuba	TD
Skrzynia	CS
Skrzynia do herbaty	TC
Skrzynia izotermiczna	EI
Skrzynia na ciecze	BW
Skrzynia stalowa	SS
Skrzynia wodna	SE
Skrzynia/kaseta	CF
Skrzynia/kufer	CH
Skrzynia/szkielet	SK
Skrzyniopaleta	ED
Skrzyniopaleta z drewna	EE
Skrzyniopaleta z metalu	EH
Skrzyniopaleta z tektury	EF
Skrzyniopaleta ze sztucznego tworzywa	EG
Skrzynka do ładunków masowych, drewniana	DM
Skrzynka do ładunków masowych z tektury	DK
Skrzynka do ładunków masowych z tworzywa sztucznego	DL
Skrzynka na mleko	MC
Skrzynka na owoce	FC
Skrzynka płaska (<i>shallow carte</i>)	SC
Skrzynka wielowarstwowa, drewniana	DB
Skrzynka wielowarstwowa z tektury	DC
Skrzynka wielowarstwowa ze sztucznego tworzywa	DA
Skrzynka ze sztywnych ramek	FD
Skrzynka dla zwierząt (lot)	LT
Słój	JR
Szafka	FO
Szpula (ang. <i>bobbin</i>)	BB
Szpula (<i>spool</i>)	SO
Szpula (<i>spindle</i>)	SD
Szpula, rolka	RL
Sztaba (ang. <i>bar</i>)	BR
Sztaba (<i>ingot</i>)	IN
Sztaby w wiązках/πέczkach	BZ
Sztaby w wiązках/πέκach	IŻ
Taca	PU
Taca dwuwarstwowa bez przykrycia, drewniana	DX

Taca dwuwarstwowa z tworzywa sztucznego	DS
Taca dwuwarstwowa, bez przykrycia, tekturowa	DY
Taca dwuwarstwowa, bez przykrycia, z polistyrenu	DU
Taca dwuwarstwowa, bez przykrycia, z tworzywa sztucznego	DW
Taca jednowarstwowa, bez przykrycia, drewniana	DT
Taca jednowarstwowa, bez przykrycia, tekturowa	DV
Tektura/papier tekturowy (<i>card</i>)	CM
Torebka (<i>sachet</i>)	SH
Towar masowy, gaz (przy 1 031 mbar i 15 °C)	VG
Towar masowy, gaz płynny (o nietypowej temperaturze/ciśnieniu)	VQ
Towar masowy, płynny	VL
Towar masowy, stałe, duże cząsteczki («guzki»)	VO
Towar masowy, stałe, granulowane cząsteczki («ziarno»)	VR
Towar masowy, stałe, niezanieczyszczone cząsteczki («puder»)	VY
Trumna	CJ
Tuba z wylotem	TV
Tuby w wiązках/pękach	TZ
Tuleja	SY
Uzgodniono wspólnie	ZZ
Waliza	SU
Wiadro	PL
Wiadro (<i>bucket</i>)	BJ
Wiązka (<i>bunch</i>)	BH
Wiązka (<i>truss</i>)	TS
Wiązka/sztuka (<i>bolt</i>)	BT
Wieszak ramowy (<i>rack</i>)	RK
Worek (<i>sack</i>)	SA
Worek do ładunków masowych (<i>big bag</i>)	43
Worek foliowy	XD
Worek papierowy	5M
Worek papierowy, wielościenne	XJ
Worek papierowy, wielościenne, wodoodporny	XK
Worek tkany z włókien sztucznych, nieprzepuszczalny	XB
Worek tkany z włókien sztucznych	5H
Worek tkany z włókien sztucznych, bez wewnętrznego powleczenia, bez podszewki	XA
Worek tkany z włókien sztucznych, wodoodporny	XC
Worek wielościenne (<i>multiwall sack</i>)	MS
Worek wielowarstwowy	MB

Worek z materiału	5L
Worek z materiału nieprzepuszczalnego	XG
Worek z materiału, bez wewnętrznego powleczenia, bez podszewki	XF
Worek z materiału, wodoodporny	XH
Worek ze sztucznego tworzywa	EC
Worek, duży	ZB
Worek, torba elastyczna	FX
Wór jutowy	JT
Wór/torba (<i>bag</i>)	BG
Zagroda do transportu (<i>pen</i>)	PF
Zbiornik/cysterna cylindryczna	TY
Zbiornik/cysterna prostokątna	TK
Zestaw (<i>set</i>)	SX
Zestaw pudełek wchodzących jedno w drugie	NS
Zwój	CL'

6. KOD DLA POPRZEDNIEGO DOKUMENTU

Stosuje się następujące kody:

- T2 = Zgłoszenie tranzytowe dotyczące procedury wspólnego tranzytu dla towarów wspólnotowych.
- T2F = Zgłoszenie tranzytowe dotyczące procedury wspólnego tranzytu dla towarów wspólnotowych wywożonych z/albo wwożonych do części obszaru celnego Wspólnoty, w którym nie obowiązują wspólnotowe zasady dotyczące podatku od wartości dodanej VAT.
- T2CIM = Towary o statusie wspólnotowym przewożone na podstawie listu przewozowego CIM lub wykazu zdawczego TR.
- T2TIR = Towary o statusie wspólnotowym przewożone na podstawie karnetu TIR.
- T2ATA = Towary o statusie wspólnotowym przewożone na podstawie karnetu ATA.
- T2L = Jednolity dokument administracyjny potwierdzający wspólnotowy status towarów.
- T2LF = Jednolity dokument administracyjny potwierdzający wspólnotowy status towarów przewożonych między tymi częściami terytorium celnego Wspólnoty, w jednej z których obowiązują zasady wspólnotowe dotyczące podatku od wartości dodanej, a w drugiej te zasady nie obowiązują.
- T1 = Zgłoszenie tranzytowe dotyczące procedury wspólnego tranzytu dla towarów niewspólnotowych.
- *... =
- * Każdy inny poprzedni dokument (an..5).

7. KODY PRZEDSTAWIANYCH DOKUMENTÓW/ŚWIADECTW

(Kody numeryczne pochodzące z Katalogu ONZ 1997b dla elektronicznej wymiany danych dla administracji, handlu i transportu: Wykaz kodów dla elementów danych 1001, »Kodowana nazwa dokumentu/komunikatu«)

Certyfikat zgodności	2
Atest jakości	3
Świadectwo przewozowe A.TR.1	18
Wykaz kontenerów	235
Wykaz opakowań	271
Faktura <i>pro forma</i>	325

Faktura handlowa	380
Spedytorski list przewozowy	703
Konosament kapitański	704
Konosament	705
Konosament spedytorski	714
List przewozowy CIM (kolej)	720
List drogowy SMGS	722
Drogowy list przewozowy	730
Lotniczy list przewozowy	740
Kapitański lotniczy list przewozowy	741
Kwit wysyłkowy (paczki pocztowe)	750
Dokument transportu kombinowanego (nazwa ogólna)	760
Manifest cargo	785
Ceduła przewozowa	787
Wzór zgłoszenia tranzytowego T	820
Wzór zgłoszenia tranzytowego T1	821
Wzór zgłoszenia tranzytowego T2	822
Dokument kontrolny T5	823
Wzór dokumentu T2L	825
Zgłoszenie towaru do wywozu	830
Świadectwo fitosanitarne	851
Świadectwo sanitarne	852
Świadectwo weterynaryjne	853
Świadectwo pochodzenia (nazwa ogólna)	861
Deklaracja pochodzenia	862
Preferencyjne świadectwo pochodzenia	864
Świadectwo pochodzenia w formie GSP	865
Pozwolenie na przywóz	911
Zgłoszenie cargo (przywóz)	933
Pozwolenie w ramach embarga	941
Formularz TIF	951
Karnet TIR	952
Świadectwo pochodzenia EUR.1	954
Karnet ATA	955
Pozostałe	zzz

8. KODY ŚRODKÓW TRANSPORTU, POCZTY I INNYCH FORM PRZESYŁEK

A. Kod jednocyfrowy (obowiązkowy).

B. Kod dwucyfrowy (druga cyfra fakultatywna dla Umawiających się Stron).

A	B	Nazwa
1	10	Transport morski
	12	Wagon kolejowy na statku morskim
	16	Pojazd drogowy z silnikiem na statku morskim
	17	Przyczepa lub naczepa na statku morskim
	18	Statek żegluga śródlądowej na statku morskim
2	20	Transport kolejowy
	23	Pojazd drogowy na wagonie kolejowym
3	30	Transport drogowy
4	40	Transport lotniczy
5	50	Przesyłki pocztowe
7	70	Zainstalowane na stałe urządzenia przesyłowe
8	80	Żegluga śródlądowa
9	90	Własny napęd

9. DODATKOWA INFORMACJA/SPECJALNE OZNACZENIA KODOWE

Stosuje się następujące kody:

DG0 = Wywóz z kraju EFTA podlegający ograniczeniom lub wywóz z WE podlegający ograniczeniom.

DG1 = Wywóz z kraju EFTA podlegający cłu lub wywóz z WE podlegający cłu.

DG2 = Wywóz.

Dodatkowe specjalne oznaczenia kodowe można również określić na szczeblu krajowym.

10. KODY DLA POSZCZEGÓLNYCH RODZAJÓW GWARANCJI

Obowiązujące kody podane zostały poniżej:

Sytuacja	Kod	Inne informacje
Zwolnienie z obowiązku złożenia gwarancji (art. 53 załącznika I)	0	— Numer poświadczenia zwolnienia z obowiązku składania gwarancji
Gwarancja generalna	1	— Numer poświadczenia gwarancji generalnej — Urząd składania gwarancji
Gwarancja pojedyncza składana przez gwaranta	2	— Numer zobowiązania gwarancyjnego — Urząd składania gwarancji
Gwarancja pojedyncza składana w gotówce	3	
Gwarancja pojedyncza w formie karnetów	4	— Numer karnetu gwarancji pojedynczej
Zwolnienie z obowiązku złożenia gwarancji (art. 11 załącznika I)	6	
Zwolnienie z obowiązku złożenia gwarancji na podstawie zezwolenia (art. 10 ust. 2 lit. a) Konwencji)	A	
Zwolnienie z obowiązku złożenia gwarancji dla odcinka pomiędzy urzędem wyjścia a urzędem tranzytowym (art. 10 ust. 2 lit. b) Konwencji)	7	
Gwarancja pojedyncza typu określonego w pkt 3 dodatku IV do załącznika I	9	— Numer zobowiązania gwarancyjnego — Urząd składania gwarancji

Kody krajów

Stosuje się kody mające zastosowanie dla pola 51.

11. NUMER REFERENCYJNY URZĘDU CELNEGO (COR)

Pole	Zawartość	Rodzaj pola	Przykład
1	Identyfikator kraju, któremu podlega urząd celny (zob. CNT)	Alfabetyczne 2	IT
2	Krajowy numer urzędu celnego	Alfanumeryczne 6	0830AB

Pole 1 wypełnia się jak podano powyżej.

Pole 2 wypełnia się dowolnie, wpisując składający się z sześciu znaków kod alfanumeryczny. Te sześć znaków pozwala administracjom krajowym określić hierarchię pomiędzy poszczególnymi urządami celnymi, jeśli zachodzi taka potrzeba.

Urzędy przeznaczenia znajdują się w wykazie urzędów właściwych dla operacji wspólnego tranzytu (COL na stronie internetowej Europa).

DODATEK A3

WZÓR TRANZYTOWEGO DOKUMENTU TOWARZYSZĄCEGO

A	2 Nadawca/Eksporter		Nr	1 PROCEDURA		MRN
	3 Formularze					
	5 Pozycje	6 Liczba opakowań				
A	8 Odbiorca		Nr	Egzemplarz zwrotny odesłać do urzędu w:		
	15 Kraj wysyłki/wywozu			17 Kraj przeznaczenia		
A	18 Znaki i przynależność państwowa środka transportu przy wyjściu			56 Inne zdarzenia podczas transportu Opis faktów i podjęte środki		G POŚWIADCZENIE WŁAŚCIWYCH ORGANÓW
31 Opakowania i opis towarów	Znaki i numery – Nr(-y) kontenera(-ów) – Liczba i rodzaj			32 Pozycja Nr	33 Kod towarowy	
						35 Masa brutto (kg) 38 Masa netto (kg)
44 Dodatkowe informacje/ Załączone dokumenty, świadczenia i pozwolenia				40 Deklaracja skrócona/Poprzedni dokument		
55 Przeladunek	Miejsce i kraj:			Miejsce i kraj:		
	Tożsam. i przynależn. państw. środka transportu:			Tożsam. i przynależn. państw. środka transp.:		
F POŚW. WŁAŚ- CIWYCH ORGANÓW	Kont. ☐ (1) Tożsamość nowego kontenera:			Kont. ☐ (1) Tożsamość nowego kontenera:		
	(1) Jeśli TAK, wpisać 1, jeśli NIE, wpisać 0.			(1) Jeśli TAK, wpisać 1, jeśli NIE, wpisać 0.		
	Nowe zamknięcia: liczba: znaki: Pieczęć:			Nowe zamknięcia : ilość: znaki: Pieczęć:		
	Podpis: ☐ Informacje już ujęte w systemie			Podpis: ☐ Informacje już ujęte w systemie		
51 Przewidywane urzędy tranzytowe (i kraj)	50 Główny zobowiązany		Nr	C URZĄD WYJŚCIA		
52 Gwarancja nieważna na				Kod	53 Urząd przeznaczenia (i kraj)	
D KONTROLA PRZEZ URZĄD WYJŚCIA	Wynik:		I KONTROLA PRZEZ URZĄD PRZEZNACZENIA		Egzemplarz zwrotny	
	Nalożone zamknięcia: ilość:		Dzień przybycia:		przekazano w dniu:	
znaki:		Kontrola zamknięć:		Numer:		
Termin (ostatni dzień):		Uwagi:		Podpis:		
				Pieczęć		

DODATEK A4

**UWAGI WYJAŚNIAJĄCE I INFORMACJE (DANE) ZAWARTE W TRANZYTOWYM DOKUMENCIE
TOWARZYSZĄCYM**

Uwagi wyjaśniające dotyczące wypełniania tranzytowego dokumentu towarzyszącego

Zezwala się na użycie zielonego papieru dla tranzytowego dokumentu towarzyszącego.

Tranzytowy dokument towarzyszący drukowany jest na podstawie danych dostarczonych w zgłoszeniu tranzytowym i, o ile zaistnieje taka potrzeba, zmienionych przez głównego zobowiązanego i/lub zweryfikowanych przez urząd celny wyjścia oraz uzupełnionych o:

1. MRN (numer ewidencyjny procedury tranzytowej)

Informacja jest podana alfanumerycznie w postaci 18 cyfr o następującym wzorcu:

Pole	Zawartość	Rodzaj pola	Przykład
1	Dwie ostatnie cyfry roku formalnego przyjęcia procedury tranzytowej (YY)	Numeryczne 2	97
2	Określenie kraju, w którym rozpoczęła się procedura tranzytowa (kod kraju ISO alpha 2)	Alfabetyczne 2	IT
3	Unikalny identyfikator procedury tranzytowej dla danego roku i kraju	Alfanumeryczne 13	9876AB8890123
4	Znak kontrolny	Alfanumeryczne 1	5

Pola 1 i 2 wypełnia się, jak podano powyżej.

W polu 3 należy podać identyfikator operacji tranzytowej. Sposób wypełniania pola zależy od administracji krajowych, ale każda procedura tranzytowa realizowana w ciągu jednego roku w określonym kraju musi być oznaczona jednym numerem. Administracje krajowe, które chcą wprowadzić numer właściwych organów do MRN, mogą wykorzystać nie więcej niż sześć pierwszych znaków.

W polu 4 należy podać wartość znaku kontrolnego dla pełnego MRN. Pole to umożliwia wykrycie błędu przy wprowadzaniu pełnego numeru MRN.

MRN jest również drukowane jako kod paskowy z wykorzystaniem normy »Kodu 128« i zestawu znaku »B«.

2. Pole 3:

- w pierwszej części pola: numer seryjny arkusza wydruku,
- w drugiej części pola: ogólna liczba arkuszy wydruku (włącznie z listami towarowymi),
- nie musi być wykorzystywane w przypadku, gdy występuje tylko jedna pozycja.

3. W miejscu znajdującym się po prawej stronie pola 8:

nazwa i adres urzędu celnego, do którego należy zwrócić kartę tranzytowego dokumentu towarzyszącego, w przypadku gdy stosowana jest procedura awaryjna.

4. W polu C:

- nazwa urzędu wyjścia,
- numer urzędu wyjścia,
- data przyjęcia zgłoszenia tranzytowego,
- nazwa i numer pozwolenia upoważnionego nadawcy (jeżeli występuje).

5. W polu D:

- wyniki kontroli,
- nałożone plomby celne lub adnotacja identyfikująca »Zwolnienie – 99201«,
- wskazanie »Wiążąca trasa«, jeżeli występuje.

Tranzytowy dokument towarzyszący nie może być zmieniany, nie mogą być na nim umieszczane dodatkowe informacje albo dokonywane skreślenia, chyba że niniejsza konwencja stanowi inaczej.

6. Formalności podczas transportu

Pomiędzy czasem, w którym towar opuszcza urząd wyjścia, a czasem, kiedy przybywa on do urzędu przeznaczenia, może zaistnieć konieczność uzupełnienia niektórych danych w tranzytowym dokumencie towarzyszącym towarom. Dane te dotyczą operacji transportowych i mają być podane na dokumencie w toku operacji przez przewoźnika odpowiedzialnego za środek transportu, na który towar jest bezpośrednio ładowany. Dane mogą być dodane w sposób czytelny odrębnie: w tym przypadku formularz należy wypełnić atramentem dużymi literami.

Przewoźnik nie może dokonywać przeładunku towaru bez uprzedniego pozwolenia właściwych organów kraju, na którego terytorium ma być dokonany przeładunek.

W przypadku gdy organy te uznają, że operacja wspólnego tranzytu może być kontynuowana w normalnym trybie, i po ewentualnym podjęciu odpowiednich działań, poświadczają one tranzytowe dokumenty towarzyszące.

Właściwe organy urzędu tranzytowego lub urzędu przeznaczenia, w zależności od przypadku, muszą wprowadzić do systemu dodatkowe dane naniesione na tranzytowy dokument towarzyszący. Dane te mogą także zostać wprowadzone przez upoważnionego odbiorcę.

Dane te dotyczą następujących pól:

- Przeładunek: stosować pole 55.

Pole 55: Przeładunki

W pierwszych trzech wierszach tego pola przewoźnik ma wpisać w czasie omawianej operacji towar przeładowywany z jednego środka transportu na drugi lub z jednego kontenera do drugiego.

W przypadku gdy towary umieszczone są w kontenerach przewożonych za pomocą pojazdów drogowych, Umawiające się Strony mogą zezwolić, by główny zobowiązany pozostawił pole 18 puste, jeśli sytuacja logistyczna w punkcie wyjścia nie pozwala w chwili tworzenia zgłoszenia tranzytowego na dostarczenie znaków i przynależności państwowej środka transportu, a także w przypadku, gdy Umawiające się Strony mogą zapewnić, aby odpowiednia informacja na temat środka transportu została w późniejszym terminie wprowadzona do pola 55.

- Inne zdarzenia – stosować pole 56.

Pole 56: Inne zdarzenia podczas przewozu.

Pole ma być wypełnione zgodnie z istniejącymi zobowiązaniami w ramach procedury tranzytu.

Dodatkowo, gdy towar został załadowany na naczepę i w czasie podróży zmieniany jest tylko ciągnik (bez operowania lub przeładunku towaru), w tym polu należy wpisać numer rejestracyjny i kraj pochodzenia nowego ciągnika. W takich przypadkach poświadczenie przez właściwe organy nie jest konieczne.

DODATEK A6

UWAGI WYJAŚNIAJĄCE I DANE SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE WYKAZU POZYCJI

Jeżeli przedmiotem procedury jest więcej niż jedna pozycja, karta A wykazu pozycji jest zawsze drukowana w systemie komputerowym i dołączana do karty towarzyszącego dokumentu tranzytowego.

Pola wykazu pozycji mogą zostać pionowo rozszerzone.

Dane szczegółowe drukuje się w sposób następujący:

1. W polu identyfikacyjnym (w lewym górnym rogu):
 - a) wykaz pozycji;
 - b) numer seryjny aktualnej karty i całkowita liczba kart łącznie z tranzytowym dokumentem towarzyszącym.
 2. Urz. Wyj. – nazwa urzędu wyjścia.
 3. Data – data przyjęcia zgłoszenia tranzytowego.
 4. MRN – numer ewidencyjny procedury tranzytowej określony w dodatku A4.
 5. Dane szczegółowe w różnych polach na poziomie »Pozycja towarowa« muszą być drukowane w następujący sposób:
 - a) Pozycja nr – numer seryjny danej pozycji;
 - b) Procedura – jeżeli status towarów objętych całym zgłoszeniem jest jednolity, nie stosuje się tego pola;
 - c) w przypadku przesyłki mieszanej drukuje się rzeczywisty status T1, T2 lub T2F.
-

DODATEK B1

KODY, KTÓRE MAJĄ BYĆ STOSOWANE W FORMULARZACH SŁUŻĄCYCH DO SPORZĄDZENIA ZGŁOSZENIA TRANZYTOWEGO**A. Informacje dotyczące poszczególnych pól**

Pole 19: Kontener

Stosuje się następujące kody:

0: towar nieprzewożony w kontenerach;

1: towar przewożony w kontenerach.

Pole 27: Miejsce załadunku/wyładunku

Kody do ustalenia przez Umawiające się Strony.

Pole 33: Kod towaru

Pierwsza część pola

Wprowadzić kod dotyczący towarów, składający się z przynajmniej sześciu cyfr Zharmonizowanego Systemu Oznaczenia i Kodowania Towarów. Niemniej jednak we Wspólnocie należy wpisać osiem cyfr Nomenklatury Scalonej, jeżeli prawodawstwo wspólnotowe tego wymaga.

Pozostałe części pola

Należy wypełniać stosując inne specjalne kody Umawiających się Stron (dane powinny zaczynać się bezpośrednio po pierwszej części pola).

Pole 51: Przewidziane urzędy tranzytowe

Oznaczenie krajów

Kod kraju składa się z kodu ISO alpha-2 kraje (ISO 3166).

Stosuje się następującą listę kodów:

Belgia	BE
Bułgaria	BG
Republika Czeska	CZ
Dania	DK
Niemcy	DE
Estonia	EE
Grecja	GR
Hiszpania	ES
Francja	FR
Irlandia	IE
Włochy	IT
Cypr	CY
Łotwa	LV
Litwa	LT
Węgry	HU
Luksemburg	LU
Malta	MT
Niderlandy	NL
Austria	AT
Polska	PL
Portugalia	PT
Rumunia	RO
Słowenia	SI
Słowacja	SK
Finlandia	FI
Szwecja	SE
Zjednoczone Królestwo	GB
Islandia	IS
Norwegia	NO
Szwajcaria	CH

Pole 53: Urząd przeznaczenia (i kraj)

Stosuje się kody określone dla pola 51.

B. Kod odniesień językowych

Zob. dodatek B6, tytuł III.

DODATEK B2

UWAGI WYJAŚNIAJĄCE DOTYCZĄCE STOSOWANIA FORMULARZY UŻYWANYCH DO SPORZĄDZENIA DOKUMENTU POTWIERDZAJĄCEGO WSPÓLNOTOWY STATUS TOWARÓW**A. Postanowienia ogólne**

1. Jeżeli zgodnie z Konwencją wymagane jest potwierdzenie wspólnotowego statusu, stosuje się formularz zgodny z arkuszem 4 wzoru określonego w dodatku 1 załącznika I konwencji SAD lub arkusz 4/5 wzoru określonego w dodatku 2 załącznika I konwencji SAD. Formularz ten jest uzupełniony, w razie potrzeby, jednym lub kilkoma formularzami zgodnymi z arkuszem 4 lub arkuszem 4/5 wzorów znajdujących się odpowiednio w dodatkach 3 i 4 załącznika I konwencji SAD.
2. Wyłącznie pola wskazane na górze formularza w rubryce »Uwaga« powinny być wypełnione przez zainteresowaną osobę.
3. Formularz musi być wypełniony przy użyciu maszyny do pisania, procesu mechaniczno-graficznego lub podobnego, lub odręcznie – w sposób czytelny; w tym ostatnim przypadku formularz należy wypełnić atramentem i drukowanymi literami.
4. Formularze nie mogą nosić żadnych śladów wycierania ani dopisków. Zmiany wprowadza się, skreślając nieprawidłowe dane i, w odpowiednim przypadku, dodając wymagane dane. Każda taka zmiana musi być potwierdzona przez osobę wprowadzającą zmiany i poświadczona przez właściwe organy. Właściwe organy mogą, w miarę potrzeby, wymagać złożenia nowego zgłoszenia.
5. Wszelkie niewykorzystane miejsca w polach do wypełnienia przez zgłaszającego muszą być przekreślone, tak aby nie można było dokonać żadnych dalszych wpisów.

B. Dane dotyczące poszczególnych pól

Pole 1: Zgłoszenie

W trzecim podpodziale nanieść, w zależności od sytuacji, symbol »T2L« lub »T2LF«.

W przypadku użycia formularzy uzupełniających trzeci podpodział pola 1 użytego formularza lub formularzy musi zostać uzupełniony, w zależności od sytuacji, symbolem »T2La« lub »T2LFa«.

Pole 2: Nadawca/Eksporter

To pole Umawiające się Strony wypełniają fakultatywnie. Wpisać imię i nazwisko lub pełną nazwę i adres zainteresowanego. Jeżeli chodzi o numer identyfikacyjny, to adnotacja może być uzupełniona przez zainteresowane kraje (numer identyfikacyjny przyznany zainteresowanemu przez właściwe organy do celów podatkowych, statystycznych lub innych). W przypadku przesyłek zbiorczych Umawiające się Strony mogą postanowić, by w to pole wpisywano poniższą adnotację, a do zgłoszenia dołączona była lista nadawców:

— Różne – 99211.

Pole 3: Formularze

Wpisać numer seryjny formularza w odniesieniu do łącznej liczby stosowanych formularzy

Na przykład, jeżeli przedkładane są: jeden formularz i dwa formularze uzupełniające, formularz należy oznaczyć numerem 1/3, pierwszy formularz uzupełniający numerem 2/3, a drugi formularz uzupełniający numerem 3/3.

Pole 4: Listy towarowe

Wpisać liczbę dołączonych list towarowych.

Pole 5: Pozycje

Wpisać całkowitą ilość pozycji podaną w dokumencie T2L.

Pole 14: Zgłaszający/przedstawiciel

Wpisać imię i nazwisko lub pełną nazwę i adres zainteresowanego zgodnie z obowiązującymi postanowieniami. Jeżeli zgłaszający i nadawca podany w polu 2 to ta sama osoba, wpisać następującą adnotację:

— Nadawca – 99213.

Jeśli chodzi o numer identyfikacyjny, adnotacja może być wypełniona przez zainteresowane kraje (numer identyfikacyjny przyznany zainteresowanej osobie przez właściwe organy do celów podatkowych, statystycznych lub innych).

Pole 31: Opakowania i opis towaru – znaki i numery – numer kontenera

Wpisać znaki, numery, ilość i rodzaj opakowań lub, w przypadku towarów nieopakowanych, liczbę tych towarów objętych zgłoszeniem, lub następującą adnotację:

— Luzem – 99212.

Podać normalny opis handlowy wyrażony za pomocą wystarczająco precyzyjnych określeń, aby umożliwić ich identyfikację i klasyfikację. Kiedy pole 33 »Kod towaru« musi zostać wypełnione, opis ten musi być na tyle klarowny, żeby umożliwić klasyfikację towarów. To pole musi także zawierać dane szczegółowe wymagane przez wszelkie szczególne postanowienia (podatek akcyzowy itp.). Jeżeli używane są kontenery, znaki identyfikacyjne kontenerów powinny również znaleźć się w tym polu.

Pole 32: Numer pozycji

Wpisać numer seryjny określonej pozycji w stosunku do łącznej liczby pozycji zgłoszonych na dokumencie T2L oraz w stosowanych formularzach uzupełniających lub dołączonych listach towarowych, zgodnie z określeniem w uwadze do pola 5.

Jeżeli dokument T2L dotyczy nie więcej niż jednej pozycji, Umawiające się Strony mogą zrezygnować z wymogu wypełniania tego pola, pod warunkiem że w polu 5 zostanie wpisana cyfra 1.

Pole 33: Kod towaru

To pole musi być wypełnione na dokumentach T2L, sporządzonych w kraju EFTA, wyłącznie w przypadku, gdy zgłoszenie tranzytowe lub poprzedni dokument zawiera wskazanie kodu towarowego.

Pole 35: Masa brutto

Wpisać wyrażoną w kilogramach masę brutto towarów opisanych w odpowiednim polu 31. Masa brutto stanowi zagregowaną masę towarów z całkowitym opakowaniem, z wyjątkiem kontenerów lub innego materiału transportowego.

Jeżeli dokument T2L obejmuje kilka rodzajów towarów, należy podać jedynie całkowitą masę brutto w pierwszym polu 35, a pozostałe pola 35 pozostawić puste.

Pole 38: Masa netto

Pole to musi być wypełnione na zgłoszeniu T2 sporządzonym w kraju EFTA, wyłącznie gdy zgłoszenie tranzytowe lub poprzedni dokument zawiera wskazanie masy netto. Wpisać wyrażoną w kilogramach masę netto towarów opisanych w odpowiednim polu 31. Masę netto stanowi masa towaru bez jakiegokolwiek opakowania.

Pole 40: Deklaracja skrócona/poprzedni dokument

Podać rodzaj, numer, datę i urząd wydania zgłoszenia lub poprzedniego dokumentu, na podstawie którego sporządzono T2L.

Pole 44: Dodatkowe informacje, załączone dokumenty, świadectwa i pozwolenia

To pole należy wypełnić w krajach EFTA, wyłącznie jeżeli zgłoszenie tranzytowe lub poprzedni dokument zawiera w tym polu dane szczegółowe; dane te muszą być skopiowane w dokumencie T2L.

Pole 54: Miejsce i data, podpis i nazwisko zgłaszającego lub jego przedstawiciela

Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych, odnoszących się do użycia systemu skomputeryzowanego, oryginał odręcznego podpisu zainteresowanej osoby należy złożyć na dokumencie T2L, z następującym po nim imieniem i nazwiskiem tej osoby. W przypadku gdy osoba ta jest osobą prawną, sygnatariusz powinien podać swoje stanowisko w firmie po złożeniu podpisu i opatrzeniu go imieniem i nazwiskiem.

C. Kod odniesień językowych

Zob. dodatek B6, tytuł III.

DODATEK B3

**KODY, KTÓRE NALEŻY STOSOWAĆ W FORMULARZACH UŻYWANYCH DO SPORZĄDZENIA
DOKUMENTU POTWIERDZAJĄCEGO WSPÓLNOTOWY STATUS TOWARÓW****A. Informacje dotyczące poszczególnych pól**

Pole 33: Kod towaru

Pierwsza część pola

Należy podać kod towarów składający się z przynajmniej sześciu cyfr Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów. Jednakże we Wspólnocie, jeżeli wymagają tego przepisy wspólnotowe, należy podawać osiem cyfr Nomenklatury Scalonej.

Pozostałe części pola

Należy wypełniać, w razie potrzeby, stosując inne specjalne kody Umawiających się Stron (dane powinny zaczynać się bezpośrednio po pierwszej części pola).

B. Kod odniesień językowych

Zob. dodatek B6, tytuł III.

DODATEK B4

LISTA TOWAROWA

Numer	Znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań, opis towarów	Kraj wysyłki/wywozu	Masa	Wpisy urzędowe

(Podpis)

DODATEK B5

UWAGI WYJAŚNIAJĄCE DOTYCZĄCE LIST TOWAROWYCH

TYTUŁ I

UWAGI OGÓLNE

1. Definicja

Lista towarowa określona w art. 7 załącznika III to dokument posiadający cechy charakterystyczne opisane w niniejszym dodatku.

2. Formularz listy towarowej

2.1. Jako listę towarową można wykorzystywać tylko pierwszą stronę formularza.

2.2. Cechy szczególne listy towarowej

- a) nagłówek »Lista towarowa«;
- b) ramka o wymiarach 70 × 55 milimetrów podzielona na część górną o wymiarach 70 × 15 milimetrów i część dolną o wymiarach 70 × 40 milimetrów;
- c) w podanej poniżej kolejności następująco zatytułowane kolumny:
 - numer seryjny,
 - znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań, opis towarów,
 - kraj wysyłki/wywozu,
 - masa brutto w kilogramach,
 - wpisy urzędowe.

Użytkownicy mogą dostosować szerokość kolumny do swoich potrzeb. Jednakże szerokość kolumny zatytułowana »Wpisy urzędowe« nie może mieć mniej niż 30 milimetrów. Użytkownicy mogą ponadto dowolnie wykorzystać miejsca inne niż określone w lit. a), b) i c).

2.3. Bezpośrednio pod ostatnim wpisem należy poprowadzić poziomą linię, a niewykorzystaną powierzchnię należy tak przekreślić, aby uniemożliwić późniejsze uzupełnienia.

TYTUŁ II

UWAGI DO POSZCZEGÓLNYCH POZYCJI

1. Pole

1.1. Część górna

Jeżeli lista towarowa jest załączona do zgłoszenia tranzytowego, główny zobowiązany musi umieścić w górnej części pola »T1«, »T2« lub »T2F«.

Jeżeli lista towarowa jest załączona do dokumentu T2L, osoba zainteresowana musi umieścić w górnej części pola »T2L«, lub »T2LF«.

1.2. Część dolna

W tej części pola umieszcza się dane szczegółowe wymienione w tytule III ust. 4.

2. Kolumny

2.1. Numer seryjny

Przed każdą pozycją podaną na liście towarowej musi być umieszczony numer seryjny.

2.2. Znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań; opis towarów

Jeżeli lista towarowa jest załączona do zgłoszenia tranzytowego, musi ona zawierać dane szczegółowe zgodnie z dodatkami B1 i B6 do niniejszego załącznika. Muszą się w niej znaleźć umieszczone dane z pola 31 »Opakowania i opis towarów«, pola 44 »Dodatkowe informacje, przedstawione dokumenty, świadectwa i pozwolenia« oraz – w miarę potrzeb – pola 33 »Kod towarowy« i pola 38 »Masa netto« zgłoszenia tranzytowego.

Jeżeli lista towarowa dołączona jest do dokumentu T2L, wymagane dane szczegółowe należy podać zgodnie z dodatkami B2 i B3 do niniejszego załącznika.

2.3. Kraj wysyłki/wywozu

Wpisać nazwę kraju, z którego wysyłane lub wywożone są towary.

2.4. Masa brutto (kg)

Wpisać informacje umieszczone w polu 35 dokumentu SAD (zob. dodatki B2 i B6 do niniejszego załącznika).

TYTUŁ III

STOSOWANIE LIST TOWAROWYCH

1. Do zgłoszenia tranzytowego nie mogą być jednocześnie załączone jedna lub więcej list towarowych i jeden lub więcej formularzy uzupełniających.
2. W przypadku użycia listy towarowej przekreśla się pole 15 »Kraj wysyłki/wywozu«, pole 32 »Numer pozycji«, pole 33 »Kod towarowy«, pole 35 »Masa brutto (kg)«, pole 38 »Masa netto (kg)« i, w miarę potrzeb, pole 44 »Dodatkowe informacje, przedstawione dokumenty, świadectwa i pozwolenia« formularza zgłoszenia tranzytowego, a w polu 31 »Opakowania i opis towarów« nie wolno wprowadzać znaków, numerów, ilości i rodzaju opakowań lub opisu towarów. W polu 31 »Opakowania i opis towaru« stosowanego formularza zgłoszenia tranzytowego należy podać numer seryjny i symbol poszczególnych list towarowych.
3. Listę towarową należy przedstawić w takiej samej liczbie egzemplarzy jak formularz, którego ona dotyczy.
4. Przy rejestracji zgłoszenia tranzytowego lista towarowa musi otrzymać ten sam numer co formularz, do którego się odnosi. Numer taki zostaje umieszczony z wykorzystaniem stempla z nazwą urzędu wyjścia lub też odręcznie. W tym drugim przypadku musi to być potwierdzone pieczęcią urzędową urzędu wyjścia.
Podpis urzędnika urzędu wyjścia na formularzach nie jest obowiązkowy.
5. Jeżeli do tego samego formularza, stosowanego do celów procedury »T1« lub »T2«, jest załączonych kilka list towarowych, to muszą być one oznaczone numerem serii, który nadaje główny zobowiązany, a numer załączonych list towarowych należy podać w polu 4 »Listy towarowe« wspomnianego formularza.
6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się *mutatis mutandis*, jeżeli lista towarowa dołączona jest do dokumentu T2L.

DODATEK B6

UWAGI WYJAŚNIAJĄCE DOTYCZĄCE FORMULARZY STOSOWANYCH DO SPORZĄDZENIA ZGŁOSZENIA TRANZYTOWEGO

TYTUŁ I

UWAGI OGÓLNE**Opis ogólny**

W ramach stosowania art. 22 załącznika I formularz określony w dodatku 1 do załącznika I konwencji SAD musi być używany w celu objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową, zgodnie z konwencją SAD, załącznik II dodatek 3 tytuł I.

W przypadku kiedy przepisy wymagają sporządzenia dodatkowych kopii kart zgłoszenia tranzytowego (w szczególności zgodnie z art. 12 ust.1 niniejszej Konwencji lub art. 37 ust. 4 załącznika I), główny zobowiązany może – w razie potrzeby – użyć w tym celu dodatkowych kart lub fotokopii tych kart.

Te dodatkowe karty lub fotokopie kart muszą być podpisane przez głównego zobowiązanego, przedstawione właściwym organom i poświadczone przez te ostatnie na tych samych warunkach co jednolity dokument. Nie naruszając specjalnych środków przewidzianych przez przepisy, zidentyfikowane są jako »kopie« i przyjęte przez właściwe organy na tych samych zasadach co dokumenty oryginalne, pod warunkiem że dane organy uznają ich jakość oraz czytelność za zadowalającą.

TYTUŁ II

DANE DO WPISANIA W POSZCZEGÓLNE POLA**I. Formalności w kraju wyjścia**

Pole 1: Zgłoszenie

W trzeciej części pola wpisuje się następujące dane:

- 1) jeżeli towary przewożone są w procedurze »T2«: T2 lub T2F;
- 2) jeżeli towary przewożone są w procedurze »T1«: T1;
- 3) przesyłki określone w art. 24 załącznika I: T.

W tym wypadku należy przekreślić puste miejsce pozostałe po wpisaniu symbolu T.

Pole 2: Nadawca/Eksporter

To pole nie jest obowiązkowe dla Umawiających się Stron.

Podać pełne imię i nazwisko, lub nazwę, oraz pełny adres zainteresowanego. Umawiające się Strony mogą dodać uwagi dotyczące numeru identyfikacyjnego (numer identyfikacyjny przydzielony zainteresowanej osobie przez właściwe organy do celów podatkowych, statystycznych lub innych).

W przypadku przesyłek łączonych Umawiające się Strony mogą ustalić, że następująca adnotacja zostanie wpisana w to pole, a wykaz nadawców zostanie dołączony do zgłoszenia tranzytowego:

— Różne – 99211.

Pole 3: Formularze

Wpisać ilość podzestawów w odniesieniu do ogólnej ilości zastosowanych formularzy i formularzy uzupełniających. Na przykład: jeżeli przedstawiany jest jeden formularz i dwa formularze uzupełniające, wpisać »1/3« na formularzu, »2/3« na pierwszym formularzu uzupełniającym, a »3/3« na drugim formularzu uzupełniającym.

Jeżeli przesyłka składa się tylko z jednej pozycji (należy wypełnić tylko jedno pole »Opis towaru«) i nic nie wpisywać w polu 3, lecz w polu 5 wpisać cyfrę 1.

Jeżeli zgłoszenie zostało sporządzone z dwóch zestawów czterech egzemplarzy zamiast z jednego zestawu ośmiu egzemplarzy, takie dwa zestawy będą traktowane jako jeden.

Pole 4: Liczba list towarowych

Wpisać cyframi liczbę wszystkich załączonych list towarowych, ewentualnie dołączonych, lub listy opisowe handlowe, dopuszczone przez właściwe organy.

Pole 5: Pozycje

Wpisać całkowitą ilość pozycji zaznaczoną w zgłoszeniu tranzytowym.

Pole 6: Liczba opakowań

To pole jest fakultatywne dla Umawiających się Stron. Podać liczbę opakowań wchodzących w skład danej przesyłki.

Pole 8: Odbiorca

Podać pełne imię i nazwisko (nazwę) oraz pełny adres osoby (osób) lub przedsiębiorstwa (przedsiębiorstw), którym mają zostać dostarczone towary. W przypadku przesyłek łączonych Umawiające się Strony mogą ustalić, że dane znajdujące się pod polem 2 zostaną wpisane w to pole, a wykaz odbiorców zostanie dołączony do zgłoszenia tranzytowego.

Umawiające się Strony mogą pozwolić na niewypełnienie tego pola w przypadku, gdy odbiorca ma swoją siedzibę poza obszarem Umawiających się Stron.

Na tym etapie nie jest obowiązkowe podawanie numeru identyfikacyjnego.

Pole 15: Kraj wysyłki/wywozu

Pole 15a

Podać nazwę kraju, z którego wysyłane/wywożone są towary.

Pole 17: Kraj przeznaczenia

Pole 17a

Podać nazwę kraju.

Pole 18: Znaki i przynależność państwowa środków transportu przy wyjściu

Wpisać znaki, np. numer(-y) rejestracyjny(-e) lub nazwę środka transportu (ciężarówka, statek, wagon kolejowy, samolot), na który towary są bezpośrednio załadowane przy przedstawianiu w urzędzie wyjścia, a następnie przynależność państwową tego środka transportu (lub prowadzącego środka transportu, jeżeli środków transport jest kilka), zgodnie z kodami ustanowionymi w tym celu. Jeżeli ciągnik i przyczepa posiadają różne numery rejestracyjne, wpisać numery rejestracyjne obu pojazdów, wraz z podaniem kraju pochodzenia ciągnika.

Jednakże w przypadku operacji tranzytu, gdy towary umieszczone są w kontenerach przewożonych za pomocą pojazdów drogowych, właściwe organy mogą zezwolić, by główny zobowiązany pozostawił to pole puste w przypadku, gdy sytuacja logistyczna w punkcie wyjścia nie pozwala w chwili tworzenia zgłoszenia tranzytowego na podanie znaków i przynależności państwowej środka transportu oraz gdy organy celne mogą zapewnić, że odpowiednia informacja na temat środka transportu zostanie w późniejszym terminie wpisana w pole 55.

W przypadku przewozu za pomocą zainstalowanych na stałe urządzeń przesyłowych nie należy w tym polu wpisywać żadnych danych o numerze rejestracyjnym ani o przynależności państwowej. W przypadku transportu koleją nie podawać przynależności państwowej.

W pozostałych przypadkach podanie przynależności państwowej jest fakultatywne dla Umawiających się Stron.

Pole 19: Kontener (Kont.)

To pole jest fakultatywne dla Umawiających się Stron.

Wpisać zgodnie z ustanowionymi w tym celu kodami niezbędne dane szczegółowe odnoszące się do przewidywanej sytuacji na przejściu granicznym Umawiającej się Strony, w której znajduje się urząd wyjścia, znane w chwili objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową.

Pole 21: Znaki i przynależność państwowa aktywnego środka transportu przekraczającego granicę.

Wypełnienie pola dotyczącego znaków jest fakultatywne dla Umawiających się Stron.

Wypełnienie pola dotyczącego przynależności państwowej pola jest obowiązkowe.

Jednakże w przypadku przewozu transportem kolejowym lub zainstalowanych na stałe urządzeń przesyłowych nie należy wpisywać żadnych danych o numerze rejestracyjnym lub przynależności państwowej.

Wpisać rodzaj środka transportu (ciężarówka, statek, wagon kolejowy, samolot itp.), po nim oznakowanie, np. numer rejestracyjny lub nazwę aktywnego środka transportu (tj. prowadzącego środka transportu), który zostanie prawdopodobnie użyty na przejściu granicznym przy wyprowadzeniu z Umawiającej się Strony, gdzie znajduje się urząd wyjścia, a następnie właściwy kod odpowiadający jego krajowi w chwili objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową.

W przypadku kombinowanego transportu towarów lub przy zastosowaniu kilku środków transportu aktywnym środkiem transportu jest ten, który napędza zestaw. Na przykład: jeżeli jest to ciężarówka na statku, aktywnym środkiem transportu jest statek, jeżeli jest to ciągnik i przyczepa, aktywnym środkiem transportu jest ciągnik, itp.

Pole 25: Rodzaj transportu na przejściu granicznym

To pole jest fakultatywne dla Umawiających się Stron.

Wpisać, zgodnie z ustanowionymi w tym celu kodami, środek transportu będący środkiem aktywnym, którym towary mają opuścić obszar Umawiającej się Strony, w której to znajduje się urząd wyjścia.

Pole 27: Miejsce załadunku

To pole jest fakultatywne dla Umawiających się Stron.

Stosując kod w odpowiednim przypadku, podać miejsce, jakie znane jest w chwili zakończenia formalności, w którym towar ma być załadowany na aktywny środek transportu, którym ma on przekroczyć granicę Umawiającej się Strony, gdzie znajduje się urząd wyjścia, zgodnie z wiedzą posiadaną w chwili objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową.

Pole 31: Opakowania i opis towaru – znaki i numery – numer(-y) kontenerów – liczba i rodzaj

Wpisać znaki, numery, liczbę i rodzaj opakowań lub, w przypadku towarów niepakownych, liczbę tych towarów objętych zgłoszeniem, lub, jeżeli zachodzi taka potrzeba, następującą adnotację:

— Luzem – 99212.

Należy wpisać za każdym razem zwyczajowy opis handlowy towarów. Opis ten musi zawierać dane niezbędne do ustalenia tożsamości towarów. Jeżeli wypełniane jest pole 33 »Kod towarów«, opis ten musi być na tyle dokładny, by umożliwić klasyfikację towarów. To pole musi także zawierać dane szczegółowe wymagane przez wszelkie przepisy szczególne (podatek akcyzowy itp.). Jeżeli stosowane są kontenery, znaki identyfikacyjne kontenerów powinny również znaleźć się w tym polu.

Pole 32: Numer pozycji

Podać numer danej pozycji w odniesieniu do całkowitej liczby pozycji zgłoszonych w formularzu i formularzu uzupełniającym, jak opisano to w uwadze do pola 5.

Jeżeli zgłoszenie obejmuje wyłącznie jedną pozycję, Umawiające się Strony nie muszą wymagać wypełnienia tego pola, przy czym w polu 5 należy wpisać cyfrę 1.

Pole 33: Kod towaru

Pole to wypełnia się w momencie, jeżeli:

- zgłoszenie tranzytowe jest sporządzone przez tę samą osobę równoległe, lub w następstwie zgłoszenia celnego zawierającego informację o kodzie towarowym, lub
- zgłoszenie tranzytowe obejmuje towary określone w wykazie opublikowanym zgodnie z art.1 ust. 3 załącznika I.

Podać kod odnoszący się do danych towarów.

Pole to musi także być wypełnione na zgłoszeniach tranzytowych T2 i T2F, sporządzonych w kraju EFTA tylko wtedy, gdy poprzedni dokument zgłoszenia tranzytowego zawiera wskazanie kodu towarowego.

W takim wypadku podać kod podany na kartach tego zgłoszenia.

W pozostałych sytuacjach wypełnianie tego pola jest fakultatywne.

Pole 35: Masa brutto

Wpisać w kilogramach masę brutto towarów opisanych w odpowiednim polu 31. Masa brutto stanowi zagregowaną masę towarów z całkowitym opakowaniem, z wyjątkiem kontenerów lub innego materiału transportowego.

Jeżeli zgłoszenie obejmuje kilka rodzajów towarów, należy podać jedynie całkowitą masę brutto w pierwszym polu 35, a pozostałe pola 35 pozostawić puste.

Pole 38: Masa netto

To pole Umawiające się Strony wypełniają fakultatywnie. Należy wpisać w kilogramach masę netto towarów, opisanych w odpowiednim polu 31.

Masę netto stanowi masa towaru bez jakiegokolwiek opakowania.

Pole 40: Deklaracja skrócona/poprzedni dokument

Podać odniesienie do poprzedniego przeznaczenia celnego lub stosownych dokumentów celnych. Jeżeli jest kilka odniesień, Umawiające się Strony mogą ustalić wpisanie w tym polu następującej adnotacji, dołączając przy tym wykaz stosownych odniesień do zgłoszenia tranzytowego:

- Różne – 99211.

Pole 44: Dodatkowe informacje, załączone dokumenty, świadectwa i pozwolenia

Wpisać dane szczegółowe wymagane przez przepisy szczegółowe obowiązujące w kraju wysyłki/wywozu, wraz z odnośnymi danymi dotyczącymi dokumentów pomocniczych (mogą one obejmować numery seryjne kart kontrolnych T5; numer pozwolenia na wywóz; dane dotyczące regulacji weterynaryjnych i fitosanitarnych; numer konosamentu itp.). Część pola (kod dodatkowych informacji) nie musi być wypełniana.

Pole 50: Główny zobowiązany i upoważniony przedstawiciel, miejsce, data i podpis

Wpisać imię i nazwisko osoby, lub nazwę firmy i pełny adres głównego zobowiązanego wraz z numerem identyfikacyjnym przyznanym przez właściwe organy, jeśli taki występuje. Tam, gdzie jest to stosowne, wpisać nazwisko i imię lub nazwę firmy upoważnionego przedstawiciela, składającego podpis w imieniu głównego zobowiązanego.

W zależności od szczegółowych przepisów odnoszących się do zastosowania systemów skomputeryzowanych, oryginał ręcznego podpisu zainteresowanej osoby należy złożyć na egzemplarzu, który ma pozostać w urzędzie wyjścia. Jeżeli zainteresowany jest osobą prawną, sygnatariusz powinien podać swoje stanowisko w firmie po złożeniu podpisu i opatrzeniu do imieniem i nazwiskiem.

Pole 51: Przewidywane urzędy tranzytowe (i kraje)

Wpisać przewidywany urząd wprowadzenia każdej Umawiającej się Strony, przez obszar której towary będą przewożone, lub jeżeli transport ma przekraczać obszar innego kraju niż Umawiające się Strony, urząd wyjścia, przez który środki transportu opuszczają obszar Umawiających się Stron. Urzędy tranzytowe są wymieniane na wykazie urzędów celnych właściwych dla wspólnego tranzytu. Pod nazwą urzędu wpisać kod odnoszący się do danego kraju.

Pole 52: Gwarancja

Wpisać – zgodnie z kodami ustanowionymi w tym celu – rodzaj gwarancji lub zwolnienia z obowiązku składania gwarancji, zastosowane dla danej procedury, jak również, w odpowiednim przypadku, numer poświadczenia gwarancji generalnej, poświadczenia zwolnienia z obowiązku złożenia gwarancji lub numer karnetu gwarancji pojedynczej i, w razie potrzeby, urząd składania gwarancji.

Jeżeli gwarancja generalna, zwolnienie z obowiązku składania gwarancji lub pojedyncza gwarancja nie są ważne dla wszystkich Umawiających się Stron, należy dodać pod »Nieważne dla« nazwę danej Umawiającej się Strony, zgodnie z kodami ustanowionymi w tym celu.

Pole 53: Urząd przeznaczenia (i kraj)

Wpisać nazwę urzędu, w którym towary mają być przedstawione w celu zakończenia procedury tranzytovej. Urzędy przeznaczenia wymienione są w wykazie urzędów właściwych dla operacji tranzytowych (LBD na stronie internetowej EUROPA).

Po nazwie urzędu wpisać kod odnoszący się do danego kraju.

II. Formalności podczas transportu

Między czasem, kiedy towary opuszczają urząd wyjścia, a czasem, kiedy przybywają do urzędu przeznaczenia, możliwe, że zaistnieje konieczność dodania niektórych danych szczegółowych na kartach 4 i 5 zgłoszenia tranzytowego towarzyszącego towarom. Dane te dotyczą operacji transportu i muszą być podane na dokumencie, w przypadku przewozu przez przewoźnika odpowiedzialnego za środki transportu, na które towary są bezpośrednio załadowane. Te dane szczegółowe, wpisywane na bieżąco, mogą być zapisane odrębnie w czytelny sposób.

W tym przypadku karty muszą być wypełnione tuszem, drukowanymi literami. Dane te dotyczą następujących pól:

— przeładunki: stosować pole 55.

Pole 55: Przeładunki

W pierwszych trzech wierszach tego pola przewoźnik ma wpisać dane, jeżeli w czasie omawianej operacji towar jest przeładowywany z jednego środka transportu na drugi lub z jednego kontenera do drugiego.

Przewoźnik nie może dokonać przeładunku towaru bez uprzedniego pozwolenia właściwych organów kraju, na którego terytorium ma być dokonany przeładunek.

W przypadku gdy organy te uznają, że operacja wspólnego tranzytu może być kontynuowana w normalnym trybie, i po ewentualnym podjęciu odpowiednich działań, poświadczają one karty 4 i 5 zgłoszenia tranzytowego.

— Inne zdarzenia: stosować pole 56.

Pole 56: Inne zdarzenia podczas przewozu

Pole wypełniane zgodnie z istniejącymi zobowiązaniami w ramach procedury tranzytu wspólnotowego.

Ponadto, jeżeli towary zostały załadowane na naczepę, a w trakcie podróży został zmieniony wyłącznie ciągnik (bez przenoszenia lub przeładowywania towarów), należy wpisać w tym polu numer rejestracyjny i przynależność państwową nowego ciągnika. W takich przypadkach poświadczenie przez właściwe organy nie jest konieczne.

TYTUŁ III

TABELA ODNIESIEN JĘZYKOWYCH I ODPOWIADAJĄCYCH IM KODÓW

Wpisy językowe	Kody
— BG Ограничена валидност — CS Omezená platnost — DA Begrænset gyldighed — DE Beschränkte Geltung — EE Piiratud kehtivus — EL Περιορισμένη ισχύς — ES Validez limitada — FR Validité limitée — IT Validità limitata — LV Ierobežots derīgums — LT Galiojimas apribotas — HU Korlátozott érvényű — MT Validità limitata — NL Beperkte geldigheid — PL Ograniczona ważność — PT Validade limitada — RO Validitate limitată — SL Omejena veljavnost — SK Obmedzená platnosť — FI Voimassa rajoitetusti — SV Begränsad giltighet — EN Limited validity — IS Takmarkað gildissvið — NO Begrenset gyldighet	Ograniczona ważność – 99200
— BG Освободено — CS Osvobození — DA Fritaget — DE Befreiung — EE Loobumine — EL Απαλλαγή — ES Dispensa — FR Dispense — IT Dispensa — LV Derīgs bez zīmoga — LT Leista neplombuoti — HU Mentesség — MT Tnehhija — NL Vrijstelling — PL Zwolnienie — PT Dispensa — RO Dispensă — SL Opustitev — SK Oslobodenie — FI Vapautettu — SV Befrielse — EN Waiver — IS Undanþegið — NO Fritak	Zwolnienie – 99201

Wpisy językowe	Kody
<ul style="list-style-type: none"> — BG Алтернативно доказателство — CS Alternativní důkaz — DA Alternativt bevis — DE Alternativnachweis — EE Alternatiivsed tõendid — EL Εναλλακτική απόδειξη — ES Prueba alternativa — FR Preuve alternative — IT Prova alternativa — LV Alternatīvs pierādījums — LT Alternatyvusis įrodymas — HU Alternatív igazolás — MT Prova alternattiva — NL Alternatief bewijs — PL Alternatywny dowód — PT Prova alternativa — RO Probă alternativă — SL Alternativno dokazilo — SK Alternatívny dôkaz — FI Vaihtoehtoinen todiste — SV Alternativt bevis — EN Alternative proof — IS Önnur sönnun — NO Alternativt bevis 	<p>Alternatywny dowód – 99202</p>
<ul style="list-style-type: none"> — BG Различия: митническо учреждение, където стоките са представени (наименование и страна) — CS Nesrovnalosti: úřad, kterému bylo zboží předloženo ... (název a země) — DA Forskelle: det sted, hvor varerne blev frembudt ... (navn og land) — DE Unstimmigkeiten: Stelle, bei der die Gestellung erfolgte ... (Name und Land) — EE Erinevused: asutus, kuhu kaup esitati... (nimi ja riik) — EL Διαφορές: εμπορεύματα προσκομισθέντα στο τελωνείο ... (Όνομα και χώρα) — ES Diferencias: mercancías presentadas en la oficina ... (nombre y país) — FR Différences: marchandises présentées au bureau ... (nom et pays) — IT Differenze: ufficio al quale sono state presentate le merci ... (nome e paese) — LV Atšķirības: muitas iestāde, kurā preces tika uzrādītas (nosaukums un valsts) — LT Skirtumai: įstaiga, kuriai pateiktos prekės (pavadinimas ir valstybė) — HU Eltérések: hivatal, ahol az áruk bemutatása megtörtént ... (név és ország) — MT Differenzi: ufficċju fejn l-oġġetti kienu pprezentati (isem u pajjiż) — NL Verschillen: kantoor waar de goederen zijn aangebracht ... (naam en land) — PL Niezgodności: urząd, w którym przedstawiono towar ... (nazwa i kraj) — PT Diferenças: mercadorias apresentadas na estância ... (nome e país) — RO Diferențe: mărfuri prezentate la biroul vamal ... (nume și țara) — SL Razlike: urad, pri katerem je bilo blago predloženo ... (naziv in država) — SK Nezrovnalosti: úrad, ktorému bol tovar dodaný ... (názov a krajina). — FI Muutos: toimipaikka, jossa tavarat esitetty ... (nimi ja maa) — SV Avvikelse: tullkontor där varorna anmäldes ... (namn och land) — EN Differences: office where goods were presented ... (name and country) — IS Breying: tollstjórnaskrifstofa þar sem vörum var framvísað ... (nafn og land) — NO Forskjell: det tollsted hvor varene ble fremlagt ... (navn og land) 	<p>Niezgodności: urząd, w którym przedstawiono towar (nazwa i kraj) – 99203</p>

	Wpisy językowe	Kody
—	BG Излизането от ... подлежи на ограничения или такси съгласно Регламент/Директива/Решение № ...,	Wyprowadzenie z ... podlega ograniczeniom lub opłatom zgodnie z rozporządzeniem/dyrektywą/decyzją nr ... – 99204
—	CS Výstup ze ... podléhá omezením nebo dávkám podle nařízení/směrnice/rozhodnutí č ...	
—	DA Udpassage fra ... undergivet restriktioner eller afgifter i henhold til forordning/direktiv/afgørelse nr. ...	
—	DE Ausgang aus ...- gemäß Verordnung/Richtlinie/Beschluss Nr. ... Beschränkungen oder Abgaben unterworfen.	
—	EE Väljumine ... on aluseks piirangutele ja/või maksudele vastavalt määrusele/direktiivile/otsusele nr..	
—	EL Η έξοδος από ... υποβάλλεται σε περιορισμούς ή σε επιβαρύνσεις από τον Κανονισμό/την Οδηγία/την Απόφαση αριθ. ...	
—	ES Salida de... sometida a restricciones o imposiciones en virtud del (de la) Reglamento/Directiva/Decisión no ...	
—	FR Sortie de ... soumise à des restrictions ou à des impositions par le règlement ou la directive/décision n° ...	
—	IT Uscita dalla ... soggetta a restrizioni o ad imposizioni a norma del(la) regolamento/direttiva/decisione n. ...	
—	LV Izvešana no ..., piemērojot ierobežojumus vai maksājumus saskaņā ar Regulu/Direktīvu/Lēmumu No...,	
—	LT Išvežimui iš ... taikomi apribojimai arba mokesčiai, nustatytiReglamentu/Direktyva/Sprendimu Nr....,	
—	HU A kilépés... területéről a ...rendelet/irányelv/határozat szerinti korlátozás vagy teher megfizetésének kötelezettsége alá esik	
—	MT Hruġ mill-... sugġett għall-restrizzjonijiet jew hlasijiet taht Regola/Direttiva/Deciżjoni Nru...	
—	NL Bij uitgang uit de ...zijn de beperkingen of heffingen van Verordening/Richtlijn/Besluit nr. ... van toepassing.	
—	PL Wyprowadzenie z... podlega ograniczeniom lub opłatom zgodnie z rozporządzeniem/dyrektywą/decyzją nr ...	
—	PT Saída da ... sujeita a restrições ou a imposições pelo(a) Regulamento/Directiva/Decisão n.º ...	
—	RO Ieşire din... supusă restricțiilor sau impunerilor în temeiul Regulamentului/Directivei/Deciziei nr ...	
—	SL Iznos iz ... zavezan omejitvam ali obveznim dajatvam na podlagi uredbe/direktive/odločbe št ...	
—	SK Výstup z... podlieha obmedzeniam alebo platbám podľa nariadenia/smernice/rozhodnutia č ...”	
—	FI ... vientiin sovelletaan asetuksen/direktiivin ./päättöksen N:o ... mukaisia rajoituksia tai maksuja	
—	SV Utförsel från ... underkastad restriktioner eller avgifter i enlighet med förordning/direktiv/beslut nr ...	
—	EN Exit from ... subject to restrictions or charges under Regulation/Directive/Decision No ...	
—	IS Útflutningur frá ...háð takmörkunum eða gjöldum samkvæmt reglugerð/fyrirmælum/ákvörðun nr. ...	
—	NO Utførsel fra ... underlagt restriksjoner eller avgifter i henhold til forordning/direktiv/vedtak nr. ...	

Wpisy językowe	Kody
<ul style="list-style-type: none"> — BG Освободено от задължителен маршрут — CS Osvobození od stanovené trasy — DA fritaget for bindende transportrute — DE Befreiung von der verbindlichen Beförderungsrout — EE Ettenähtud marsruudist loobutud — EL Απαλλαγή από την υποχρέωση τήρησης συγκεκριμένης διαδρομής — ES Dispensa de itinerario obligatorio — FR Dispense d'itinéraire contraignant — IT Dispensa dall'itinerario vincolante — LV Atļauts novirzīties no noteiktā maršruta — LT Leista nenustatyti maršruto — HU Előírt útvonal alól mentesítve — MT Tneħħija ta` l-itinerarju preskitt — NL Geen verplichte route — PL Zwolniony z wiążącej trasy przewozu — PT Dispensa de itinerário vinculativo — RO Dispensă de la itinerariul obligatoriu — SL Opustitev predpisane poti — SK Oslobodenie od predpisanej trasy — FI Vapautettu sitovan kuljetusreitien noudattamisesta — SV Befrielse från bindande färdväg — EN Prescribed itinerary waived — IS Undanþága frá bindandi flutningsleið — NO Fritak for bindende reiserute 	<p>Zwolniony z wiążącej trasy przewozu – 99205</p>
<ul style="list-style-type: none"> — BG Одобен изпращач — CS Schválený odesílatel — DA Godkendt afsender — DE Zugelassener Versender — EE Volitatud kaubasaatja — EL Εγκεκριμένος αποστολέας — ES Expedidor autorizado — FR Expéditeur agréé — IT Speditore autorizzato — LV Atzītais nosūtītājs — LT Įgaliotas siuntėjas — HU Engedélyezett feladó — MT Awtorizzat li jibgħat — NL Toegelaten afzender — PL Upoważniony nadawca — PT Expedidor autorizado — RO Expeditor agreeat — SL Pooblaščen pošiljatelj — SK Schválený odosielateľ — FI Valtuutettu lähettäjä — SV Godkänd avsändare — EN Authorised consignor — IS Viðurkenndur sendandi — NO Autorisert avsender 	<p>Upoważniony nadawca – 99206</p>

Wpisy językowe	Kody
<ul style="list-style-type: none"> — BG Освободен от подпис — CS Podpis se nevyžaduje — DA Fritaget for underskrift — DE Freistellung von der Unterschriftsleistung — EE Allkirjanõudest loobutud — EL Δεν απαιτείται υπογραφή — ES Dispensa de firma — FR Dispense de signature — IT Dispensa dalla firma — LV Derīgs bez paraksta — LT Leista nepasirašyti — HU Aláírás alól mentesítve — MT Firma mhux mehtieġa — NL Van ondertekening vrijgesteld — PL Zwolniony ze składania podpisu — PT Dispensada a assinatura — RO Dispensă de semnătură — SL Opustitev podpisa — SK Oslobodenie od podpisu — FI Vapautettu allekirjoituksesta — SV Befrielse från underskrift — EN Signature waived — IS Undanþegið undirskrift — NO Fritatt for underskrift 	<p>Zwolniony ze składania podpisu – 99207</p>
<ul style="list-style-type: none"> — BG ЗАБРАНЕНО ОБЩО ОБЕЗПЕЧЕНИЕ — CS ZÁKAZ GLOBÁLNÍ ZÁRUKY — DA FORBUD MOD SAMLET KAUTION — DE GESAMTBÜRGSCHAFT UNTERSAGT — EE ÜLDTAGATISE KASUTAMINE KEELATUD — EL ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΓΓΥΗΣΗ — ES GARANTÍA GLOBAL PROHIBIDA — FR GARANTIE GLOBALE INTERDITE — IT GARANZIA GLOBALE VIETATA — LV VISPĀRĒJS GALVOJUMS AIZLIEGTS — LT NAUDOTI BENDRAJĄ GARANTIJĄ UŽDRAUSTA — HU ÖSSZEZESSÉG TILALMA — MT MHUX PERMESSA GARANZIJA KOMPENSIVA — NL DOORLOPENDE ZEKERHEID VERBODEN — PL ZAKAZ KORZYSTANIA Z GWARANCJI GENERALNEJ — PT GARANTIA GLOBAL PROIBIDA — RO GARANȚIA GLOBALĂ INTERZISĂ — SL PREPOVEDANO SKUPNO ZAVAROVANJE — SK ZÁKAZ CELKOVEJ ZÁRUKY — FI YLEISVAKUUDEN KÄYTTÖ KIELLETTY — SV SAMLAD SÄKERHET FÖRBJUDEN — EN COMPREHENSIVE GUARANTEE PROHIBITED — IS ALLSHERJARTRYGGING BÖNNUÐ — NO FORBUD MOT BRUK AV UNIVERSALGARANTI 	<p>ZAKAZ KORZYSTANIA Z GWARANCJI GENERALNEJ – 99208</p>

Wpisy językowe	Kody
— BG ИЗПОЛЗВАНЕ БЕЗ ОГРАНИЧЕНИЯ — CS NEOMEZENÉ POUŽITÍ — DA UBEGRÆNSET ANVENDELSE — DE UNBESCHRÄNKTE VERWENDUNG — EE PIIRAMATU KASUTAMINE — EL ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΗ ΧΡΗΣΗ — ES UTILIZACIÓN NO LIMITADA — FR UTILISATION NON LIMITEE — IT UTILIZZAZIONE NON LIMITATA — LV NEIEROBEŽOTS IZMANTOJUMS — LT NEAPRIBOTAS NAUDOJIMAS — HU KORLÁTOZÁS ALÁ NEM ESŐ HASZNÁLAT — MT UŻU MHUX RISTRETT — NL GEBRUIK ONBEPERKT — PL NIEOGRANICZONE KORZYSTANIE — PT UTILIZAÇÃO ILIMITADA — RO UTILIZARE NELIMITATĂ — SL NEOMEJENA UPORABA — SK NEOBMEDZENÉ POUŽITIE — FI KÄYTTÖÄ EI RAJOITETTU — SV OBEGRÄNSAD ANVÄNDNING — EN UNRESTRICTED USE — IS ÓTAKMÖRKUÐ NOTKUN — NO UBEGRENSET BRUK	NIEOGRANICZONE KORZYSTANIE – 99209
— BG Издаден впоследствие — CS Vystaveno dodatečně — DA Udstedt efterfølgende — DE Nachträglich ausgestellt — EE Välja antud tagasiulatuvalt — EL Εκδοθέν εκ των υστέρων — ES Expedido a posteriori — FR Délivré <i>a posteriori</i> — IT Rilasciato a posteriori — LV Izsniegts retrospektīvi — LT Retrospektyvusis išdavimas — HU Kiadva visszamenőleges hatállyal — MT Maħruġ b'mod retrospettiv — NL Achteraf afgegeven — PL Wystawione retrospektywnie — PT Emitido a posteriori — RO Eliberat ulterior — SL Izdano naknadno — SK Vyhotovené dodatočne — FI Annettu jälkikäteen — SV Utfärdat i efterhand — EN Issued retroactively — IS Útgefið eftir á — NO Utstedt i etterhånd	Wystawione retrospektywnie – 99210

Wpisy językowe	Kody
— BG Разни — CS Různí — DA Diverse — DE Verschiedene — EE Erinevad — EL Διάφορα — ES Varios — FR Divers — IT Vari — LV Dažādi — LT Įvairūs — HU Többféle — MT Diversi — NL Diverse — PL Różne — PT Diversos — RO Diverse — SL Razno — SK Rôzni — FI Useita — SV Flera — EN Various — IS Ýmis — NO Diverse	Różne – 99211
— BG Насипно — CS Volně loženo — DA Bulk — DE Lose — EE Pakendamata — EL χύμα — ES A granel — FR Vrac — IT Alla rinfusa — LV Berams — LT Nesupakuota — HU Ömlesztett — MT Bil-kwantitá — NL Los gestort — PL Luzem — PT A granel — RO Vrac — SL Razsuto — SK Voľne — FI Irtotavaraa — SV Bulk — EN Bulk — IS Vara í lausu — NO Bulk	Luzem – 99212

Wpisy językowe	Kody
— BG Изпращач	Nadawca – 99213
— CS Odesílatel	
— DA Afsender	
— DE Versender	
— EE Saatja	
— EL Αποστολέας	
— ES Expedidor	
— FR Expéditeur	
— IT Speditore	
— LV Nosūtītājs	
— LT Siuntėjas	
— HU Feladó	
— MT Min jikkonsenja	
— NL Afzender	
— PL Nadawca	
— PT Expedidor	
— RO Expeditor	
— SL Pošiljatelj	
— SK Odosielateľ	
— FI Lähettäjä	
— SV Avsändare	
— EN Consignor	
— IS Sendandi	
— NO Avsender	

TYTUŁ IV

UWAGI DOTYCZĄCE FORMULARZY UZUPEŁNIAJĄCYCH

- A. Formularze uzupełniające powinny być stosowane jedynie w przypadku, gdy zgłoszenie obejmuje więcej niż jedną pozycję (zob. pole 5). Zostaną one przedstawione razem z formularzem określonym w dodatku 1 do załącznika I konwencji SAD.
- B. Uwagi podane w tytułach I i II mają także zastosowanie dla formularzy uzupełniających.
- Jednakże:
- w trzeciej części pola 1 należy wpisać symbol »T1bis«, »T2bis« lub »T2Fbis«, zgodnie z procedurą wspólnego tranzytu stosowaną do danych towarów,
 - wypełnianie pola 2 i 8 formularza uzupełniającego, określone w dodatku 3 do załącznika I do konwencji SAD, jest fakultatywne dla Umawiających się Stron i może zawierać wyłącznie nazwisko i numer identyfikacyjny danej osoby.
- C. Jeżeli stosowane są formularze uzupełniające:
- niewykorzystane pola »Opakowania i opis towarów« formularza uzupełniającego muszą zostać przekreślone, w celu uniemożliwienia późniejszego ich wykorzystania,
 - pole 32 »Numer pozycji«, pole 33 »Kod towaru«, pole 35 »Masa brutto (kg)«, pole 38 »Masa netto (kg)«, i pole 44 »Dodatkowe informacje, przedstawione dokumenty, świadectwa i pozwolenia« formularza zgłoszenia tranzytowego zostają skreślone, a w polu 31 »Opakowania i opis towaru« nie wolno wprowadzać znaków, numerów, ilości i rodzaju opakowań lub opisu towarów. W polu 31 »Opakowania i opis towaru« stosowanego formularza zgłoszenia tranzytowego należy podać numer seryjny i symbol poszczególnych formularzy uzupełniających.

DODATEK B7

WZÓR STEMPA DLA PROCEDURY AWARYJNEJ

<p>PROCEDURA AWARYJNA NCTS</p> <p>DANE NIE SĄ DOSTĘPNE W SYSTEMIE</p> <p>OTWARTO W DNIU</p> <p>(Data/Godzina)</p>
--

(wymiary: 26 × 59 mm, czerwony tusz)

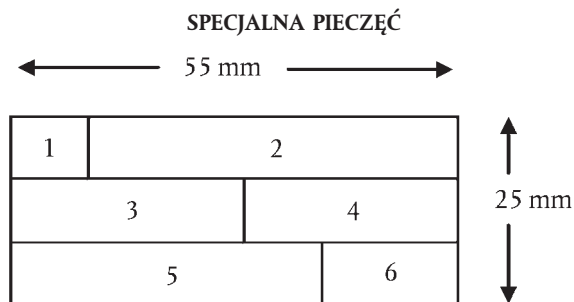
DODATEK B8

TC 10 – ŚWIADECTWO PRZEKROCZENIA GRANICY

<p>TC10 – ŚWIADECTWO PRZEKROCZENIA GRANICY</p> <p>Oznakowanie środka transportu</p>			
<p>ZGŁOSZENIE TRANZYTOWE</p>		<p>PRZEWIDYWANE URZĘDY TRANZYTOWE (I KRAJ) :</p>	
<p>Rodzaj (T1, T2 lub T2F) i numer</p>	<p>Urząd wyjścia</p>		
		<p>WYPEŁNIAJĄ TYLKO URZĘDY CELNE</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>(Podpis)</p>	
		<table border="1" style="margin: auto; width: 80px; height: 40px;"> <tr> <td style="text-align: center; padding: 2px;"> Pieczęć urzędu </td> </tr> </table>	Pieczęć urzędu
Pieczęć urzędu			

DODATEK B9

SPECJALNA PIECZĘĆ DLA UPOWAŻNIONYCH NADAWCÓW

1. Godło lub inny symbol lub litery określające dany kraj
2. Urząd wyjścia
3. Numer zgłoszenia
4. Data
5. Upoważniony nadawca
6. Pozwolenie

DODATEK B10

TC 11 – POŚWIADCZENIE ODBIORU

TC 11 – POŚWIADCZENIE ODBIORU

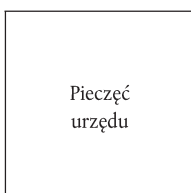
Urząd przeznaczenia w

poświadcza, że zgłoszenie tranzytowe T1, T2, T2F (!) lub TDT
karta kontrolna T5 (!)

zarejestrowane w pod nr.....

w urzędzie

zostało mu przekazane.

Miejsce, dnia

(Podpis)

(!) Niepotrzebne skreślić.

DODATEK B11

IDENTYFIKATOR

(transport kolejowy)

Kolor: czarny na zielonym tle

—

DODATEK C1

WSPÓLNA PROCEDURA TRANZYTOWA/TRANZYT WSPÓLNOTOWY

DOKUMENT GWARANCYJNY

GWARANCJA POJEDYNCZA

I. Zobowiązanie gwaranta

1. Niżej podpisany ⁽¹⁾

zamieszkały (z siedzibą) w ⁽²⁾

składa solidarnie gwarancję w urzędzie składania gwarancji

do maksymalnej kwoty

na rzecz Wspólnoty Europejskiej obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Federalną Republikę Niemiec, Republikę Estońską, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republikę Węgierską, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, oraz Republiki Islandii, Królestwa Norwegii, Konfederacji Szwajcarskiej, Księstwa Andory oraz Republiki San Marino ⁽³⁾, na kwoty wynikające ze zobowiązania głównego, innych zobowiązań i zobowiązań ubocznych z wyjątkiem kar pieniężnych, których główny zobowiązany ⁽⁴⁾

jest lub może być winny wymienionym państwom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych opłat dotyczących towarów umieszczonych pod wspólnotową lub wspólną procedurą tranzytową w urzędzie wyjścia w

do urzędu przeznaczenia

Opis towarów:

2. Niżej podpisany zobowiązuje się, w terminie 30 dni po pierwszym pisemnym wezwaniu właściwych organów państw wymienionych w pkt 1, bezwzględnie uiścić żądane kwoty, o ile on/ona lub inna zainteresowana osoba nie udowodni właściwym organom przed upływem tego terminu, że procedura została prawidłowo zakończona.

Właściwe organy mogą, z uzasadnionych powodów, na wniosek podpisanego przedłużyć termin 30 dni, w którym on/ona musi uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały kwocie pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego kraju.

3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego przyjęcia przez urząd składania gwarancji. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w wyniku wspólnotowych lub wspólnych procedur tranzytowych, które są objęte niniejszym zobowiązaniem, o ile procedury rozpoczęły się, zanim odwołanie lub cofnięcie gwarancji stało się skuteczne, nawet jeżeli wniosek o zapłatę został złożony po tej dacie.

⁽¹⁾ Imiona i nazwisko lub nazwa.

⁽²⁾ Pełny adres.

⁽³⁾ Wykreślić nazwę Umawiającej się Strony lub Stron lub krajów (Andora i San Marino), przez których obszar nie będą przewożone towary. Odniesienia do Księstwa Andory i Republiki San Marino dotyczą tylko procedur tranzytu wspólnotowego.

⁽⁴⁾ Imię i nazwisko, lub nazwa, i pełny adres głównego zobowiązanego.

4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany ustanawia adresy do doręczeń ⁽⁵⁾ we wszystkich krajach określonych w pkt 1:

Kraj	Imię i nazwisko lub nazwa i pełny adres
.....
.....
.....
.....
.....

Niżej podpisany uznaje, że wszelka korespondencja, zawiadomienia oraz ogólnie wszelkie formalności lub środki proceduralne, które dotyczą niniejszego zobowiązania, pisemnie złożone pod jeden z jego adresów do doręczeń, zostają przez niego/nią potwierdzone jako należycie dostarczone.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada on swoje adresy do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się utrzymać adresy do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku z nich może nastąpić tylko po wcześniejszym poinformowaniu urzędu składania gwarancji.

Sporządzono w dnia

.....

(Podpis) ⁽⁶⁾

II. Przyjęcie przez urząd składania gwarancji

Urząd składania gwarancji

Zobowiązanie gwaranta przyjęte w dniu

dla pokrycia wspólnotowej/wspólnej procedury tranzytowej, objętej zgłoszeniem tranzytowym nr wystawionym w dniu ⁽⁷⁾.

.....

(Pieczęć i podpis)

⁽⁵⁾ Jeżeli przepisy prawne danego kraju nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant musi wyznaczyć w każdym z tych krajów upoważnionego do odbioru wszystkich przeznaczonych dla niego informacji. Zobowiązania krajów z ust. 4 akapit drugi i czwarty stosuje się *mutatis mutandis*. Dla decyzji w kwestiach spornych wynikających z tej gwarancji właściwe są sądy w miejscu adresów do doręczeń gwaranta lub jego pełnomocników.

⁽⁶⁾ Podpisujący musi przed złożeniem podpisu wpisać odrębnie »Gwarancja na kwotę, wpisując słownie kwotę.

⁽⁷⁾ Wypełnia urząd wyjścia.

DODATEK C2

WSPÓLNA PROCEDURA TRANZYTOWA/TRANZYT WSPÓLNOTOWY

DOKUMENT GWARANCYJNY

GWARANCJA POJEDYNCZA W FORMIE KARNETÓW

I. Zobowiązanie gwaranta

1. Niżej podpisany ⁽¹⁾

Zamieszkały (z siedzibą) w ⁽²⁾

składa solidarnie gwarancję w urzędzie składania gwarancji

na rzecz Wspólnoty Europejskiej obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Federalną Republikę Niemiec, Republikę Estońską, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republikę Węgierską, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, oraz Republiki Islandii, Królestwa Norwegii, Konfederacji Szwajcarskiej, Księstwa Andory oraz Republiki San Marino ⁽³⁾, na kwoty wynikające ze zobowiązania głównego, innych zobowiązań i zobowiązań ubocznych z wyjątkiem kar pieniężnych, które główny zobowiązany może być winny wymienionym państwom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych opłat dotyczących towarów umieszczonych pod wspólnotową lub wspólną procedurą tranzytową, za które niżej podpisany przejął zobowiązanie poprzez wystawienie karnetów gwarancji pojedynczej do maksymalnej kwoty 7 000 EUR na każdy karnet gwarancyjny.

2. Niżej podpisany zobowiązuje się, w terminie 30 dni po pierwszym pisemnym wezwaniu właściwych organów państw wymienionych w pkt 1, bezwzględnie uiścić żądane kwoty do wysokości maksymalnej kwoty 7 000 EUR na każdy karnet gwarancji pojedynczej, o ile on/ona lub inna zainteresowana osoba nie udowodni właściwym organom przed upływem tego terminu, że procedura została prawidłowo zakończona.

Właściwe organy mogą, z uzasadnionych powodów, na wniosek podpisanego, przedłużyć termin 30 dni, w którym niżej podpisany powinien uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie, pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego kraju.

3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego przyjęcia przez urząd składania gwarancji. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w wyniku wspólnotowych lub wspólnych procedur tranzytowych, które są objęte niniejszym zobowiązaniem, o ile procedury rozpoczęły się, zanim odwołanie lub cofnięcie gwarancji stało się skuteczne, nawet jeżeli wniosek o zapłatę został złożony po tej dacie.

⁽¹⁾ Imię i nazwisko lub nazwa.

⁽²⁾ Pełny adres.

⁽³⁾ Wyłącznie procedury wspólnego tranzytu.

4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adresy do doręczeń ⁽⁴⁾ we wszystkich krajach określonych w pkt I:

Kraj	Imię i nazwisko lub nazwa i pełny adres
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Niżej podpisany uznaje, że wszelka korespondencja, powiadomienia oraz wszelkie formalności lub środki proceduralne, które dotyczą niniejszego zobowiązania, przesłane lub złożone na piśmie pod jednym z jego (jej) adresów do doręczeń, są uznawane za przyjęte i prawidłowo mu doręczone.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada on swój adres do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się utrzymać adresy do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku z nich może nastąpić tylko po wcześniejszym poinformowaniu urzędu składania gwarancji.

Sporządzono w dnia

.....

(Podpis) ⁽⁵⁾

II. Przyjęcie przez urząd składania gwarancji

Urząd składania gwarancji

Zobowiązanie gwaranta przyjęte w dniu

.....

(Pieczęć i podpis)

⁽⁴⁾ Jeżeli przepisy prawne danego kraju nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant musi wyznaczyć w każdym z tych krajów upoważnionego do odbioru wszystkich przeznaczonych dla niego informacji. Zobowiązania krajów z ust. 4 akapit drugi i czwarty stosuje się *mutatis mutandis*. Dla decyzji w kwestiach spornych wynikających z tej gwarancji właściwe są sądy w miejscu, w którym gwarant lub jego pełnomocnik posiada adres do doręczeń.

⁽⁵⁾ Podpisujący powinien przed złożeniem podpisu wpisać odręcznie: »Ważny jako karnet gwarancyjny«.

DODATEK C3

(Przednia strona)

TC 32 – KARNET GWARANCJI POJEDYNCZEJ	Nr:
Wydany przez :	
.....	
(nazwisko i imię lub nazwa firmy i adres)	
(Zobowiązanie gwaranta przyjęte dnia	
przez urząd składania gwarancji)	
.....	
Niniejszy karnet, wystawiony dnia, jest ważny do kwoty	
7000 EUR dla jednej wspólnotowej/wspólnej procedury tranzytowej,	
która zaczęła się nie później niż dnia i dla której	
jako główny zobowiązany występuje	
.....	
(Nazwisko i imię lub nazwa firmy i adres)	
.....	
.....
(Podpis głównego zobowiązanego) ⁽¹⁾	(Podpis i pieczęć wystawiającego)
.....	
⁽¹⁾ Podpis fakultatywny.	

(Odwrotna strona)

Wypełnia urząd wyjścia	
Procedurę tranzytową realizowaną na mocy zgłoszenia T1, T2, T2F ⁽¹⁾	
zarejestrowano w dniu	pod numerem
w urzędzie
.....	
.....
Pieczęć	Podpis
.....	
⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.	

DODATEK C4

WSPÓLNA/WSPÓLNOTOWA PROCEDURA TRANZYTOWA

DOKUMENT GWARANCYJNY

GWARANCJA GENERALNA

I. Zobowiązanie gwaranta

1. Niżej podpisany ⁽¹⁾

zamieszkały (z siedzibą) w ⁽²⁾

składa solidarnie gwarancję w urzędzie składania gwarancji w

do maksymalnej kwoty

stanowiącej 100%/50%/30% ⁽³⁾ kwoty referencyjnej na rzecz Wspólnoty Europejskiej obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Federalną Republikę Niemiec, Republikę Estońską, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republikę Węgierską, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, oraz Republiki Islandii, Królestwa Norwegii, Konfederacji Szwajcarskiej, Księstwa Andory oraz Republiki San Marino ⁽⁴⁾,

na kwoty wynikające ze zobowiązania głównego, innych zobowiązań i zobowiązań ubocznych z wyjątkiem kar pieniężnych, których główny zobowiązany ⁽⁵⁾,

jest lub może być winny wymienionym państwom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych opłat dotyczących towarów objętych wspólnotową lub wspólną procedurą tranzytową.

2. Niżej podpisany zobowiązuje się, w terminie 30 dni po pierwszym pisemnym wezwaniu właściwych organów krajów wymienionych w pkt 1, bezzwłocznie uiścić żądane kwoty do wysokości wymienionej kwoty maksymalnej, o ile on/ona lub inna zainteresowana osoba nie udowodni właściwym organom przed upływem tego terminu, że procedura tranzytowa została zakończona.

Właściwe organy mogą, z uzasadnionych powodów, na wniosek podpisanego, przedłużyć termin 30 dni, od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany powinien uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie, pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego kraju.

Kwota ta nie może zostać pomniejszona o kwoty, które na mocy niniejszego zobowiązania zostały już zapłacone, chyba że wystąpiono wobec niżej podpisanego(-ej) o zapłatę należności wynikających z realizacji wspólnotowej lub wspólnej operacji tranzytowej, która rozpoczęła się przed otrzymaniem danego wezwania do zapłaty lub w ciągu następujących trzydziestu dni.

3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego przyjęcia przez urząd składania gwarancji. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w wyniku wspólnotowych lub wspólnych procedur tranzytowych, które są objęte niniejszym zobowiązaniem, o ile procedury rozpoczęły się, zanim odwołanie lub cofnięcie gwarancji stało się skuteczne, nawet jeżeli wniosek o zapłatę został złożony po tej dacie.

⁽¹⁾ Imię i nazwisko lub nazwa.

⁽²⁾ Pełny adres.

⁽³⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽⁴⁾ Wykreślić nazwę Umawiającej się Strony lub Stron lub krajów (Andora i San Marino), przez których obszar nie będą przewożone towary. Odniesienia do Księstwa Andory i Republiki San Marino dotyczą tylko procedur tranzytu wspólnotowego.

⁽⁵⁾ Imię i nazwisko, lub nazwa, i pełny adres głównego zobowiązanego.

4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adresy do doręczeń ⁽⁶⁾ we wszystkich krajach określonych w pkt 1:

Kraj	Imię i nazwisko lub nazwa i pełen adres
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Niżej podpisany uznaje, że wszelka korespondencja, powiadomienia oraz wszelkie formalności lub środki proceduralne dotyczące niniejszego zobowiązania, przesłane lub złożone na piśmie pod jednym z jego (jej) adresów do doręczeń, są uznawane za prawidłowo mu doręczone i przyjęte.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada swoje adresy do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się utrzymać adresy do doręczeń, ewentualna zmiana jednego lub kilku z nich może nastąpić tylko po wcześniejszym poinformowaniu urzędu składania gwarancji.

Sporządzono w dnia

.....

(Podpis) ⁽⁷⁾

II. Przyjęcie przez urząd składania gwarancji

Urząd składania gwarancji

Zobowiązanie gwaranta przyjęte w dniu

.....

(Pieczęć i podpis)

⁽⁶⁾ Jeżeli przepisy prawne danego kraju nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant musi wyznaczyć w każdym z tych krajów upoważnionego do odbioru wszystkich przeznaczonych dla niego informacji. Zobowiązania krajów wynikające z ust. 4 akapit drugi i czwarty stosuje się *mutatis mutandis*. Dla decyzji w kwestiach spornych wynikających z tej gwarancji właściwe są sądy w miejscu, w którym gwarant lub jego pełnomocnik posiada adres do doręczeń.

⁽⁷⁾ Podpisujący musi przed złożeniem podpisu wpisać odrębnie »Gwarancja na kwotę ...«, wpisując słownie kwotę.

DODATEK C5

TC31 – POŚWIADCZENIE GWARANCJI GENERALNEJ

(Przednia strona)

1. Ważne włącznie do	Dzień	Miesiąc	Rok	2. Numer
3. Główny zobowiązany (nazwisko i imiona lub nazwa, pełny adres i kraj)				
4. Gwarant (nazwisko i imiona lub nazwa, pełny adres i kraj)				
5. Urząd składania gwarancji (nazwa, pełny adres i kraj)				
6. Kwota gwarancji Kod waluty :	w cyfrach:	słownie:		
7. Urząd składania gwarancji poświadczam niniejszym, że wyżej wymieniony główny zobowiązany złożył gwarancję generalną ważną w odniesieniu do wspólnotowych/wspólnych procedur tranzytowych przez następujące obszary celne, które nie zostały skreślone: WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, ISLANDIA, NORWEGIA, SZWAJCARIA, ANDORA (*), SAN MARINO (*)				
8. Uwagi specjalne				
9. Okres ważności przedłużono włącznie do Dzień Miesiąc Rok włącznie Sporządzono w, dnia (Miejsce) (Data) (Podpis i pieczęć urzędu składania gwarancji)				
Sporządzono w, dnia (Miejsce) (Data) (Podpis i pieczęć urzędu składania gwarancji)				

(*) Wyłączenie dla procedur tranzytu wspólnotowego

(Odwrotna strona)

10. Osoby upoważnione do podpisywania wspólnotowych/wspólnych zgłoszeń tranzytowych w imieniu głównego zobowiązanego			
11. Nazwisko, imię i wzór podpisu osoby upoważnionej	12. Podpis głównego zobowiązanego (1)	11. Nazwisko, imię i wzór podpisu osoby upoważnionej	12. Podpis głównego zobowiązanego (1)

(1) jeżeli główny zobowiązany jest osobą prawną, osoba podpisująca się w polu 12 podaje swoje nazwisko, imiona i stanowisko w firmie.

DODATEK C6

TC33 — POŚWIADCZENIE ZWOLNIENIA Z OBOWIĄZKU SKŁADANIA GWARANCJI

(Przednia strona)

1. Ważne włącznie do	Dzień	Miesiąc	Rok	2. Numer								
3. Główny zobowiązany (nazwisko i imiona lub nazwa, pełny adres i kraj)												
4. Urząd składania gwarancji (nazwa, pełny adres i kraj)												
5. Kwota gwarancji Kod waluty:	w cyfrach:		słownie:									
6. Urząd składania gwarancji poświadczam niniejszym, że wyżej wymienionemu głównemu zobowiązanemu zostało udzielone pozwolenie na zwolnienie z obowiązku złożenia gwarancji w odniesieniu do wspólnotowych/wspólnych procedur tranzytowych przez następujące obszary celne, które nie zostały skreślone: WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, ISLANDIA, NORWEGIA, SZWAJCARIA, ANDORA (*), SAN MARINO (*)												
7. Uwagi specjalne												
8. Okres ważności przedłużono włącznie do												
<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 25%;">Dzień</td> <td style="width: 25%;">Miesiąc</td> <td style="width: 25%;">Rok</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> </tr> </table> włącznie					Dzień	Miesiąc	Rok					
Dzień	Miesiąc	Rok										
Sporządzono w, dnia												
(Miejsce) (Data)												
(Podpis i pieczęć urzędu składania gwarancji)												
Sporządzono w, dnia												
(Miejsce) (Data)												
(Podpis i pieczęć urzędu składania gwarancji)												

(*) Wyłącznie dla procedur tranzytu wspólnotowego

(Odrotna strona)

9. Osoby upoważnione do podpisywania wspólnotowych/wspólnych zgłoszeń tranzytowych w imieniu głównego zobowiązanego			
10. Nazwisko, imię i wzór podpisu osoby upoważnionej	11. Podpis głównego zobowiązanego (¹)	10. Nazwisko, imię i wzór podpisu osoby upoważnionej	11. Podpis głównego zobowiązanego (¹)

(¹) Jeżeli główny zobowiązany jest osobą prawną, osoba podpisująca się w polu 11 podaje swoje nazwisko, imię i stanowisko w firmie.

DODATEK C7

**NOTA WYJAŚNIAJĄCA DOTYCZĄCA POŚWIADCZEŃ GWARANCJI GENERALNEJ I POŚWIADCZEŃ
O ZWOLNIENIU ZE ZŁOŻENIA GWARANCJI****1. Wpisy umieszczane na przedniej stronie poświadczeń**

Po wydaniu poświadczenia nie można na nim dokonywać jakichkolwiek zmian, dopisków lub skreśleń wpisów dokonanych w polach 1–8 poświadczenia gwarancji generalnej oraz w polach 1–7 poświadczenia zwolnienia z obowiązku składania gwarancji.

1.1. Kod waluty

Kraje umieszczają w polu 6 poświadczenia gwarancji generalnej i polu 5 poświadczenia o zwolnieniu z obowiązku złożenia gwarancji kod ISO ALPHA 3 (ISO 4217) stosowanej waluty.

1.2. Adnotacje**1.2.1. W przypadku gdy dla towarów określonych w wykazie znajdującym się w dodatku I do załącznika I nie można wykorzystać gwarancji generalnej, w polu 8 zaświadczenia należy umieścić następującą adnotację:**

— Ograniczona ważność – 99200.

1.2.2. Jeżeli główny zobowiązany zobowiązał się, że będzie składać zgłoszenie tranzytowe tylko w jednym urzędzie wyjścia, nazwę tego urzędu należy wpisać drukowanymi literami w polu 8 poświadczenia gwarancji generalnej lub polu 7 poświadczenia zwolnienia z obowiązku składania gwarancji.**1.3. Potwierdzenie poświadczeń w przypadku przedłużenia terminu ważności**

W przypadku przedłużenia terminu ważności poświadczenia urząd składania gwarancji dokonuje odpowiedniej adnotacji w polu 9 poświadczenia gwarancji generalnej lub polu 8 poświadczenia zwolnienia z obowiązku składania gwarancji.

2. Wpisy umieszczane na odwrotnej stronie poświadczeń. Osoby upoważnione do podpisywania zgłoszeń tranzytowych**2.1. W chwili wydawania poświadczenia lub w każdej innej chwili w okresie ważności tego poświadczenia główny zobowiązany musi wpisać na odwrotnej stronie imiona i nazwiska osób, które upoważnił do podpisywania w jego imieniu zgłoszeń tranzytowych. Każdy taki wpis musi zawierać imię i nazwisko upoważnionej osoby oraz wzór jej podpisu i musi być poświadczony podpisem głównego zobowiązanego. Główny zobowiązany może przekreślić pola, których nie będzie wykorzystywał.****2.2. Główny zobowiązany może w każdej chwili cofnąć upoważnienie, wpisane na odwrotnej stronie poświadczenia.****2.3. Każda osoba, której nazwisko zostało wpisane na odwrotnej stronie poświadczenia przedstawianego w urzędzie wyjścia, jest upoważnionym przedstawicielem głównego zobowiązanego.****3. Wykorzystywanie poświadczeń w przypadku zakazu korzystania z gwarancji generalnej**

Szczegółowe zasady i wpisy są przedstawione w ust. 4 dodatku IV do załącznika I.”
